

அந்த

வைகாசி - 1986

கங்கை

செ

கலை

மிர்
தர்
ரின்
னி
மன்
ின்
ரா த

அமிர்தம் : 1

கங்கை : 5

தொலைபேசி :

22437

தனிப் பிாதி : ரூ. 5-00

வருடச் சந்தா : ரூ. 60-00

விளம்பர விகிதம்

பின்னட்டை மூவர்ணம்: ரூ. 3000-00

தனிவர்ணம்: ரூ. 1500-00

முன்பக்க பின் அட்டை ரூ. 1000-00

பின்பக்க உள்அட்டை ரூ. 750-00

சாதாரண முழுப்பக்கம் ரூ. 500-00

அரைப்பக்கம் ரூ. 300 00

கால் பக்கம் ரூ. 150-00

குறுநாவல்,

சிறுகதை,

கட்டுரை (அறிவியல், மருத்துவம்,

இலக்கியம், தத்துவம், கல்வி,

சமயம், வரலாறு.) அனுப்ப

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்

அமிர்த கங்கை

140, நாவலர் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கை.

கௌரவ ஆசிரியர்:

செம்பியன்செல்வன்

அச்சம், பிரசுரமும்:

சாயிபாபா அட்வர்டைசிங்

அசோசியேற்ஸ்,

37, கண்டி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

ஆக்கவியற்கலைகளும் அரச அங்கங்களும்

ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டு வேர்களை கலைகளினடியாக இனம்கண்டு கொண்டு அவற்றினை வளர்த்துச் செல்வது பண்பாட்டு நெறிகளை மேலோங் டிச் செய்வதற்கான வழிமுறை என்ற எண்ணம் எல்லா நாட்டு அரசாங்கங்களுக்குமுள்ளன. ஆயினும்,

சரியான தத்துவங்கள் கூட தவறான செயற்பாடுகளினால், விழலுக்கு இறைத்த நீராசி, பிழையான விமர்சனங்களுக்குமானாகி விடுவதற்குரிய சிறந்த உதாரணங்களாக இத்தகைய முயற்சிகள் 'ஊபத்துக்கும்' ஆளாகி விடுகின்றன.

அதாவது, கலாசார நெறிகளை தாபனா ரீதியாக அதுவும், நாட்டு நிர்வாக யந்திர வழிமுறைகளினூடாக வளர்த்தெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதுவும், அவையும் சரியான கலாசாரக் கண்ணோட்டத்தினைக் கொண்டிருக்கும் என்பதும் தவறான நடைமுறைகளாகவே உணர்த்தி வந்துள்ளன.

கலாசார அபிவிருத்தி முயற்சிகளை அரசாங்கங்கள் கையிலெடுக்கும் போதெல்லாம் 'கட்சி அரசியல் வியாபாரமே' பின்னணியாக அமைந்து இதுவரை காலமும் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. இதற்கு ஆட்சிக்கு வந்த எந்தவொரு அரசாங்கங்களும் விலக்கல்ல. இதனற்றான் நாட்டின் கலாசார ஆக்கக் கலைத்துறைகளில் எந்தவொரு பயனுள்ள முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவோ, வித்திடவோ எந்த அரசாங்கத்தாலும் முடியவில்லை.

சீனா சர்க்கல், ரஷ்யன் பாலே, அமெரிக்க ஜாஸ், வடஇந்திய நடனம், ஜப்பானியப் பொம்மலாட்டம் என்று இறக்குமதிக் கலாசாரப் பரிவர்த்தனையையே, பரபரப்புக்குட்பட்டும், விளம்பரங்களுக்குமிடையில் காலசார முயற்சிகள் என பிரபலப்படுத்தி மகிழ்ந்ததேயல்லாமல், பரிவர்த்தனை செய்யக்கூடியவற்றை தனித்துவம் மிக்க, தேசிய இனங்களின் சுயத்தை எடுத்துக்காட்டும் கலைப்பண்புகளை உருவாக்கினார்களோவென்றால் எதுவுமே யில்லை. அதிகம் ஏன்? கோயில் திருவிழாக்களுக்கு நாதஸ்வரம் வாசிக்கவோ, கதாப்பிரசங்கம் செய்யவோ, பக்திப்பாடல்களை ஓதவோ, நடன. நாடக நிகழ்ச்சி நடத்தவோ, பிற நாடுகளிலிருந்து கலைஞர்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது.

நீண்டகாலமாக, நிர்வாக யந்திரத்துக்கும் கலைஞர்களுக்கும் தொடர்பற்றிருந்ததால் ஒருவர் அந்நியமாகிவிட்டனர். இந்த நிலையில்— யாழ்ப்பாணச் செயலகத்தில் உள்ள கலாசாரப் பிரிவு கலைஞர்களிடம் ஆலோசனை கேட்கிறது.

○ 'கலாசாரம்' 'வளர்ச்சி' என்பன பற்றித் தெளிவான வரை விலக்கணத்தை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

○ கலாசார பாரம்பரியம்பற்றி வரலாற்று ரீதியாகவும், எதிர்கால தீர்க்கதரிசனமாகவும் சில உணர்வுகளைப் பெற்று நிகழ்கால செயற்றிட்டங்களை அமைத்தல்.

○ செயற்றிட்டங்கள் நமது மக்களின் தனித்துவத்தையும், பிரதேசக் கலைகளை முதன்மைப்படுத்துவதாகவும் இருத்தல்.

○ கலாசார வளர்ச்சிக்கு நிலைபெறுடைய திட்டங்களையே வகுத்தல்.

○ உடல் உழைப்பும், நிர்வாகத் திறனும், உரத்த சிந்தனையும் இயல்பாகவே கலாசார அக்கறையும்கொண்ட கலைஞர்களையே ஆலோசனைச் சபையில் சேர்க்கவேண்டுமேயொழிய, கலைஞர்களைக் கௌரவிக்கும் கருத்தில் சபையில் சேர்க்கக்கூடாது. இதேபோலவே படைப்புத் திறன் வேறு; நிர்வாகத் திறன் வேறு என்பதனை உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

○ கலைஞர்களை வெறும் ஆலோசகர்களாகக் கருதாது, அவர்களும் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்க வேண்டும்.

○ உயரதிகாரிகள் — ஆலோசகர்கள் — ஊழியர்களிடையே நெருங்கிய தொடர்பு கிடையாகவும், குத்தாகவும் இருத்தல் அவசியம். புரிந்துணர்வு மிக முக்கியம்.

○ எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கலாசாரப் பிரிவுக்கும் பொது மக்களுக்கும்மிடையில் நெருங்கிய பொருத்தப்பாடு அவசியம்.

சம்மன் 9505

மலர்கள்

சீவக்களறவு

- கவிஞர் அமீர்தன் -

ஒற்றை பல்ப் ஒன்று கூரையிலிருந்து தொங்கி அங்கும் இங்குமாக தனது மௌன ஒளிக்கதிர்களை பாய்ச்சி கொண்டிருந்து அந்த அறையின் நான்கு மூலைகளும் இருட்டு அரக்கனின் கோரப்பிடியில் சிக்கி இருந்த நிலையை விடுவிப்பதற்கு அந்த ஒற்றை பல்ப் முயன்று கொண்டிருப்பதாக தோன்றியது நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்து முனகல்கள் அழகை ஓலங்கள், பெருமூச்சுக்கள் கரும் குளிரில் வெடவெடக்கும் தன்மையான ஓசைகள், இவற்றிற்கு உரியவர்களான இளைஞர்களின் துன்பத்திற்கு கட்டியம் கூறும் இவ்வோசைகளின் இறுக்கத்தை அனுபவித்து கொண்டு, தனது ஏகாந்தத்தில் லயித்தபடி அவ்விளக்கு ஒளியில் கட்டாந்தரையில் தனது கையை மடித்து தலையணையாக வைத்தபடி கொட்ட, கொட்டவிழித்துக்கொண்டு இருந்தான் வேலாயுதம்.

பலாலி விமான நிலையம். எப்பொழுதும் வந்தும் போகும் ஆகாய விமானங்களின் சப்தம். ஓர் சங்கடமான ஆனால் பிடித்துப்போய்விட்ட இசையாகவே பலாலி விமான நிலையத்திற்கு அண்மையிலுள்ளவர்கட்கு தோன்றும். விரிந்து பரந்த பிரதே

சம். இடைக்கிடை விமான ஓயக்க நிலை கட்டிடங்கள். பாதை அருகில் தழைத்து வளர்ந்து செம்மலர்களை கொத்து கொத்தாக தாங்கி நிற்கும் செவ்வரளி, வெள்ளரளி, மஞ்சள் அரளி பற்றைகள். நிலமெங்கும் பாதை தவிர்த்து கத்தாழை செடிகள். இவைகட்கு குடைபிடிக்கும் ஒற்றை பனை மரங்கள். கட்டிடங்களை சுற்றி முன்பகுதியெங்கும் புன்னகை வீசும் ரோஜா மலர்த்தோட்டம். விமானம் இறங்குவதையும், ஏறுவதையும் குறிக்கும் சங்கோசை. பிரமாண்டமான விமான ஓடு பாதை. இதுதான் பலாலி விமான நிலையம்.

பல ஏக்கர் பரப்பை உள்ளடக்கிய மேற்படி பலாலி விமான நிலையத்தை சுற்றி எங்கும் பசுமை நிறைந்த தோட்டங்கள். ஒரு புறத்தில் மட்டும் இலங்கை ராணுவத்தின் பெரியதோர் காம்பீ. இடைக்கிடை குடிமீனையும், பனைவடலிகளும் இவற்றிடையே விமான ஓடு பாதையின் மேற்கு புறத்தில், விமான நிலையத்தை அடுத்து உள்ளது வேலாயுதத்தின் தகப்பனருக்கு சொந்தமான கட்டுக்கிணற்றுத் தோட்டம்.

வேலாயுதத்தின் தகப்பன் சின்னத்தம்பியின் மச்சான் நடராசன் காணி அபிவிருத்தி இலாகாவில் மேசனாக இருந்தவர். அவர்தான் பல குடியேற்ற திட்டங்களிலும் தான் கட்டிய கிணற்றின் வடிவத்தில் மைத்துனருக்கும் ஓர் கிணறு கட்டிக் கொடுத்தார். அது சாதாரண

கிணறுகளைவிட வேறு தோற்றத்தில் இருந்ததால் அக்கிராம மக்கள் அக்கிணறு இருந்த தோட்டத்தை கட்டுக்கிணறு தோட்டம் என அழைக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

அத்தோட்டத்தில் தந்தையுடன் தனது பதிரோராவது வயதில் உழைக்கத் தொடங்கிய வேலாயுதம் உரமேறிய உடலுடனும், களை பொருந்திய முகத்துடனும் கூடிய ஓர் இளைஞனாக உருமாறினான். கட்டுக்கிணற்று தண்ணீரும், ஆச்சி பொன்னாத்தா மணக்க, மணக்கச் சமைத்துப் போட்ட உணவும் அவனை கட்டினங் காணையாக மாற்றியதை அவன் மறக்கமுடியாது.

காலாகாலத்திலேயே கல்யாணம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்பதற்குமைய அவனுக்கும் குணமணிக்கும் கல்யாணம் செய்துவைத்தனர் தாய் தந்தையர். அழகும், குணமும் நிறைந்து குணமணி நிறத்தில் எலுமிச்சம்பழத்தாள். கணவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவதும், அவனது கணவனின் தாய், தந்தையர்கட்கு பணிவிடை செய்வதும், தோட்டத்தில் வேலாயுதத்திற்கு உதவி செய்வதும் தான் அவளது உலகம் கணவனுடன் தோட்டத்திற்கு நீர் ஊற்றுதல் காய் பறித்தல் ஆகியவற்றை செய்து உதவும் குணமணி ஒரு குறும் புக்காரியுமட்கூட.

எங்கிருந்து ஆகாய விமான சத்தம் கேட்டாலும் உடனே தனது கணவனை நோக்கி ஓடிவந்து சிறு குழந்தை போல் இறுக அணைத்து, தான் பயப்படுவதாக பாசாங்கு செய்வதும், அந்த இன்ப கிணுகிணுப்பை வேலாயுதம் ரசிப்பதும் அவர்கட்குள் ஓர் தொடர் நாடகமாகும்.

சுடந்து இரண்டு வருடங்கட்குள் வேலாயுதம் அப்புவையும் ஆச்சியையும் இழந்து விட்டான். இப்

அட்டைப்படக் கதை

பொழுது கட்டுக்கிணற்றுத் தோட்டத்துள் இரண்டு சிட்டுகுருவிகளாக வேலாயுதம், குணமணி தம்பதிகள் வளைய வருகின்றார்கள். சிறிதாக சேமித்து வயாவிளாளில் இரண்டு

‘உன் மனைவி பக்கத்து வீட்டுக் காரணப்பற்றி எப்பொழுதும் நீ முட்டாளன் மாதிரி என்று சொல்லுகிறார்களே. அவனை கண்டிக்க மாட்டாயா?’

‘இப்போது என் மனைவி நல்ல அடக்கம்.’

‘ஏன் அடித்து பணியவைத்தாயா?’

‘இல்லை. அவன் மனைவியை கொலை செய்துவிட்டான். நான் என் மனைவியை அவன் மாதிரி செய்ய வா என்று கேட்டேன்.’

பரப்பு காணிவாங்கி சிறிய கல் வீடும் சுட்டி அதில் வசிக்கும் வேலாயுதம், சில சமயங்களில் தனது தோட்ட காணியில் முன்பு அவர்கள் வசித்த சிறு வீட்டில் காவலுக்கு சென்று படுப்பது வழக்கம். காலம் கெட்ட காலத்தில் வாழைக்கூலை, காய்கறி திருட்டுக்கள் அதிகமாகி விட்டதால் காவல் படுப்பது அவசிய தேவையாகி விட்டது.

அன்று இரவு இரவு எட்டு மணிக்கு வயிறு குளிர சாப்பிட்டுவிட்டு தோட்டத்தில் சென்று படுத்தான் வேலாயுதம். காவல் காக்க

படுத்த சில நிமிடங்களில் உறங்கி விடுவது வேலாயுதத்தின் வழக்கம். அன்றும் அப்படியே உறங்கி பட்ட வேலாயுதத்தை அடுத்தடுத்து கேட்ட குண்டு சத்தம் உலுக்கி எழுப்பியது. காதை வடிவாகக் கொடுத்து கேட்டபோது அவனுக்கு அது தீவிரவாதிகளின் ‘ரெக்கட்’ அடிக்கும் சத்தம் என தெளிவு பிறந்தது. யாழ்ப்பாண மண்ணில் இந்த காலகட்டத்தில் சிறுபையன் கூட குண்டு சத்தம், ரெக்கட் சத்தம், பொம்பர் குண்டு சத்தம் என்பவற்றை அடையாளம் கண்டு விடுவானே! சுமார் பத்து பாரிய சத்தங்களும் இரண்டு நிலம் அதிரும் சத்தங்களும் கேட்டன. வேலாயுதம் மெதுவாக எழுந்து குடிசையை விட்டு வெளியில் வந்து பலாலி விமான நிலைய பக்கமாகப் பார்த்தான்.

பாரிய விளக்குகள் எங்கும் பிரகாசமாய் ஒளிவீச, இராணுவ சிப்பாய்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடுவதையும், இடைக்கிடை துவக்கு வெடிச் சத்தத்தையும், அத்துடன், மெஷின்

கண்ணின் துடைவீடாத துப்பாக்கி பிரயோகத்தையும் அவன் அனுமானித்தான். தனது தோட்டத்திற்கு அண்மையில் இருந்தும் இடைக்கிடை ‘கிறனேட்’ வெடிப்பு சப்தங்களும் ‘மெசின் கண்’ னின் தாளத்துடன் கூடிய ஓசைப் பிரயோகத்தையும் கூட அவனால் கேட்க முடிந்தது. ஆனால் இருளில் நடப்பதை அவனால் அனுமானிக்க முடியவில்லை. திடீரென விமான ஓடுபாதையில் இராணுவத்தினரின் டிரக் வண்டிகள் வந்ததையும், அவை அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த ‘ஹெலிகொப்டர்’ களை சுற்றி வியூகம் வகுத்ததையும் கூட அவனால் காண முடிந்தது. பின்னர் சுமார் ஒரு மணி நேரம் நடந்த இச்சமர் திடீரென ஓய்ந்து விட்டாற் போல் நின்றும் விட்டது. பின்னர் மயான அமைதி. வேலாயுதத்திற்கு நித்திரை கண்ணை சுழற்றியது. கொட்டாவி விட்டபடி மீண்டும் போய் பாயில் படுத்து, ஒருக்களித்து சாய்ந்து உறங்கி விட்டான் வேலாயுதம்.

சிறிய சப்தம் கேட்டாலும் விழித்து விடுவது வேலாயுதத்தின் பழக்கம். டிரக்கின் இரைச்சல் ஓசைகளும், யாரோ திழு, திழு வென நடக்கும் ஓசையும் கேட்டுகண்விழித்தான் வேலாயுதம். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். ஒன்றையும் காணாமல் என்ன விசேஷம் எனப்பார்க்க குடிசைக்கு வெளியே வந்தான்.

தூரத்தில் கரும்பூதங்கள் போல “ராணுவ டிரக்” வண்டிகள் வரிசையாக வருவதைக் கண்டான். முன்னதாக வந்த வண்டியில் பிரகாசமான ஒளியை வீசும் பெரிய விளக்கு ஒன்று அவர்களுக்கு வழிகாட்டியது. டிரக்கிற்கு இருபக்கங்களிலும் இராணுவ சிப்பாய்கள் குனிந்து அசைந்து பதுங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வாகனங்கள் தனது குடிசையை நோக்கி வருவதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது. திடீரென மறுபக்கத்திலிருந்தும் இரண்டு இராணுவலாரிகள் வந்தன. எதற்காக அவை இந்த நேரத்தில் வருகின்றது என்பது அவனுக்கு விளங்கவில்லை.

இராணுவ டிரக்குகளும், லாரிகளும் அவனது தோட்டத்திற்கு அவுகில் வந்து சற்று தூரத்தில் நின்றன. லாரிகளிலிருந்தும், டிரக்குகளி

லிருந்தும் பத்து, பதினைந்து பேராக இராணுவ சிப்பாய்கள் ஆயுதங்களுடன் இறங்கினார்கள். இறங்கியவர்கள் ஒவ்வொருவராக குனிந்து, ஓடி, மறைவான இடங்களில் பதுங்கியது வேலாயுதத்திற்கு நன்கு தெரிந்தது. ஒரு சிலர் தனது கொட்டிலிற்குப் பின்னும் சென்றதையும் அவன் கண்டான்.

இறங்கி, பதுங்கியவர்கள் செடி, கொடிகளை விலக்கி தேட தொடங்கியதையும் அவன் காணக்கூடியதாக விருந்தது. அடுத்த நிமிஷம் நாலைந்து பேர்கள் அவன் நிற்கும் இடத்திற்கும் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களில் தலைவன் போன்ற ஒருவன் “யாரடா! இங்கே நிக்கிறது?” எனக் கேட்டபடி தனது கையில் இருந்த டோர்ச் லைட் வெளிச்சத்தை வேலாயுதத்தின் முகத்தில் தூக்கிப் பிடித்தான்.

“ஐயா! நான் இங்கு தோட்டக் காவலுக்கு படுத்திருக்கின்றேன்” என வேலாயுதம் கூறினார்.

“டேய்! உண்மையை சொல்லி விடு” என ஒரு சிப்பாய் அதட்டினான் “சத்தியமாக எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்ற வார்த்தைகள் வேலாயுதத்தின் வாயிலிருந்து பயப்பிராந்தியில் உளறலாக வெளிவந்தது. வேலாயுதம் அப்பொழுது தனது முதுகில் துவக்கொன்று வைக்கம்படுவதை உணர்ந்தான். அவன் முள்ளந்தண்டுடாக ஓர் உணர்ச்சி. மரக்கும் நிலையை அடைந்தான். கால், கைகள் பயத்தால் உதறல் எடுத்தது. வாயால் எதுவும் பேச முடியாத பயப்பிராந்திக்கு ஆளான வேலாயுதம்.

“டேய்! உன் பார்வையும், உதறலும் உன்னை காட்டி கொடுத்து விட்டது. இந்த பக்கம் சிலர் ஓடி வந்தார்களே அவர்கள் எங்கே ஒளித்திருக்கினம் சொல்லடா” என ஒருவன் அதட்டி கேட்டான். “ஓடி வந்தார்களா? யார் அவர்கள்! நான் நல்ல நித்திரையில் இருந்ததால் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்றான் வேலாயுதம்.

‘இவனை சுமமா கேட்டால் சொல்லமாட்டான் கேட்கிற மாதிரி கேட்டால் தான் சொல்லுவான்’ என சொல்லி கொண்டே துவக்

கின் சோங்கால் வயிற்றில் ஒருவன் இடித்தான். “ஐயோ! அம்மா” என அலறினான் வேலாயுதம்.

இதற்கிடையில் இருவர் பதுங்கி பதுங்கி கொட்டில் அருகில் சென்றார்கள். திடீரென உள்ளே பாய்ந்தார்கள். “ஐயோ” என ஒரு சிப்பாய் அலறினான். இந்த சமயம் கொட்டிலில் இருந்து ஒருகிறனேட் வெடிக்கும் சப்தம் கேட்டது.

சிறிதுநேரத்தின் பின் இன்னும் மூன்று சிப்பாய்களை செல்லும்படி தலைவன் உத்தரவிட, அவர்களும் பதுங்கி சென்று குடிசைக்குள் பாய்ந்தனர். சிறிது நேரத்தில் குடிசைக்குள் உள்ள ஒரு சிப்பாய் “விளக்கு! விளக்கு” என சப்தமிட்டான். தலைவன் டோர்ச்லைட்டுடன் கொட்டிலுள் சென்றான். வேலாயுதத்தையும் இரு சிப்பாய்கள் இழுத்து சென்றனர். குடிசைக்குள் முதலில் போன இரண்டு சிப்பாய்களும் உடல் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட நிலையில் கிரனைட் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி இரத்த வெள்ளத்தில் இறந்து கிடந்தனர். அவர்கட்கு அருகில் கையில் சபனைக் குப்பியுடன் ஓர் அழகிய இளைஞன் குப்புற படுத்தவாறு இறந்து கிடந்தான். அவன் அருகில் ஓர் துவக்கும் காணப்பட்டது.

“மாத்தயா! அப்பீ மினுகு மரிலா” என ஒருவன் சொன்னது காதில் விழுந்ததும் வேலாயுதம் மண்ணில் புரண்டான்.

“அடேய்! குடிசைக்குள் புலியை வைத்து கொண்டு பொய்தானே சொன்னது. இப்பொழுது ஒன்றும் தெரியாதது போல் நடக்கிறது”

பின்பு செத்த மூவரையும் லாரிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு வேலாயுதத்தையும் பின் கட்டாக அவனின் சாரத்தால் கட்டியபின், அம்மணமாக அவனையும் ஏற்றிக்கொண்டு மெளன ஊர்வலம்.

செல்லும் வழியில் இராணுவத்தினர்பேசிய கொச்சைத்தமிழ் மூலம் தீவிரவாதிக் கும்பல் ஒன்று ரெக்கட் லோஞ்சரால் ஹெலிகொப்டரை அடித்து அதன் இறக்கைகளை

உடைத்ததாகவும் அவர்களில் பிடிபட்ட ஒரு தீவிரவாதி இரு சிப்பாய்களை கிறனைட் அடித்து கொன்று விட்டு, தானும் சயனைட் குடித்து செத்து விட்டதாகவும் மேற்படி தீவிரவாத கும்பலுக்கு வேலாயுதம் ஒற்றர் படை உளவாளி” எனக் கருதுவதையும் வேலாயுதம் புரிந்து கொண்டான்.

அதிகாலையில் பரேட் ஓசை கேட்டு விழித்தான் வேலாயுதம். ஒரு துண்டு பாண், ஒரு வாழைப்பழம் ஒரு கோப்பை சேநீர் தரப்பட்டது. அங்கு இருந்த சில இளைஞர்கள் வீடை நினைத்து அழுதபடியும், சிலர் கிடைக்கவிருக்கும் சாத்துபடி பற்றி நினைத்து ஏங்கியபடியும்,

வேலாயுதமும் “தனது மனைவி தன்னைத்தேடி என்ன பாடுபடுகிறாளோ” என பல தடவை சொல்லி கொண்டான். அப்பொழுது “அடேய்! நீ வாடா” என ஒரு சிப்பாய் தன்னை கூப்பிட்டபடி வருவதை கண்டான். அவன் வேலாயுதத்தை இழுத்து சென்று இரண்டு சிப்பாய்களிடம் ஒப்புவித்தான். அவர்கள் இவனை விசாரணை கூடத்திற்கு அழைத்து சென்று விட்டனர். முதலில் கோப்பறல் பிடரியில் இரண்டு அடிகொடுத்து விசாரணையை ஆரம்பித்தான்.

விசாரணையும் ஆரம்பமானது. வேலாயுதம் தான் ஒரு சாதாரண விவசாயி எனவும், தனக்கு ஒன்றும் தெரியாதெனவும், தோட்ட கொட்டிலுக்கு காவலுக்கு போனதாகவும் பல தடவை சொல்லியும், யாரும் அவனை நம்பவில்லை, விசாரணை செய்த கோப்பறல் “டேய்! நீ ஒரு புலி, தீவிரவாத குழுவின் ஒற்றன். பலாலி விமான நிலையத்தில் ஹெலிகொப்ரர் பொம்பர் விமானங்கள் வந்து இறங்குவதையும், அவைகள் நிறுத்தி வைக்கப்படும் இடத்தையும் வேவு பார்த்து சொல்வது உனது கடமை. அதனால்தான் நீ இரவிலும் கொட்டிலில் தங்குவது மணிக்கணக்காக ஒளித்து இருந்து விமானங்களின் எண்ணிக்கை, அவை வரும் நேரம் இவற்றை நீ தோட்ட கொட்டிலில் மறைந்து இருந்து பார்த்து துப்பு கொடுப்பதுதானே. உன்வேலை?” என கூறியபடி பிடரியில் இன்னும் ஓர் அடி விட்டான். பின்னர் காலால் அவன் பீஜத்தில் உதைந்தான். மரணவேதனை மண்டையில் எழுந்தது.

“அய்யோ! எவ்வளவு அப்பட்டமான பொய்” கடவுளே! நான் இதற்கு என்ன பதில் சொல்ல. நீ தான் எனக்கு இந்த அரக்கர்களிடமிருந்து தப்ப துணை செய்யவேண்டும்” என வேண்டினான்.

வேலாயுதத்தை அம்மணமாக தலைகீழாக தொங்கவிட்டு, சித்திரவதை செய்தனர். நகத்தில் ஊசி ஏற்றினார்கள். இன்னும் பாலியல் உறுப்பில் சித்திரவதை. இன்னும் பலவித சித்திரவதைகள். வேலாயுதம் மயங்கி விழுந்தான்.

முகத்தில் யாரோ தண்ணீர் தெளிக்கிறார்கள். உடலெங்கும் ரணவேதனை. மணல் நிரம்பிய எஸ்-லோன் பைப்புக்களின் வீரியம் உடலெங்கும் தணல் பரவியதுபோல் எரிந்துகொண்டிருந்தன.

அவன் கண் முன்னால் அந்த இளைஞன் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான். கீழே நெருப்பெரிய காய்ந்த மிளகாயைக் கொட்டுகிறார்கள்..... நெடி... நெடி... புகைமண்டலம். எங்கும் சூழ... சுதறல்... உயிர்க்கொலையையே உலுக்கி எடுக்கிறது.....

ஆ!... அந்தக் குரல்..... நன்றாக நினைவுக்கு வருகிறது. பிள்ளையார் கோவிடடி முன்றல். மாலைநேரம் மம்மல் பொழுது. அந்த இளைஞனின் குரல் ஒலிக்கிறது. “நாங்கள் இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள்... எம் உடல் உயிர் இரண்டுமே இந்த மண்ணுக்காக... எங்கள் உறவு எல்லாம் மண்ணைச் சார்ந்ததே... வெல்வோம்... அன்றி வீரமரணம்... நாம் அடிமையாக கோழையாக... சிறைப்பிடம் மண்ணிலே மாளோம்” மாள்வது கூட சுதந்திர மண்ணில் தான்...’

“டேய் காவோலையைக் கொழுத்திப்போடு!”

நெருப்பு எரிகிறது. “விடுதலை”... தாயகம் வாழ்க... —அவன் குரல் தேய்ந்து... தேய்... தேய்...

“டேய்! நீ உன்ர ஆட்களைக் காட்டித் தந்தா... உனக்கு லக்ஷம் லக்ஷம் காசு தாறது... கொழும்பில் வீடு தாறது...’

“மானத்தைத் தருவீர்களா?...’ “அப்படியானால்... நீ...’ “ஆமாம்... நினைக்கிறது சரிதான்... —இராணுவ அதிகாரி ஒரு கணம் அதிர்ந்து போனான்.

விரித்த கூந்தல் காற்றிலே அலைய, ஒரு அபலைப் பெண் ஒன்று அடிவாளை நோக்கி ஓடி வருவது தெரிந்தது.

பாறிக்குட்டி மாமி

அவர் வீடு திரும்பும் போது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. நாள் முழுதும் 'உந்தப் பொடியளோட கத்தி முறிந்து' நன்றாகக் களைத்துப் போய் ருந்தார். மனமும் உடலும் பின்வளவு மரத்துக் களை- நாகன் பின்னேரமாக வந்து தனது பணையையெல்லாம் சீவி முடித்துத் தனது முட்டிகளில் ஊற்றி நிரப்பிக் கொண்டு, மூலை மரத்தானுக்கு மாத்திரம் தனி முட்டி கட்டி இறக்கி நுரை தள்ளத் தள்ள அப்படியே அதனை மரத்தடியில் மணலைக் காலால் திரட்டி அதில் முட்டியை வைத்து ஒரு காவோலையால் மூடி விட்டுச் சென்றிருப்பான். 'தனி மரத்தான் கள்ளு கலப்பில்லாதது. குடிக்கச் சர்க்கரைத் தண்ணி தோத்துப் போம். உடலுக்கும் வலு திறம் இதுக்காகத்தான் வளவுக்க பணயனைச் சீவக் கொடுத்திருக்கிறம்...' —நாக்கில் நீருற வந்திருந்தார்.

கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் காலத்தில் சித்திரைக்கு யாழ்ப்பாணத்துக்கு காவடி எடுப்பது இதற்காகத்தானோ? ஆனால் ஒபிஸ் நண்பர்களுக்குச் சொல்வது என்னவோ, 'எங்கட ஊர் பிள்ளையார் கோயிலில் சித்திரைக் கஞ்சி வாக்கிறாங்கள். அதுக்காகத்தான் போக வேண்டியிருக்கு.....' என்பதுதான்.

இப்பொழுது அந்தக் கஷ்டம் எல்லாம் இல்லை. எண்பத்தி மூன்றுக் கலவரம் ஊரோடு மாற்றலைத் தந்திருக்கிறது. நல்ல மாஸ்டர் என்ற பெயரை விட, நல்ல ரியூசன் மாஸ்டர் என்ற பெயரைக் கொழும்பிலேயே பெற்றிருந்ததால், கொழும்புப் புகழ்... : 'என்ற லேபிளில் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல ஓட்டம். வரும்படி. மற்றவர்கள் மத்திய கிழக்கில் போய் சம்பாதிக்கிற காசை சொந்த ஊரிலும், சற்றுத் தள்ளியுள்ள நகரிலுமாக சம்பாதிக்கிறார். கல்லூரிக்கு லீவு போட்டு விட்டுக் கூட ரியூசன் சென்றால் கையொப்பம் போடத் தயாராகிறார் என்றால் வருமானம் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. அந்த விசுவாசம் விட்டு நிலையை நன்கு வளப்படுத்தியிருந்தது.

'நவநாரதர்'

இந்த இரண்டரை வருசத்தில் எவ்வளவு மாற்றங்கள். அமெரிக்கன் பாணியில் வீடு..... தோட்டக் கிணறுக்கு மோட்டார்... வீட்டிற்கு எலெக்டிரிசிட்... நேடியோ... ஸ்கூட்டர்... பாங்க் எக்கவுண்டில் கணிசமான தொகை ஏற்றம்... மூத்தவளுக்கு பாங்கிற டாக்குத்தர் மாப்பிள்ளை வீடு வளவு தோட்டம் துரவுகளோட நாலைஞ்ச லட்சம் கேக்கிறார். ஒமெண்டு சொல்லியிருக்கிறார். முந்தி கொழும்பில் வேலை பார்க்கிறார் எண்டுதான் பெயர்... உழைச்சதெல்லாம் ரயிலுக்கும் பஸ்ஸுக்கும் ஹோட்டல் காரனுக்கும் வீட்டு வாடகைக்கும் தானே... இப்ப எவ்வளவு சேமிப்பு,

சம்பாதிப்பது என்னவோ அவர்தான். ஆனால் அதனை ஒன்றுக்கு நாலாகக் குட்டிபோடவைத்து ஒவ்வொன்றையும் பெரிய முதலாக்கி வைத்திருப்பவள் அவர் மனைவியைப் பெற்றதாய்...அவர் மாமி... பாறிக்குட்டி ஆச்சிதான்...இல்லா விட்டால்...

மூத்தது ஒண்டு தாயடி வாழைக்கன்று போல கல்யாணத்துக்கு காத்து நிற்க...நடுவிலான் ஏ எல் எடுக்க...கடைக் குட்டி சுவீட்டி எட்டாம் வகுப்புப் படிக்க...எல்லாத்துக்கும் பாறிக்குட்டி மாமிதான். இவர் மனைவிக்கு இன்னும் விளப்பம் போதாது. அவளும் பிள்ளையளோட பிள்ளையாக குத்தரியம் கொட்டுவாள்...இன்னமும் சிறுபிள்ளைத்தனம் போகவில்லை. அவர்களோடு மாமியார் கூட இருந்ததால் வீட்டுப் பொறுப்பை யெல்லாம் அவளே பார்த்துக் கொள்ள... மகளும்...பேரன் பேத்திகளும் எந்த வித கஷ்டமும் தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

போர்டிக்கோவில் ஸ்கூட்டரை நிறுத்தும் போதே வீட்டின் அமானுஷ்யத்தன்மை தெரிந்தது. நடு ஹோலில் ரியூப்லைட் ஹோ வென்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. விருந்தை அடுப்படி, பாத்திரம் எல்லா விளக்கு

கனம் எரிந்தன. அறைகள் பூட்டப் படாமல் திறந்து கிடந்தன.

வீட்டில் ஒரு குஞ்சு குருமான் கள் கூட இல்லை.

பாக்கியம்... பாக்கியம்... பாக்கியம்... ஆவேசமாகக் கத்தினார். ஒரு பதிலுமில்லை.

‘எங்க தொலைஞ்சு போட்டுதுகள் அத்தனையும்?...’

‘பாக்கியம்!...’

—வெளிக்கதவை யாரோ திறந்து கொண்டு வரும் ஓசை கேட்டது. கையில் திருநீற்றுப் பிரசாதத்துடன் பாறிக்குட்டி மாமி உள்ளே வந்தாள். மருமகனுக்கு மரியாதையாக இருளில் போய் நின்றாள்.

‘பக்கத்து வீட்டு இராசம் ரீவியில ஏதோ ரஜனிகாந் படம் ஓடு தெண்டு வந்து சொல்ல... எல்லாம் போட்டது போட்டபடி கிடக்க ஓடி விட்டுதுகள்... நான் பிள்ளையார் கோவில் பூசைக்குப் போட்டுவாறன் நான் போய் பாக்கியத்தைக் கூட்டி வாறன்!...’

மாமியார் ஆறுதலாகப் பதில் சொல்லவும் அவர் கோபம் அடங்கி விட்டது. மாமிக்கு முன்னால் யாரை அதட்டுவது-மனைவியையா?... பிள்ளைகளையா?... மாமியின் பிள்ளையும் பேரன் பேர்த்திகளும்...

‘வேண்டாம்... வேண்டாம்... அவை பாத்திட்டு ஆறுதலா வரட்டும்...’ என்றபடி பின்வளவை நோக்கி நடந்தவருக்கு இன்னொரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

‘உன் நண்பன் வெளிநாட்டுப் பொருள் என்றால் உயிரை விடுவான் என்றயே, ஆளை எங்கே காணவில்லை? வெளிநாட்டு போய் விட்டானா?’ இல்லை... இல்லை வெளிநாட்டுப் பிள்ளை வந்து, வெளிநாட்டான் போட்ட வெளிநாட்டுக்கு உயிரை விட்டிடான்

— ஜூனியர்

கயிற்றுடன் மேய்ந்து கொண்டிருந்த மாட்டின் கயிறு, முட்டியை மூடியிருந்த காவோலையில் சிக்கி இழுப்பட்டு முட்டி சரிந்து முக்கால் வாசிக்கு மேல் நிலத்தில் ஊற்றப்பட்டிருந்தது.

‘பாக்கியம்!’ என்ற அலறலில், ரீ. வி. பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாக்கியம் என்ன... ஆமிக்காரன் கூட பயத்தால் ஓடியே போயிருப்பான். எல்லாரும் ஓடி வந்தார்கள்.

‘எல்லாம் ரீ. வியால வாபறவினை வீட்டில் ஒரு ரீ. வி. இருந்தா ஒரு பிரச்சனையுமில்லை. மற்றவையினர் வீட்டுக்கு வயசு வந்த பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு போகத் தேவையுமில்லை... வீட்டைப் பார்க்க ஆளுமில்லாம தவிக்கவும் வேண்டியதில்லை...’

‘இஞ்சருமப்பா... ரீ. வி. பார்க்க பக்கத்து வீட்டுக்குப் போன வீட்டில் புகுந்து களவெடுத்துக் கொண்டு போட்டாங்களாமப்பா நீர் கேள்விப்பட்டவீரே? ...’ என்றாள் பாக்கியம்.

இதுக்குத்தான் ஒரு ரீ. வி. வாங்கலாமெண்டு நினைக்கிறன் என்றார். குழந்தைகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தன.

‘நானும் செய்தி கேட்டு கனநாள் ரீ. வியிருந்தா பல விசயங்களைப் பார்த்து அறியலாம்...’ என்றார்.

‘என்ன... என்ன... ரூபவாணிவியே போடப் போறியன். எல்லாம் சிங்கனப் புரோகிராம். இப்பத்த உள்நூர் வாணினியிலதான் புதுப் புதுப் படங்களைல்லாம் போட்டுருங்கள்’ என்றான். நடுவிலான்

‘சரி. சரி. என்ன ரீ. வி. வாங்கிறது...?’

‘எத்தனை இஞ்சி வாங்குவம்... பண்ணெண்டு போதும் தான...?’

‘என்னப்பா... உங்களுக்கு விசரே? பார்த்தா படம் பார்த்தது போல் இருக்க வேண்டும்... ஆகக் குறைஞ்சது இருபது இஞ்சியாவது இருக்க வேண்டும்...?’

‘அப்படியெண்டா கனகாசெல்லே வேண்டும். இருபது இஞ்சி பிளாக் அண்ட் வைட்டுக்கு ஏழாயிரமாவது வேண்டாமே... இனி அண்டனா, பூஸ்டர், வயர் எண்டு எப்படியும் இருபத்தாயிரமாவது வேண்டும்

‘என்ன பிளாக் அன் வைட்டோ, போங்கப்பா எல்லாப் புரோகிராமும் கலில நடக்கக்க... பிளாக் அன் வைட் வீண்... எல்லாரும் சிரிக்கப் போகினம்.’ வாங்கிறதுதான் வாங்கிறம்... கலர்தான் வாங்க வேண்டும்.’ என்று அவர் மூத்த மகள் சினுங்கினாள். மற்றதுகளும் அவளுடன் சேர்ந்து கொண்டன.

பாறிக்குட்டி மாமி ஒன்றுமே பேசவில்லை. எல்லாவற்றையும் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

எல்லாரும் கூடிக் கணக்குப் போட்டார்கள். ஆகக்குறைந்ததுபதினேழு பதினெட்டாயிரமாவது தேவை. சரி குழந்தைகளும் ஆசைப்படுகுது என்று முடிவானபோது பாறிக்குட்டி மாமி தலையிட்டாள்.

‘பெரியவளுக்கு கலியாணம் பேசி வரேக்க இப்போய் ஒரு பதினெட்டாயிரத்தை செலவழிக்கவா போறியன். உந்தத் தொகைக்கு இப்ப வட்டிக்கு கொடுத்தாலும் மாசம் ஆயிரம் ரூபா வரும்... ரீவிவந்தா வீட்டில் ஒண்டும்படிக்காதுகள்... பேந்து டெக் வேணுமென்று சொல்லுங்கள், அதுக்கு மேலும் பத்துப்பன்னிரண்டு வேணும்... எப்படியும் முப்பதையாவது செலவழிக்குங்கள்... இவ்வளவு செலவழிச்சு என்ன பயன்... அதோட முடியுமே... வீட்டில் ரிவி டெக் எண்டு வந்திட்டா எவ்வளவு எலெக்ரிசிட்டியில்வரும் தெரிடுமே... ரிவி பார்க்க பக்கத்து வீட்டுக்காரர் முதல் கொண்டு ஊரே வரும்... வாறவையை சும்மா விடலாமா... தேத்தண்ணியாவது கொடுக்க வேணும்... உதெல்லாத்துக்கும் கொட்டி முறிய வேண்டுமெண்டு என்ற மாப்பிள்ளையினர தலையெழுத்தே’...— என்றாள்.

பேரன் பேத்திகளுக்கு வந்த ஆத்திரம் பற்களின் நறுநறுப்பில் தெரிந்தது.

‘அப்ப எங்களுக்கு ரிவி...’

‘உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஆசைக்கொருக்காவோ இரண்டு தரமோ டிவி, டெக் வாடகைக்கு எடுத்துப்போட்டுப் பாக்கிறதைவிட்டுட்டு முப்பதாயிரத்தை இப்ப கொண்டு போய்க் கொட்டப்போறியளோ?’

—அவருக்கு மாமியார் சொல்வது தேவவாக்காகப்பட்டது. மாமி எப்படித்தான் பிரச்சினைகள் பகுத்தும், தொகுத்தும், விரித்தும் ஆராய்ந்து முடிவு காணுகிறாளோ என்று விநந்தார். O

பகைவர்க்குப் பயந்து அவர்களிடம் இழந்து, திருடர்க்குப் பயந்து அவர்களிடம் இழந்து இயற்கைக்குப் பயந்து அதனிடமும் இழந்து தாகிவிட்டது. இனி மீதமென்ன? வாழ்கின்ற வாழ்க்கைக்கு அர்த்தமென்ன! சுதந்திரமான சந்தோஷம் எங்கே இருக்கிறது? பயம்...பயம்... பயமே வாழ்க்கையாகி விட்டது. இந்தப் பயங்களிலிருந்து விடுதலை

பிறர்க்கும் சந்தோஷமான ஒரு மனிதனாக, 'இவன் ஒரு சந்தோஷமான மனிதன்' என்று பிறர் சொல்ல வாழ வேண்டும் என்று நினைத்து வாழ்ந்த அந்த மனிதனை அவன் தவிர்க்க முடியாத மனச் சோர்வுடன் தனக்குள் தேடினான்.

அந்த இடத்தில்- எதிர்கால வாழ்வின் இருண்ட நிழல்களை இன்றே கண்களில் சுமந்து, நிகழ்காலச் சிறு

முக்குளிக்கும் நெற்கதிர்கள். இன்று தண்ணீருக்குள் நாளை மண்ணுக்குள் இருவரும். சேர்ந்து நெல்லை உருவாக்கினீங்க, இப்பரண்டு பேருமாய் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுங்க. தங்களுக்குச் சொந்த மில்லாத உழைப்பின் பயனை கத்தியையும் துவக்கையும் காட்டி பறித்துக் கொள்ளும் மனிதர்க்கு முன்னே உங்கள் கெட்டித்தனத்தைக் காட்ட வேண்டாமா பின்னே—

நிமிர்ந்த மலர்கள்

'சௌமினி'

சாவு ஒன்றால்தான் கிடைக்குமோ? அந்தச் சாவும் பயமற்றுக் கிடைக்குமா?

வாழ்கின்ற கொஞ்ச நாட்களை மனத்தில் நிறைவோ சந்தோஷமோ இன்றி அந்த இந்தப் பிரச்சினைகளில் சதா உழலவிட்டு-வாழ்க்கையை ஒரு சுமையாக்கி சுமக்காமல் அந்தந்த நேரத்துச் சந்தோஷங்களை முழுமையாக அனுபவித்தும் போராட்டங்களுடன் நேர் முகம் கொண்டு போராடி தனக்கும்

வெளிச்சப் பொறிகளைக்கூட மறைத்துக் கொண்டு தள்ளாடும் ஒரு சராசரி மனிதன் வந்து உட்கார்ந்து நான்கு நாளாகி விட்டது. இப்போது நிஜமாகவே எதிர்காலம் கனமான ஒரு இருட் போர்வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு முடங்கிக் கிடப்பது நிச்சயமாய் புரிந்தது.

வெளியே இன்னும் மழை பெய்து கொண்டே இருக்கிறது. எதிரே வெள்ளம் மூடிய வயல். தண்ணீரில்

வெறுப்புடன் கையில் வைத்து முறித்து முறித்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்த தடியை வெளியே மழையைநோக்கி வீசி எறிந்தான். அறையில் அவன் பெருமூச்சுடன் புரண்டு படுக்கும் சப்தம்.

அவனுக்கும் பெருமூச்சுடன் கண்கள் கலங்கின. ஏதோ குற்றம் செய்தவள் போல் அவன் முன்வரவே இந்த நான்கு நாட்களாக அவள் படும் தவிப்பும் தவிர்ப்பும்-இந்த வெறும் சுழுத்துடன் அவன் முன்னின்றால் தான் இருந்தும் விதவையாகிவிட்ட அக்கழுத்து அவளை உண்மையிலேயே விதவையாக்கி விடுமோ என்று அவள் அஞ்சுவது அவனுக்குப் புரிந்தது.

பாடுபட்டு உடல் உருக உழைத்து தேடிய பொருள் அநியாயமாக போகாது என்பார்களே- காலம் மாற மாற சாத்திரங்கள் கூட பொய்த்து விடுமோ?

சூதலும் குளிரும் நிறைந்த அந்தத் தைமாத வெள்ளிக்கிழமையின் முன்னிரவு சதா அவன் தன்முன் நர்த்தனமாடிக் கொண்டே இருந்தது.

குளிர்காற்றில் சடசடத்த கதவை அடைத்து விட்டு இரவுணவை அருந்துகையில்-காலம் கடந்த பின் மாரியால் சேதமுறும் நெற்பயிரைப் பற்றி-அதை நம்பி வாங்கிய கடன்களை கொடியை அடைவு வைத்தே கொடுக்க வேண்டும் என்று வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அலசியபடியே சாப்பிடும் வேளையில் இரைகின்ற காற்றுக்கு நடுவே தட்டப்படும் கதவின் சத்தம் கேட்டு எழுந்து வந்து கதவைத் திறந்தால் துவக்கு கத்திகளுடன் மூன்று நான்கு பேர்—

சாதம் உலர்ந்த கையுடன் மனமும் உலர்ந்து போக செயலிழந்து அவன் பார்த்திருக்கையில்- என்றோ ஒரு மங்கல நாளில் அவன் கழுத்தில்

அவன் கட்டிய அந்த மங்கல நாளை வெகு சலபமாக அவர்களில் ஒருவன் கழற்றி எடுக்க-இருளில் மறைந்தார்கள்.

வெள்ளிக் கிழமை இரவில் ஒரு சூ மங்கலிப் பெண் தாலியை இழந்தது எவ்வளவு ஒரு அபசகுனம் என்று-அவள் தான் வளர்க்கப்பட்ட குடும்பச் சூழ்நிலையில், அதன் பின்னணியில் வெகுவாகத் தாக்கப்பட்டு 'அவருக்கு ஒன்றுமாகாமல் இருக்க வேண்டுமே தாயே' என்று மனத்தோடு ஏங்கிப் பிரார்த்தனை பண்ணியபடியே இருந்தாள்.

அடுத்தநாள் விஷயம் பரவி அவளை விசாரித்தவர்கள் 'எத்தனை பவுண்? தாலியுமா? ஐயையோ பதினையாயிரம் எண்டால் சும்மாவா? இப்ப நினைச்சா தேடமுடியுமா? என்றெல்லாம் அனுதாபப் படும் போது அவர்கள் அநுதாபமே அவனால் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத ஒரு அபத்தமாகப் பட்டது. அந்த

வித்து மனம் நிறைவதற்கு அந்தத் தாலியல்லவா வழிவகுத்தது! கணவன் என்ற ஸ்தானத்தை அடைந்து சமூகத்தில் நானும் ஒரு மனிதன் என்று தலை நிமிர்ந்து நடக்க-என்னவள் என்று நாலுபேர் நடவே பெருமையாய் அழைத்துப் போக வழிவகுத்தது அந்தத் தாலியல்லவா?

அவன் செத்து எனக்கு என்னட என்றை இழப்புகிடைக்கப் போகுதோ? அடிச்சுப் போட்டான் எண்டு திருப்பி அடிச்சத் திருப்தி அடையும் சிறுவனைப் போலே இதிலே என்னடா அற்ப திருப்தி? அவன் செய்த அநியாயத்துக்கு அவளுக்கேனடா பெரிய தண்டனை? மனச்சாட்சி இல்லாதவனை மாலையிட்டதுக்கா?' என்றான் இவன் தீவிர மனப்பாதிப்பு அடைந்தவனாக.

'டேய்...டேய்...நோமலா இரடா! சாரசரி மனிசனா இருந்து பழி வாங்கின உணர்ச்சியோடே திருப்திப்

பும் உணர்ச்சிகளையும் எங்களாளை இழக்க முடியாது இல்லை யா?' என்றான்.

நான்கு நாட்களாக காணாத அவன் கண்களின் பிரகாசம் அவளுக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது. மகிழ்ச்சி நிறைந்த அவன் முகத்தை இனிக் காணவே முடியாதோ என்று ஏங்கினவளுக்கு அவனுடைய இயல்பான தோற்றம் குதூகலம் உண்டாக்க அவன் கைகளை இறுகப்பற்றி 'எல்லாமே போகட்டும். நான் இதை இழக்க மாட்டன் எப்பவும்' என்றபடி அவன் மீது சாய்ந்து கொண்டாள். வெளியே மழை முற்றுகச் விட்டு விட்டது. மங்கிய வெளிச்சத்தில் கரு நிழலாய் தலை கவிழ்ந்த ரோஜா மலர்கள் அவன் கண்ணில் பட்டன.

'பின்னேரம் தண்ணி எல்லாம் உதிர்த்து விட்டன, நிமிர்ந்திருந்ததுகள். இப்பபார் மற்றதரம்...வா எல்லாத்தையும் ஆய்ஞ்சு கொண்டே

ருவிய நாட்டுச் சிறைச்சாலையிலே இரு கைதிகள் தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டார்கள்.

'நான் தொழிற்சாலைக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் காலதாமதமாகப் போனதால் சிறைக்கு வர வேண்டியதாயிற்று.'

'நான் ஐந்து நிமிடம் முன்பாகச் சென்றதால் உளவு பார்க்க வந்திருக்கிறேன் என்று சிறைக்கு அனுப்பி விட்டார்கள்.'

'அப்படியானால் அடுத்த சிறையிலிருப்பவர் எங்கள் தலைமையதிகாரியல்லவா? அவருக்கு ஏன் சிறை...?'

'எங்கள் இருவருக்கும் தொழிற்சாலையில் இடம் கொடுத்தமைக்காக.

வேதனையைத் தவிர்ப்பதற்காக வீட்டிற்குள்ளேயே அடைந்து கிடந்தான். அந்தத் தாலிக் கொடியின் இழப்பு வெறும் பொருளாதாரம் மட்டும்தானா? அதற்குமேல் ஒன்று மில்லையா, ஒன்றுமேயில்லையா? அவனைப் பொறுத்த அளவில் அவன் மனத்தோடு நெருங்கிய எவ்வளவு உணர்ச்சிகள் அதன் பின்னணியில் நிறைந்து கிடந்தன? அந்தத் தாலி-அதை மட்டுமாவது விட்டுப் போனார்களா? அதன் மகத்துவத்தை ஏன் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை?

அழகே உருவாய் தலை குனிந்து அமர்ந்திருந்த அவள் கழுத்தில் அந்தத் தாலியைக் கட்டிய அந்தநாள் அடிக்கடி அவன் நினைவில் வந்தது. அன்பே உருவான அவளை உரிமையாய்க் தொட்டு அணைத்த அந்தப் பெண்மையை அந்த மென்மையை வாழ்வில் முதன் முதல் அனுப

பட்டு வழமையான ஆளா திரும்பு சில உணர்ச்சிகள் போலித்தனமா இருந்தாலும் இந்த மனசுக்கு வேணுமடா, விழுந்தபிறகு எழும்பிறகு சரி சரி. போகேக்கை ஒரு மஞ்சள் நாலும் மஞ்சள் துண்டும் வாங்கிக் கொண்டு போய் அவள் கழுத்திலே கட்டிவிட்டு நாளைக்கு நான் வாறன்.' என்று இடையில் தேவா பிரிந்தான்.

விடு திரும்பும் போது இருட்டி விட்டது. அவள் முகம் கழுவி பொட்டிட்டு விளக்கேற்றி வாசலில் காத்திருந்தாள். அவனைக் கண்டு வினாவாய் விரிந்த கண்களுக்கு 'அவன் தான்' என்று கூறியபடியே அவளை அழைத்து சுவாமி படத்தின் முன்பிறுத்தி நூலை அணிவித்தான். அவள் முகத்தை நிமிர்த்தி கண்களைப் பார்த்தபடியே 'நாங்கள் இனி இதை இழக்க மாட்டம், எங்கடை சந்தோசத்தையும் சிரிப்பையும் கூட. ஏனெனடா எங்கடை மனசை

வந்து வைப்பம், மழை மற்றத்தரம் வந்து ஏமாந்து போய் தேட்டும்.'

பூக்களை ஆயும் போது அவள் சொன்னாள்; அப்போதை பாமாவீட்டு ஆச்சி வந்தா. 'நீ ஏன் இப்பிடி இடிஞ்சு போயிருக்கிறாய், கண்ணுக்கு வந்தது இமையோடே எண்டது போலே அவனுக்கு இனி ஒண்டும் வராது. ஏதோ கெட்ட கிரகக் கழிவு எண்டு நினைச்சு உங்கடை அலுவலைப் பாருங்க' எண்டு சொல்லிட்டுப் போனா'

சில உணர்ச்சிகள் போலித்தனமா இருந்தாலும் இந்த மனசுக்கு வேணுமடா விழுந்தபிறகு... எழும்பிறகு தேவா சொன்னது நினைவில்வர அதை ஆமோதிக்கும் சிரிப்புடன் அவன் நிமிர்கிறான்.

வாசலால் அடுத்த வயலைச் சேர்ந்த சிலர் டோச் லைட்டும் மண் வெட்டிகளுமாக வயலிலிருந்து நீரைக் கடத்தப் போனார்கள்.

கீழ்வெண்மணியும் உடும்பன்குளமும்

சிலர் இதுபற்றி அறிந்திருப்பார்கள். பலர் இப்போமறந்திருக்கலாம். ஆம். ஒரு காலத்தில்தமிழ் நாட்டை சலக்கி அடித்த பேர்தான். அதுவும் தி.மு.க. வின் பொற்காலமான அறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்தது. ஆம். கீழ் வெண் மணி பற்றி கவிதைகள், கட்டுரைகள் சிறு சிறு புத்தகங்கள் என வெளிவந்தன. அவற்றை எல்லாம் வாசிக்க முடிந்தது. பெரும்பாலானவை அநியாயம் பற்றி தீப்பிழம்பு கக்கியவைதான்!

கீழ்வெண்மணியில் என்ன நடந்தது? இப்போ இங்கே தமிழ் பகுதியில் நடப்பவற்றை விட ஒன்றும் மோசமாக நடக்கவில்லை. இங்கே இப்போ நடப்பது கீழ்வெண்மணியில் அதாவது தமிழ் நாட்டின் ஒரு சிறு கிராமத்தில் முன்னுரையாக சில வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்ததுதான். அக்கிராமத்து கூலி விவசாயிகள் குடிசைகளுடன் குடும்பம் குடும்பமாக கொளுத்தி எரிக்கப்பட்டனர்.

ஆம். சிறுவர், பெண்கள், வயோதிபர் என சகலரும் உயிருடன் குடிசையில் சமாதி வைக்கப்பட்டனர். இதுதான் நடந்தது. இக் கொடுமையை செய்தவர்கள் அந்த ஊர் நிலைப்பிரபுகள். அவர்களின் குண்டர்படை. பின்பு இவற்றுக்கு அரசுதுணை போயிற்று என்று ஆர்ப்பாட்டம், எழுச்சி, கண்டன கூட்டம் என தமிழ் நாட்டில் பலதும் நடைபெற்றன. இவற்றுக்கு முன் நின்று உழைத்தவர்கள் தமிழ் நாட்டின் இடது சாரிகள் ஆம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள்!

கீழ்வெண்மணி கொடுமை பற்றி கவிதை, கட்டுரை, சிறு வெளியீடுகள் என்பனவும் இடது சாரிகளால் தான் பெருமளவும் வெளியிடப்பட்டன. தமிழ் நாட்டின் முற்போக்கு எழுத்தாளர் கூட்டம் முன்னின்று உழைத்தன. கவிதைகள்

என்ன? கட்டுரை, இப்படி தங்கள் எழுத்துக்கள் மூலம் அக்கிரமத்தை மக்கள் முன் படைத்தார்கள். இவை எல்லாம் பழைய கதை.

பின்பு இந்த கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தால் கவரப்பட்ட இந்திரா பார்த்தசாரதி எனும் டில்லி தமிழ் எழுத்தாளர் ஒரு நாவல் படைத்தார். அதுதான் குருதிப் புனல். இதை தழுவி பின்பு வந்த சினிமாப் படம் கண்சிவந்தால் மண்சிவக்கும். இது பலரின் பாராட்டையும் பரிசையும் பெற்றது வேறுகதை! இந்திரா பார்த்தசாரதியின் குருதிப் புனல் எனும் நாவல் பல பாராட்டுகளையும், கண்டனங்களையும் ஒரே நேரத்தில் பெற நேர்ந்தது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் வட்டத்துக்குள் இருந்தும் விமர்சனங்கள் வந்தன. சிலர் தாக்கீனர்கள் பலர் பாராட்டினார்கள். கீழ் வெண்மணி இலக்கிய மாயிற்று.

ஜெயபார்த்தன்

இப்போ இன்னொரு விடயத்துக்கு வருவோம். கீழ்வெண்மணி சம்பவம் நடந்து இப்போ கிட்டத்தட்ட இருபது வருடத்துக்கு மேல் இருக்கும். எல்லாம் மறக்கப்பட்டு விட்டன. கீழ்வெண்மணியில் மட்டும் ஒரு நினைவுத்தூவிமட்டும் நிறுவப்பட்டது. இந்த கீழ்வெண்மணி சம்பவத்துக்கு இலங்கையிலும் பல காரசாரமான விவாதங்கள் நடந்ததும் பழம் கதை.

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள தங்க வேலாயுத புரத்தை அடுத்துள்ள உடும்பன் குளத்திலும் கீழ்வெண்மணி சம்பவம்போல் ஒன்று நடந்துள்ளதை பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. நெல் அறுவடையில் ஈடுபட்டிருந்த விவசாயிகள் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டதாக செய்திகள் வந்தன. அத்துடன் கதை முடிந்து விட்டது.

கீழ் வெண்மணிக்கும், வியட்னாமின் கிராமங்களுக்கும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய இலங்கை இடது சாரிகளின் மூச்சையே காணமுடியவில்லை. இலங்கை முற்போக்கு இடது சாரி எழுத்தாளர்களின் கண்டன எழுத்துக்களையும் காணமுடியவில்லை. இவர்கள் எங்கே வாழ்கின்றார்கள்? எங்கேயோ நடந்தவற்றிற்கு எல்லாம் கொடிபிடித்தார்கள்... எழுதிக் குவித்தார்கள். நிச்சயம் செய்ய வேண்டியதுதான். எங்கே மனிதத்துவம் மீறப்படுகின்றதோ... அக்கிரமம் நடக்கின்றதோ... அவற்றிற்கு எதிராக நிச்சயம் எமது தார்மீக எதிர்ப்பை காட்டத்தான் வேண்டும். காட்டாவிடில் நாம் மனிதத்துவம் பற்றி கதைப்பதில் என்ன அர்த்தம் உண்டு? அந்த வழியில் எழுத்தாளர் கூட்டமும் தமது எதிர்ப்பை காட்டவேண்டியதுதான். அதுதான் இயல்பு.

ஆனால், சொந்த நாட்டில் நடப்பது என்ன? இங்கே விவசாயிகளுக்கு நடப்பது என்ன? தொழிலாளர்க்கு நடப்பது என்ன? மனிதர்க்கு என்ன நடக்கின்றது... ஒன்றுமே... விளங்கவில்லை... இந்த மனிதர் கூட்டம் எல்லாம் விவசாயி தொழிலாளிகள் இல்லையா? சாதி அடிமை மட்டும் தான் உங்கள் புரட்சியின் கோட்பாடா? நல்ல கோட்பாடுதான். ஏனெனில் இங்கே எதிரி அரசு இல்லை யே...? அரசை எதிர்க்காமல் இருப்பதும் நல்லபிள்ளை அல்லவா? சொந்த சகோதர விவசாயி தொழிலாளர்க்கு குரல் கொடுக்காமல் அடுத்த நாட்டு மனிதர்க்கு குரல் கொடுப்பதின் அர்த்தம்தான் என்ன?

இப்போ இக் கட்டுரையின் தாற்பரியம் புரியும் என நினைக்கின்றேன். இதை எழுதுவதின் மூலம் உண்மையான இடது சாரிகளை தாக்குவதாக உணரக் கூடாது. போலிகளையும், இடதுசாரி லேபல்களை ஒட்டிக் கொண்டு சொந்தம் பாராட்டுபவர்களை நோக்கித்தான் எழுதப்படுகின்றது. இலங்கை இடதுசாரிகள் உண்மைகளை கண்டும் மெளனம் சாதிக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகின்றது. இலங்கையிலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் திருக்கூட்டம் உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ளது. ஆனால் இங்கே நடக்கும் அநியாயம் பற்றி மெளனம் சாதிக்கிறார்கள். இது ஏன்?

கீழ் வெண்மணிக்கு கிளர்ந்து எழுத்கின்றார்கள். ஆனால், உடும்பன் குளத்துக்கு உருவமாறி நிற்கின்றார்கள்... இது ஏன்?

பார்த்திபன் ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்கள் மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் வேலை பார்த்துவிட்டு வீடு திரும்பியிருக்கிறான் அங்கு வாழ்ந்த நாட்களில் வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக்கட்டி வாழ்ந்து, மாதாமாதம் அனுப்பிய தொகை வங்கியில் திரண்டு இருக்கின்றது. அப்பப்போ வீடுவாசலும் திருத்தி

அவனது தமையனும் இன்று 'குவைத்' நாட்டில் உழைக்கிறான். மத்திய கிழக்கு வேலைவாய்ப்பும் அவனுக்கு கல்யாணத்தில் சீதனத்தின் ஒரு அங்கமாகவே கிடைத்தது.

கல்யாணஞ் செய்து இரண்டு மாதங்கூட ஆகவில்லை. அதற்கிடை யில் அண்ணனுக்கு குவைத்திலிரு

வேண்டும். அண்ணி அண்ணன் குவைத் போனதிலிருந்து தனது வீட்டிலேயே இருந்தாள்.

“அது தாயோடு பிள்ளையாய் இருக்கட்டும். அவன் உழைத்துக் கொண்டு வரட்டும். எனக்கும் பிற்காலத்திலே அதுகள் உதவியாய் வந்தாற் போதும் தானே,” என்று அவன் தாய் விட்டுவிட்டாள். தன் மருமகள் பார்த்திபன் வந்திருப்பதைத் தெரிவித்த மருமகளுக்கு ஆள் அனுப்பியிருந்தாள். ஒரு கிழமை ஆகியிருந்தும் மருமகள் செந்தாமரை வந்து பார்க்கவில்லை. இது தாய்க்கு மனதில் தாங்கொணக்கோபம். தங்களை அவமதிக்கிறாள் என்றும் எண்ணினாள். ஆதலால் அவளைப்பார்க்க பார்த்திபன் கிளம்பிய போதெல்லாம், ‘அவன் வந்து பார்க்கட்டும். உனக்கு என்ன அவசரம், மருந்துக்கோ புண்ணுக்கோ விசம்’ என்று கூறித் தடுத்து விட்டாள்.

“ஏன்மமா உன் மருமகள் உன்னைப் பார்க்க வராதில்லையே?”

‘வாறதுதான் எப்பபாத்தாலும் கால்லை சுடுதண்ணி ஊத்திக் கொண்டு வரும். ஏன் பிள்ளை குழந்தையை கிணத்து மிதியிலே போட்டுட்டு வந்தனியே என்று பேசுவன். சிரித்துக் கொண்டு இன்னுமொரு நாளைக்கு வாறன் மாமி என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓடி விடும்.’

“அடிக்கடி வருவாவோ?”

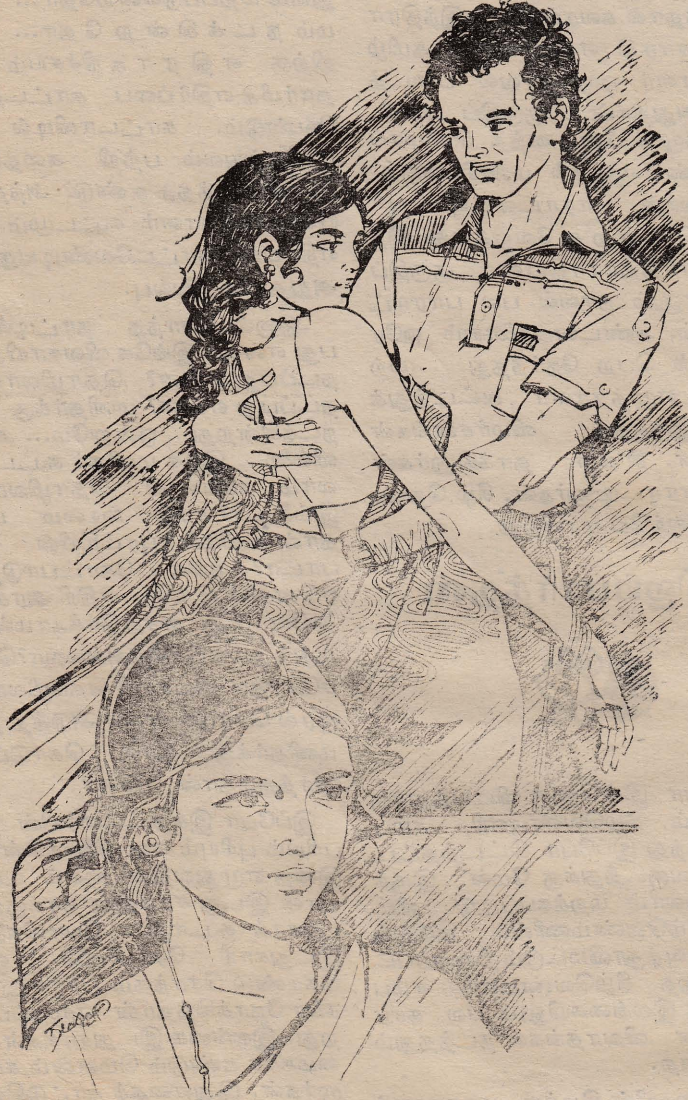
“கொண்ணை காசு கீச அனுப்பு வான்”—எனக்கு குடுக்கச் சொல்லி அனுப்பினால் அதை தருவதற்கு ஓடிவரும்.’

“இரண்டு நாள் இந்த வீட்டிலே தங்கி விட்டு போகும்படி நீ ஒரு நாளும் கேட்டதில்லையே?”

“எங்கை தம்பி-நில்லடி பிள்ளை கோப்பி குடிச்சிட்டுப் போகலாம் என்று சொன்னாலும் அரை நிமிஷம் கூடத் தாமதியாமல் இன்னொரு நாளைக்கு வாறன் மாமி என்று சொல்லி விட்டு ஓடி விடும். ஓட்டம் தான். எந்த நேரமும் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். அந்தப்பிள்ளை நடந்ததே நான் கண்டதில்லை.”

“பெண்கள் என்றால் மெல்ல நிலம் அதிராமல் நடக்கவேணும். பாஞ்சு ஓடுற பெண்கள் எல்லாம் குடும்பத்திற்கு கூடாது என்று அந்த நாளேலை எங்கட செத்த பேத்தி சொல்லிறது எல்லே. அது உனக்கு

அக்கரைப் பணம்

‘நடனம்’

யமைக்கப்பட்டு வீடும் ‘மொடேர்ன்’ ஆகி அவனை வரவேற்றிருந்தது.

இந்த ஐந்தாறு வருடங்களில் ஒரு முறைகூட நாட்டுக்கு வந்து போகவில்லை. ஏன் சென்றவருடம் நடந்த அவனுடைய அண்ணனின் கல்யாணத்திற்கு கூட வரவில்லை.

ந்து வேலைக்கு அழைப்பு வந்து விட்டது. கல்யாணம் செய்த புதிதில் அழகான இளம் மனைவியைப் பிரிந்து செல்வது, அதுவும் கண்காணாத பாலைவனத்திற்குச் செல்வது எவ்வளவு கஷ்டமான அனுபவம் என்பது அனுபவித்துத்தான் தெரிய

ஞாபகமிருக்கே' என்று பார்த்திபன் கேட்டான்.

“இந்த நாளேலை எல்லாப் பெட்டையரும் உப்பிடித்தான். உந்தச் சாத்திரங்களை இந்த நாளேலை சொன்னால் உனக்குத்தான் விசர் எண்டு சொல்லுவினம்.”

மென்மையே மேன்மை என்பது அவனது அபிப்பிராயம். அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேசவில்லை. இவ்வளவு தூரம் தாராளமாக இடம் விட்டு இந்தக் காலத்து புதிய சந்ததியினரைப் புரிந்து அவர்கள் வழியில் குறுக்கிடாமல் விட்ட தந்தாயின் குணதீசயத்தை எண்ணி வியந்தான் பார்த்திபன்.

வாசலில் கார் ஒலித்தது. அநங்கன்தான். அநங்கன் பார்த்திபனின் நீண்டகால நண்பன். தகப்பன் பெரிய நகைக்கடை முதலாளி. பாடசாலையில் படிக்கும் நாட்களில் சிறந்த கிரிக்கட் வீரன். எத்த நேரமும் யாரைப்பார்த்தாலும் சிரித்த படியே இருப்பான். போட்டி,

பொறாமை, வறுமை மிடிகளில்லாது சுகத்தில் வளர்ந்த முகப்பொலிவு. முகத்தில் லட்சுமி கட்டாட்சம் பொருந்திய ஒரு அலாதி களை. மிக இனிமையானவன். ஆனால் பயமறி யாத விளையாட்டுப்பிள்ளை.

தந்தையின் பணத்தில் வெளி நாடெல்லாம் சுற்றி வந்து கல் வியோ காசோ திரட்டாத உல்லாசப் பேர்வழி. வெளிநாட்டுப் பை நிறைய ஏதேதோ அடைத்துக் கொண்டு நிற்க ஓடிவந்து நண்பனின் காரில் ஏறினான் பார்த்திபன்.

பார்த்திபனது வெளிநாட்டு நண்பர்கள் தமது சுற்றத்தவருக் கெல்லாம் இவன் மூலம் பலவித பரிசுப் பொருட்களைக் கொடுத்து அனுப்பியிருந்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் அவர்களிடம் விநியோகிப்பது பார்த்திபனது திட்டம். இதற்காக பல நண்பர்களின் வீடுகளுக்கு சென்று அவர்களிடம் அவற்றைச் சேர்ப்பித்த போது அந்த அகங்களும் முகங்களும் மலர்ந்ததை வர்ணிக்க

முடியாது.

இப்படி எங்கெங்கோ ஓடி அலைந்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மிகச்சில தரமான ஹோட்டல்களில் ஒன்றான ‘விஜயா’வுக்குள் காரசைச் செலுத்தினர். வாசலில் நின்ற காவலாளி ‘சல்யூட்’ அடித்து ‘பார்க்’ பண்ணுவதற்கு வசதியான இடத்திற்கு வழிகாட்டினான்.

ஹோட்டலில் ஒதுக்குப்புறமாக வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மேசையை அடைந்து அமர்ந்து கொண்டார்கள். அந்த அழகான ஹோட்டலின் ஜன்னல்களினூடாக பார்த்தபோது தூரத்தே வாவிடில் மீன்பிடிப்பட்குகள் பாய்விரித்துப் பட்டாம் பூச்சிகளாக தெரிந்தன. வாவிக்கு அப்பாலுள்ள நிலப்பரப்பில் திரையாக நின்ற பனைகள் வானமும் பூமியும் சந்திக்குமிடத்தில் நீலக்கரை டிசைன் போலத் தோற்றமளித்தன.

தூரத்தேயுள்ள காட்சிகளை ரசித்து உட்புறத்திற்குத் திரும்பிய

கவிதைநயம் பொங்குக

—கவிஞர் அரியாலையூர் வே. ஐயாத்துரை

சீரெதுகை மோனைதமிழ்ப் பாட்டிலே—நன்கு
சிந்தனைசெய் வாயுனது பாட்டிலே
யாரதுகை பாடுபட்டு நாட்டிலே—இன்று
யாப்பிலக்க ணம்வகுத்தார் ஏட்டிலே

பள்ளத்திலே பார்த்துப்பயிர் நாட்டவே—பாரைப்
பண்படுத்தப் பாடுபட்டோன் பாடினான்
வெள்ளத்திலும் துள்ளிவிளை யாடினான்—அந்த
வேளையிலும் வித்தாரமாய்ப் பாடினான்

நெல்விதைக்கும் நேசமான அசைவிலும்—நல்ல
நினைவிருக்கும் கவிதை செய்தான் இசையிலே
புல்லெடுத்துக் களைபிடுங்கும் பொழுதிலும்—நல்ல
புதுமையான கவிதைதந்தான் பொருளிலே!

கஞ்சிகொண்டு கடுகிவரும் நடையிலும்—நல்ல
கவிதைவந்தே கலகலக்கும் வரம்பிலே
மஞ்சு கண்டு மழைபொழியும் மருவிலும்—கவிதை
மாதுவந்து மருவிநிற்பாள் மனதிலே!

அறுவடைசெய் அணிதனிலே கவிமழை—அதனை
அள்ளித்துள்ளி அடிக்கையிலே பொலிமழை
பெறுமடைசெய் பிரார்த்தனைக்கண் கலைமழை—நெல்லப்
பெறுபவனின் பிரியமதில் மகிழ்மழை

ஓசைநயம் ஒங்கிவந்த துழவிலே—அந்த
ஓற்றுமையும் யாப்பணியாம் அழகிலே
நேசமயம் பொங்கியது கவியிலே—அதனை
நீட்டுதற்கோர் நெறிவகுத்தார் புவியிலே!

அநங்கனுடைய கண்கள் எதிர் மேஜையிலிருந்த இரு விழிகளில் சிக்குண்டன. அந்த இருவிழிகளும் இவனது இருவிழிகளையும் அப்படியே தைத்து நிறுத்தின. குளிர்ந்த தடாகங்கள் போன்ற அவ்விரு விழிகளின் ஆழம் அளக்க முடியாதது.

பார்த்தவர் விடாது மீண்டும் மீண்டும் பார்ப்பதும் வலியவந்து அவனோடு கதைப்பதும், அவனால் பலமாக ஆகர்ஷிக்கப்படுவதும் அவனுக்கு நன்கு பழகிப்போன அனுபவம். இந்த ஆண்கவர்ச்சி அவனுக்கு தொல்லையாகவும் இருந்திருக்கிறது. அவனுக்கு ஒரு வினோதமான சபாவம் அவனது சுயநூலுடைய இல்லாமலேயே இன்னொரு முகத்தைச் சந்தித்ததும் தானாகச் சிரித்து ஓயும் அவனது முகம் அநங்கன் தன்னைப்பார்த்து முறுவலிப்பதாக எண்ணி அந்தப் பெண்ணும் பரவசப்பட்டு பதிலுக்கு முறுவலித்தாள். பார்த்திபன் ஏதோ கேட்டான். இங்கேயும் வெயிட்டர்கள் மிக நிதானமாகதான் இயங்குகிறார்கள். என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

ஒரு வெயிட்டர் வந்து இவர்களிடம் ஓடரைப் பெற்றுக் கொண்டு சென்ற அதே நேரம் இன்னொருவர் இரண்டு புருட்சலட்டுக்களை அந்தப் பெண்ணின் மேசையில் வைத்தான். அந்தப் பெண்ணுடன் பதினொரு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியும் கூட இருந்தாள். அந்தக் சிறுமி தங்கையாகவும் இருக்க முடியாது. மகளாகவும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் இவளோ மிக இளம் பெண்ணைக் கல்யாணமாகாதவளாக தோன்றினாள்.

இதற்கிடையில் இருவரும் மீண்டும் மீண்டும் கண்களைச் சந்திக்க விட்டு உறவாடியும் புன்னகை செய்தும் மிக நெருக்கமாகி விட்டார்கள். அநங்கன் எங்கு சென்றாலும் அவனுக்காக பெண்கள் ஏங்குவதும், வலியப் போய்ப் பேசிக் சிரித்து அவனது நட்புக்காக அலைவதும் பார்த்திபனுக்கு இந்த சில தினங்களில் நன்கு பார்த்துப் பழகிப்போய் விட்டது. பார்த்திபன் இருந்தாற்போல் அநங்கனின் கைகளை இழுத்துப் பரீட்சித்தான்.

“என்னடா இருந்தாற்போல் ரேகை சாத்திரம் பார்க்கிறாய்?”

“உனது வீனஸ் மேட்டை நோட்டம் விட்டேன்.”

“அதென்ன வீனஸ் மேடு?”

“வீனஸ் என்பது வெள்ளி. வெள்ளிமேடு உயர்ந்து அழகாக அமைந்திருந்தால்.....”

“அப்படியென்றால் என்ன நல்ல பலனா— இல்லை அதனால் தீமை உண்டாகுமா?”

“இதைக்கொண்டு நான் நன்மை தீமை சொல்ல வரவில்லை. பொதுவாக உன்னைப் பார்த்த பெண்கள் பரவசப்படுகிறார்கள். இப்படி வெள்ளி மேடு அமைந்திருப்பவர்களுக்கு இப்படி ஒரு பலன். அதைச் சோதிப்பதற்காகவே உன்னுடைய கைகளைப் பார்த்தேன்.”

“போடா மடையா. இதெல்லாமே பச்சைப் பொய்.”

இதற்கிடையே அந்தப் பெண்ணிடம் வெயிட்டர் பில்லாக் கொடுத்தான். வெயிட்டரிடம் பணம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு ஏதோ எஞ்சியதை தனது பைக்குள் போடும் போது ஒரு ஐம்பது சதம் தவறி விழுந்துவிட்டது. விழுந்தது மாத்திரமல்ல உருட்டிவிட்ட சில்லுப்போல தரையில் அழகாக அசைந்தசைந்து ஓடியது. அது வேறு திசையில் உருளக் கூடாதோ. அநங்கன் இருந்த திசையில் தான் போக வேண்டுமா? ஆனால் அது அநங்கனையும் கடந்து மேலும் தொடர்ந்தது. அநங்கன் அதைச் சப்பாத்துக்காலால் நிறுத்திக் கையில் எடுத்துக்கொண்டான். அவளும் காசைத் தொடர்ந்து அவனது மேசை அருகில் வந்து நின்றாள்.

“எனது காசை கொடுங்களேன்” என்பதுபோல் இருந்தது அவள் நின்ற பாவனை. சிரிப்புத் தாங்க முடியவில்லை அவளுக்கு.

“அது என்னைத் தேடி வந்த காசு. ஆகவே அது எனக்கு” என்றான் பொத்திய கையைப் பின்னிழுத்தவாறு.

“பரவாயில்லை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சிரித்தவாறே சிறுமி பின்தொடர நகர்ந்தாள். மாதாமாதம் கணவனிடமிருந்து பத்தாயிரம் ரூபா வருகிறது. பரம்பரைப் பணம் வேறு. இவளுக்கு ஐம்பது சதமென்ன— தூசு.

திரும்பித் திரும்பி பார்த்து வேடிக்கையாக நடந்துகொண்டிருந்தவன்

வெளிவாசலை அடைந்ததும் வலது கையை உயர்த்தி ‘டாட்டா’ காட்டினான். அநங்கன் தன் கையினை அதரத்தில் பதித்து— அவனே சற்றும் எதிர்பார்க்காதவாறு ஒரு பறக்கும் முத்தத்தை வீசிவிட்டான். அவனுக்கு மாயப் பூமாரி பொழிந்தது மாதிரி இருந்தது. பார்த்திபன் இவனது இந்தக் கில்லாடித் தனத்தைப் பார்த்துக் கூறினான்.

“என்னடா எத்தனையோ வருடம் பழகியவர்கள் போலல்லவா இருக்கிறது. இவளை உனக்கு முன்பு தெரியுமா?”

“இல்லையடா. ஆனால் இவ ‘வெரிஸ்போட்டிவ்’ வாக இருப்பா போலிருக்கிறது”.

“அதற்கும் மேலாக இருப்பாள் என்றுதான் எனக்குப் படுகிறது.”

இதற்குள் அவர்களுடைய ஓடர் வந்துவிட்டது. நன்றாகவே இருந்தது. சாப்பிட்டார்கள். ‘பில்’ வரும் வரை ஆறுதலாக இருந்தார்கள். “அடுத்து என்ன?”

“சாந்தியிலே ‘சிறை’ என்ற படம் ஓடுகிறது. அது பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசை. போவமா?” என்றான் பார்த்திபன்.

“மரத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடுகிற காதல் காட்சிகளும், குத்துச்சண்டையுமில்லாத நல்ல படம் தான். நானும் இரண்டு மூன்று வருடங்கட்கு முன் இந்தியாவிலே பார்த்தது. இன்னொருமுறை பார்க்க கலாம்தான். பின்னை வா போகலாம்.”

“தமிழ்ப் படங்களை ஐரோப்பியர்கள் அல்லது அமெரிக்கர்கள் பார்த்தால் தமிழர்களுக்கு மரத்தை நாலு சுற்றுச் சுற்றினால்தான் காதலிக்க ‘முட்’ வரும் என்று எண்ணுவார்களா இல்லையா?”

“இன்னொரு விஷயம் குழந்தை கிடைக்காதவர்கள் கூட இந்தியாவில் அரசமரத்தைச் சுற்றுகிறார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கா— ஒருவேளை இது அன்ரி க்ளாமாக்லா?”

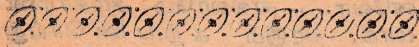
இருவரும் ‘ஓ’ வென்று சிரித்தார்கள்.

மோட்டார்காரை பார்க்க பண்ணி சாவியை எடுத்துக்கொண்டு தியேட்டரில் நுழைந்தவர்கட்கு பேரதிசயம் காத்திருந்தது. அந்தப் பெண்

ஆசிரியர் : நரகலோகம் எங்கே உள்ளது?

மாணவன் : யாழ். கொழும்புக்கு போகும் வழியில் நாலு ஐந்து இடத்திலே இருக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அநங்கள் அந்தப் பெண்ணுக்கு அருகில் அவளுடன் ஓட்டியவாறு உட்கார்ந்து இருந்தான்.

அடேயப்பா.

ஜெட்வேக முன்னேற்றம்.

இதை வேறு யாராவது கவனித்திருக்க மாட்டார்களா? இதிலென்ன இருக்கிறது. இந்தத் தியேட்டரி வேயே ஒவ்வொரு மூலையிலும் இப்படி இன்னும் எத்தனை கேஸ்கள்! பொதுவாக சற்று வயது சென்றவர்கள்—கொழுப்பு பக்கத்தில் அந்தக் காலத்தில் உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள் சொல்வது வழக்கம். ஐப்பத்தெட்டாம் ஆண்டு அடியோடு கறுவாக்காட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு படைபெடுத்து நாகரீகப் பெண்கள் வந்தாலும் வந்தார்கள்! யாழ்ப்பாணமே மாறி விட்டது என்று ஆங்கிலத்தில் பெயிஸிவ் சொசைட்டி என்பார்களை அப்படி ஆக்கி விட்டார்கள் யாழ்ப்பாணத்தை. கிருகு வேலிக்குப் பின் லைலிருந்த அடக்கமான யாழ்ப்பாணப் பண்பாடுல்லாம் ஐம்பத்தெட்டுக் கலவரத்தோடு அடிபட்டுப் போய் விட்டது.

பார்த்திபனது உள்ளம் கொதித்தது

இவளும் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணா?

கடவுளே இந்தச் சின்னப் பெண்ணுமல்லதா உட்டழியப் போகிறாள். இப்படிப்பட்ட பாதகத்தை செய்யும் பெண்களை அதை மறைப்பதற்கு ஒரு சின்னஞ் சிறு துணையை நாடுகிறார்கள்.

சின்னஞ்சிறுகளைத் தங்களுக்கு காவலாக கையில் பிடித்துக் கொண்டு இன்னும் எத்தனை பேர்களைத்தெருவென்றும் ஓட்டல் என்றும், படமாளிகையென்றும் சுற்றுகிறார்களோ!

படம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

அநங்களும் அந்தப் பெண்ணும் படத்தையே பார்க்கவில்லை. ஒருவரில் ஒருவர் ஆழ்ந்து விட்டார்கள்.

மற்றவர்கள் படத்தின் சுவாரஸ்யத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். பார்த்திபனுக்கு இதற்குமேல் அங்கு இருக்கமுடியவில்லை. படமாளிகையைவிட்டு சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வெளியேறினான்.

மறுநாள்.

காலையுணவு முடிந்து பார்த்திபனும் ஏதோ பத்திரிகையைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

அநங்கள் வந்தான்.

வழக்கமான சிரிப்பும் விளையாட்டுமாக.

“மச்சான்— நேத்து என்னகோவிச்சுக்கொண்டு வந்திட்டாய் போலே— சொல்லாமல் கொள்ளாமல் நழுவிட்டியே! என்னோடே கோவமே மச்சான்?”

“கோபமெண்டில்லை. எனக்கு நீ செய்தது பிடிக்கவில்லை. உனக்கு அவளைப் பிடித்திருக்கிறது. அப்ப நீ அவளைக் கல்யாணம் கட்டன்.”

“கல்யாணமா— அவள் கல்யாணம் முடித்தவளடா மட்டி”

“அப்ப என்ன யோசனையில நீங்கள்...”

“நீ கேட்கிறது எனக்கு விளங்கவில்லை.”

“உங்கள் எதிர்காலத்திட்டமென்ன?”

“அவ நல்ல முன்பாத்திக்கட்டை மச்சான், தன்னை அடிக்கடி சந்திக்கட்டாமாம்.”

“அது சரியடா— அவளின்ரை புருஷன் எங்கை— அவள் ஆர்?”

“உதுகளைப்பற்றி நான் ஏன் மச்சான் கவலைப்படுவான். அவளுக்கு நான்— எனக்கு அவள் கொஞ்ச நாளைக்கு இப்படிப் போகட்டுமன்”

“உனக்கு மனச்சாட்சியென்று ஒன்றுமில்லையடா”

“போடா மச்சான்— உதுகளைப்பற்றி நீ கவலைப்படு, நான் வாறன் ஆறுதலாச்சந்திப்பம்.”

அவன் நழுவி விட்டான். பார்த்திபன் கூறியவை ஒன்றும் அவனைப் பாதிக்கவில்லை.

“தம்பி பார்த்திபா— இஞ்சை பாரடாப்பா— இவன்தான் செந்தாமரையின்ரை தம்பி” என்று கூறிக்கொண்டு பதினைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு பையனைக் கையில் பிடித்து இழுத்து வந்தான் பார்த்திபனின் தாய். பையன் மிகவும் கூச்சப்பட்டுக் கொண்டு எங்கோமுகட்டு வளையைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

“இந்தக்கதிரையிலேஇரும் தம்பி” என்று பார்த்திபன் உபசரித்தான்.

“என்ன படிக்கிறீர்?”

“ஒ—லெவல்—இந்தமுறை சோதனை எடுக்கிறேன்.”

“சயன்ஸா ஆட்டஸா?”

“ஸயன்ஸ் தான்.”

“வேறே என்ன புதினம்?”

“அக்கா நாளைக்கு வருவாவாம். உங்களை ஒரு இடமும் போக வேண்டாமாம்.”

பார்த்திபனின்தாய்— “அப்பாடா— அந்தப் பெரியமனுஷிக்கு இப்பதான்.

விடிஞ்சது, அத்தான்ரை தம்பி வந்திருக்கிறுனென்று சொல்லி அனுப்பி இன்றைக்கு எத்தனை நாளாச்சு. புரியன்ரை வீடு என்று ஒரு கொஞ்ச மரியாதை கூட இல்லை— வாறதும் வாற அதுவும் நாளைக்கு! இன்றைக்கு என்ன உத்தியோகமாம்— நாளைக்கு பூழு அட் மி என்று மூச்சு இரைக்க கூற.

“சின்னப்பிள்ளைகளோடே ஏன் அம்மா வீண்கதை பேசிறியள். இது எல்லாம் பெரியவையோடே நேரை பேசுகிற விஷயம்— சின்னன்களுக்கு இதுகளைப்பற்றி என்ன விளங்கும்?”

“அது உண்மை தான் மேனை— நானும் என்றை ஆத்திரத்திலே அலட்டிப்போட்டன். இவன் ஒரு வஞ்சக மிட்லாத பிள்ளை, பாவம்” என்று அவனை ஒரு முறை அவன் முதுகைத் தடவி தன்னுடன் அணைத்துவிட்டு—

“போகிடாதை மேனை— கோப்பி கொண்டு வாறன்” என்று அடுப்பங்கரைக்கு விரைந்தான்.

“இல்லை— மாமி— எனக்கு டியூஷனுக்கு நேரமாச்சு இன்னொரு நாளைக்கு வாறன்.”

“இதுகளுக்கு இது ஒரு பழக்கம்— எப்ப பார்த்தாலும் இன்னொரு நாளைக்கு வாறன்”

“கொக்காவு” இஞ்சை எப்ப வந்தாலும் இன்னொரு நாளைக்கு வாறன் மாமி— எண்டிட்டு பறந்து விடுவாள். நீயும் அப்படியே அதைப் பாடமாக்கிச் சொல்லுகிறாய்—”

பையன் சிரித்தபடி சைக்கிளில் ஏறிப் பறந்து விட்டான்.

பதினொருமணியிருக்கும். வாசலில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது. அதிலிருந்து செந்தாமரை சிரித்துக் கொண்டே இறங்கினாள்.

“வா பிள்ளை செந்தாமரை இண்டைக்காவது வழி கெரிஞ்சுதே. நான் செய்த புண்ணியம்தான்” என்று வரவேற்றான் தாய்.

“நானென்ன செய்யமாமி—எனக்கும் எத்தனை வேலை...” என்று ஏதோ சாட்டுச் சொல்லி சமாளித்துக் கொண்டு முன் விரைந்தையில் ஏறுகிறாள்.

தன் அறைக்குள் இருந்த பார்த்திபனுக்கு ஒரே பரபரப்பு. நல்ல தொரு ‘பற்றிக்’ சாறத்தைக்கட்டி— மொட்டேஷட் ஒன்றையும் மாட்டிக் கொண்டு நெஞ்சு படபடக்க வெளியே வந்தகோது “பார்த்திபன் இந்தா உன்ரை அண்ணி பார்த்துக் கொள்” என்றுதாய் கூற நிமிர்கிறாள் “ஆ நீங்களா” என்று செந்தாமரையையும் அறியாமல் அவள் வாய் ஓல மிட்டது.

பார்த்திபனுக்கோ உலகம் கண் முன்னாலும் சுழன்றது.

பேஸிஸ்ட் ஜடாமுனி

* 'புதுமைப்பித்தன்'

7

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பமானதிலிருந்து, 1914-ம் வருஷத்தில் தான் ஒரு புதிய சகாப்தத்தில் காலடி வைத்தது! வெள்ளைக்காரர்கள் பொதுவாக உலகம் என்று குறிப்பிடும் பிரதேசங்கள், யாவும், தமது பழைய உளுத்துப் போன அளவுகோல்களை வைத்துக்கொண்டு பூகோளப் படத்தில் வர்ணத்தையும் வரம்புகளையும் மாற்ற உத்தேசித்தன. அளவுகோல்கள் உளுத்துப் போனவையென்று அவைகளுக்குத் தெரியாது. தேசங்களின் எல்லைகளை மாற்றியமைக்கத் தோன்றிய இந்த முயற்சிக்குத்தான் யுத்தத்தைக் கொல்லவந்த யுத்தம், ஜெர்மன் சண்டை, உலக மகாயுத்தம் என்ற பல பெயர்கள் இடப்பட்டன. இந்த யுத்தம் மூலகாரணங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் சரித்திர ஆசிரியர்களுக்கு வற்றாத சுரங்கமாக இருந்து வருகிறது.

மற்ற உலகம் சென்ற வழியில்தான் இத்தாலியும் சென்றது: ஆனால் பிறவிடங்களில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் மூலம் தன் வீட்டைச் சரிப்படுத்தி வைக்கக் கற்றுக் கொண்டது. படிப்படியாக, மற்றவர்கள் வீட்டில் விளக்கேற்றியிருப்பதையும் அணைத்து வைத்துப் பார்க்க முயன்றது. ஐக்கிய இத்தாலி என்ற குறுகுடுப்பைக்காரரின் சட்டை இன்று ரோம ஏகாதிபத்திய அங்கியாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆஸ்திரியாவின் பட்டத்தினவரசன் கொலையுண்டதே இதற்குப் பாதை திருத்திக் கொடுத்தது.

இந்தப் பெரிய சண்டையைக் கவனிக்குமுன் இத்தாலியின் சிறிய கலாட்டாவைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூற வேண்டும்.

மூன்றாவது 'இன்டர் நாஷனல்,' லெனின் போட்ட பிளான்படி, தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தின் மூலம் பூலோகத்தில் மோட்சசாம் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க, அதாவது, எல்லோருடைய வயிற்றுக்கும்

சோறு சிடைக்கும்படி வசதி செய்ய, முயலும் ஒரு திட்டத்தை அமைக்க எண்ணியது. லெனினுக்கு மேல் வரப்போகும் அரசியல் சண்டை மாறுதலைப் பற்றி முன் எச்சரிக்கை உண்டோ என்னவோ? வர்க்கபேத மற்ற தன் இலட்சியத்தை ஸ்தாபிக்க, அதன் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் செய்யத் தூண்டினான். பிரான்ஸில் ஒரு அரைகுறை வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. இத்தாலியும் அதில் ஈடுபட்டது. வர்க்கப் போராட்டத்தை மூளவிட்ட பெனிட்டுடோவும், இத்தாலியில் அதற்கு எரியிட்டு வளர்த்தான்.

ரோக்கோ கார்க்கா சம்பவத்தின் தொடர்ச்சியாக, இத்தாலி இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் குளித்தது. 1914 ஜூன் 7-ம் தேதி முதல் 14-ம் தேதிவரை நடைபெற்ற விஷயங்களைச் சிவப்பு வார நிகழ்ச்சிகள் என்பர். ஜூன் மாதம் 8-ந் தேதி சர்க்கார் ராணுவ எதிர்ப்புக் கூட்டம் நடத்தவாகாது என்று விதித்திருந்த உத்தரவை மீறிக் கூட்டம் நடத்துவது என்பது அபேதவாதிகள் உத்தேசம். கூட்டம் நடைபெறுகையில் போலீஸ் படை வந்தது. உடனே கலகம்! 'புரட்சி நீடுழி வாழ்க!' 'அடி! உதை! சுடு!' என்ற கோஷங்கள். மூன்று தொழிலாளர் செத்து விழுந்தனர். கலகம் அகில இத்தாலியக் கிளர்ச்சியாக மாறியது.

அராஜகனை மால்டஸ்டாவும் அவாந்திப் பத்திரிகையாசிரியனும், முஸொலீனியும் கிளர்ச்சியை வளர்த்தனர். மிலான், டீரின், பொலோனா முதலிய தொழில் மிகந்த நகரங்களில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. இத்தாலியின் புரட்சிக் தளம் என்று கூறத்தக்க அன்கோனா, ரிமினி, போர்லி, ராவென்னா முதலிய பகுதிகளில் 'புரட்சிக் கமிட்டிகள்' அதிகாரத்தையே கைப்பற்றிக் கொண்டன. இத்தனைக்கும் காரணமாகத் திரை மறைவில் நின்றவன் மால்

டஸ்-ரா; பத்திரிகைத் 'தலையங்கம்' எழுதினவன் முஸொலீனி!

காரியக் கமிட்டிகள் சில சிறிய படைகளைக் கைது செய்தன; முனிஸிபல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றின; சில பால் பண்ணைகள் குறையாடப்பட்டன. சில மாதா கோயில்களில் கதவுகள் மட்டிலும் தீயாலெரிக்கப்பட்டன. ஓரிடத்தில் கோழிக் குஞ்சுகளை மட்டும் களவாடிச் சென்றனர் புரட்சியின் தூண்களாக விளங்கிய சிலர். மற்றோரிடத்தில், புரட்சிப் படை சர்க்கார் துருப்பின் ஜெனரலைக் கைப்பற்றியது. அவ்வூரில் சிறைச்சாலையில்லை. அதனால், 'மேற்கொண்டு' உத்தரவு போடப்படும்வரை அந்த ஜெனரல் ஒரு ஹோட்டலில் சிறை வைக்கப்பட்டான்.

நகரங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டியதுதான் பாக்கி. இத்தாலியில் குடியாட்சி ஸ்தாபிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தனர் புரட்சிக்காரர்; ஓரிடத்தில் பெர்ஸாக்ளீரி படை சிரித்துக்கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்க, கலகக் கூட்டம் நகரத்தில் குடியாட்சி ஏற்பட்டு விட்டதாக முரசறைந்து விட்டது! ரோமாபுரியிலும், மிலானிலும் குடியாட்சி ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை என்பது நிச்சயமான பின்பே, புரட்சிக் கூட்டம் தான் கைது செய்த ஜெனரலை விடுதலை செய்தது. வண்ணாத்தி ஒருத்தி, இந்தத் தற்காலிக அவசரச் சிறைக் கூட்டத்தின் சாவித் தொனையின் வழியா, ஜெனரலை மனமாரத் திட்டிக்கொண்டிருந்தாள்! விடுதலை பெறும்வரை அவன் பட்ட துன்பம் இந்த ஏச்சைக் கேட்டுச் சகித்துக் கொண்டிருந்ததுதான்.

மிலானில் முஸொலீனியும் கலகத்தை நடத்தினான். "மிலான்வாசிகளே, சந்தையிடத்தை, கடைகளைக் கைப்பற்றுங்கள்! அபேதவாதிகளே, பையாஜா டெல்குவோமோவக்குச் செல்லுங்கள்!" என்று கோஷித்துக் கொண்டு முன்னேறினான். நகரமே ஒரு பாசறை. குதிரைப் படைகளின் தாக்குதல்களை அவன் கவனிக்கவில்லை. புல்தகங்கள் ஈளுடனும் கமிட்டி ஈளுடனும் தங்கள் சேவையை நிறுத்திக் கொண்ட அபேதவாதத் தலைவர்களுக்கு இவனுடைய போக்கே ஒத்து வரவில்லை.

சர்க்காரும் இந்த நிலையில் கைகட்டிச் சும்மா இராதல்லவா! அது கல

கக்காரர்களை அடக்கப் படகளை அனுப்பி வைத்தது. ஆனால் இதற்குள் அநேக நகரங்கள் அபேதவாத ஜனநாயகக் கட்சியினர், புரட்சிக்காரர் முதலியோர் வசமாயினர். அவர்களுடைய அனுமதிச் சீட்டில் லாமல் பிடிபட்ட நகரங்களில் பிரவேசிக்க முடியாது. இதே சமயத்தில் தன் அதிகாரம் நிலைத்துள்ள இடங்களிலெல்லாம் சர்க்கார் பலரைக் கைது செய்ய முயன்றது.

‘புரட்சியே ஏற்பட்டுவிட்டது’ என்று உறுதியாக நம்பியிருந்த முஸ்லாமினியைத் தூக்கி வாரிப் போடும்படி, சீர்திருத்தவாதிகள் சமரசம் பேச ஆரம்பித்தனர்; பல இடங்களில் தங்கள் சகபாடிகளின் உத்தரவுகளை அவர்களே ரத்துச் செய்தனர்.

முடிவாகத் தேசியக் கட்சியினர் கோராடினி, பெடர் ஜானி; ரோச்சோ என்ற மூவர் தலைமையில் திரண்டு நின்று, சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து, கலகத்தை அடக்கினர். பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அராஜகனான மால்டஸ்டா, சர்க்காருடைய வலைச்சுக்குத் தப்பி, லண்டனுக்கு ஓடிப்போனார்.

சமுத்திரம் பொங்கியது போல் எழுந்த புரட்சி, பயங்கொள்ளிகளான சீர்திருத்தவாதிகளின் சமாதானத்தால் வெறுங்கெலிக்கூத்தாக முடிந்தது. முஸ்லாமினி தோல்வி என்பது என்னவென்பதை அப்பொழுதுதான் படித்துக் கொண்டான். புரட்சி ஏழுநாள் விந்தையாக மறைந்தது.

1906-ம் வருஷம் ரோமாபரியில் அமெரிக்க ஸ்தானிகரர் இருந்தவர் ஹென்றி ஓயிட் என்பவர். அவருக்கு ‘கோல்ப்’ பந்து விளையாட்டு என்றால் அபாரமோகம், ஆனால் அவரிடம் ராஜதந்திர விஷயங்களின் நெளிவு சுளிவுகளைத் தெரிந்து கொள்ள வந்த கவுண்ட் கார்லோ ஸ்டோர்ஸா வாலிபர். ‘கோல்ப்’ விளையாடுவதில் அவருக்கு நல்ல தேர்ச்சியுண்டு. விளையாட்டுப்போக்கில் ராஜ்யமும் கொஞ்சம் கலந்து கொண்டது.

காடியில் பந்தை ஓங்கியடிக்கிறார் ஸ்ரீ. ஓயிட், குறிதவறுகிறது. மட்டை வந்த வேகத்தில் பக்கத்தில் ஆள் நெருங்காமல் சுற்றிச் சுழலுது. மறுபடியும் குறிவைக்கிறார். பந்து சிட்டாய்ப் பறக்கிறது. வியர்

வையைத்துடைத்துக் கொண்டு இருவரும் நடக்கின்றனர். பந்து மட்டைகள் சம்பபுவன் பின்னால் தொடருகிறான்.

“சமீபத்தில் பால்போர் (பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி) கூடப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? ‘ஜெர்மனி தன் கப்பல் படையையும் வர்த்தகத்தையும் இனியும் இதற்குமேல் வளர்த்துக் கொள்ளுமன், அதனுடன் சண்டை போடாபல் இருக்கிறது முட்டாள்தனத்தான்’ என்றார். நான் திடுக்கிட்டுப் போனேன். ‘என்ன, மிஸ்டர் பால்போர், தாங்களும்மா’ கொள்கை உறுதியுடைய தத்துவவாதியான தாங்களும்மா? தாங்கள் ஜெர்மன் வர்க்கத்தின் மீது வெற்றிபெற வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமாக உழைக்க வேண்டும்!’ என்றேன். அவர் பதில் என்னை மேலும் தூக்கி வாரிப்போட்டது. ‘என்ன ஓயிட், இப்படிச் சொல்லுகிறீர்? ஜீவனோபாயச் செலவைக் குறைப்பதற்கு வழி என்ன? இதை எல்லாம் விட, சண்டைக்குப் போவது இவேசில்லையா? நமது அதிகாரத்தையும் உயர்ந்த செல்வாகையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள அது தான் ஒரே வழி என்று நினைக்கிறேன்; என்று சொன்னார்.’”

இது எப்போதோ 1906-ம் வருஷம், சரஜீவோ சம்பவத்தை யாரும் கற்பனைகூடச் செய்ய முடியாத காலத்தில், நடந்தது.

உலக மகா யுத்தம், நாடி அதிர்ச்சியால் ஏற்பட்ட திடீர் சம்பவம் அன்று. நெடுங்காலக் கொந்தளிப்பின் பேரில் கக்கப்பட்ட விஷம்: வல்லரசுகள் யாவும் முட்டிக்கொள்ளச் சமயம் பார்த்திருந்தன; காரணம் ஜெர்மனி, அதன் பிரபல மந்திரி பிஸ்மார்க்கின் கீழார், அதற்குப் புறம் கெய்ஸர் வில்லியத்தின் ஆட்சியிலும், இதர நாடுகள் திகிலடையத்தக்கபடி வளர்ந்துவிட்டது. பேலும் தனது தேவைக்கு மிஞ்சிய பொருள்களையும் மக்களையும் தணிக்க வேறு நாடு தேடியது. இந்த நிலையில் 1914-ம் ஸூ ஜூன் மீ 28-ம் உ ஆஸ்திரிய பட்டத்தின வரசனான ஆர்ச் டியூக் பிரான்ஸிஸ் பெர்டினான்ட் சரஜீவோவில் காப்ரில்லோ பிரின்ஸிப் என்ற அரசியல் வெறியனால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டான். ஆஸ்திரிய ஏஜெண்டுகள் ஸ்தலத்தில் விசாரணை நடத்தினர். செர்பிய சர்க்கார் இந்தச் சதிக்கொலையில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்ததற்கு ஆதரவாக ருஜூக்கள் இல்லையாயினும், அதற்கு இப்படிப்பட்டதொரு சம்பவம் நடைபெறும் என்று தெரியும். பொதுத் தேர்தல் வருவதை உத்தேசித்து, தகவலை வியன்னாவுக்கு அறிவிக்கத் தவறியது. இதனால் ஆஸ்திரியா சிறியது; ஜெர்மனி அதை ஆதரித்தது. ஜூலை 2-ம் திகதி செர்பியாவின் மீது போர் தொடுப்பதென்று நிபந்தனை விடுக்கப்பட்டது. செர்பியா அந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றால் தன் சுதந்திரத்தையே இழக்கவேண்டியதுதான். நிபந்தனை விடுவிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பமும் ஒரு மாதிரியானதுதான். பிரெஞ்சுப் பிரகம மந்திரியான பாயின்சுரேயும் (இத்தாலியப்) பிரதம மந்திரி விவியானியும் ருஷிய மன்னன் ஜார் விருந்தினராக இருந்துவிட்டு, கடல் மார்க்கமாகத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தனர். செர்பிய யுத்தத்தை வைத்துக் கொண்டு பிரான்ஸ், ருஷியா இரண்டு நாடுகளின் மீதிலும் யுத்தத்தைச் சமத்தவே இந்தச் சந்தர்ப்பம் உபயோகித்துக் கொள்ளப்பட்டது. செர்பியா அழித்துவிடப் படுவதை ருஷியா கைகட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிராது. செர்பியா போனால், ஹாம்பர்க் முதல் பாக்காத்வரை ஜெர்மன் ஆட்சி ஏற்படும். 1849-ம் ஸூ, ஆஸ்திரிய சிங்காதனத்தில் ஏற பிரான்ஸிஸ் ஜோஸ்புக்கு ருஷியா ஆயுத பலமளித்த தெனினும், அதன் அபிலாஷைகளில் அடிக்கடி குறுக்கிட்டது ஆஸ்திரியாவே. ஆகையால் பெல்கிரேட் மீது குண்டு விழுந்தது என்ற செய்தி கிடைத்ததும், ருஷியா படை திரட்ட ஆரம்பித்ததில் அதிசய மொன்றுமில்லை. இந்தக் கொந்தளிப்பான நிலையில் ஆஸ்திரியாவைச் சமாதானப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இரந்தது ஜெர்மனிதான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விட்டதற்கு, ஜெர்மனிக்கு காலனிகள் மேலிருந்த மோகமும், கெய்ஸருக்குத்தம் ஆபத நண்பனின் கொலையினால் ஏற்பட்ட சீற்றமுமே காரணமாகும்.

ஐரோப்பியக் கொள்கைகளை அமைதியில் பிறந்தவையல்ல; ஒவ்வொரு அந்நிய நாட்டுக் காரியாலயமும் தன் அபிலாஷைகளை யுத்தத்தின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தது. பிரான்ஸுக்கு அல்ஸேஸ்

லொரெயின் வேண்டும் என்று பிரிபம்; ஜெர்மனி காலனிகளையுடைய பெரிய கடற்படையையும் மத்திய சிழக்குப் பகுதியில் ஆதிக்கமும் வேண்டுமென்று விரும்பியது. ஆஸ்திரியா செர்பியாவை நசுக்கவிடவும், ஸலோனிகா துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றிவிடவும் ஆசைப்பட்டது. ருஷியருக்கு பாஸ்பரஸ், டார்டனல்ஸ்மீது கண். செர்பியாவுக்கு பாஸ்னியா, ஹெர்ஸ்கோவினா இவற்றின்மீது நாட்டம். ருமேனியாவுக்கு டிரான்ஸில்வேனியாவின்மீது விருப்பம். இத்தாலி டிரண்டுனோ, டிரீஸ்டிவரை தன் எல்லைப்பற்றித் தை விஸ்தரிக்க விரும்பியது. இதுதான் போர்தொடுக்கும் பொழுது பல நாடு

தேசக் கட்சியினரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்று விரும்பினர். ஆனால் மறு கணம் ஆஸ்திரியாவடன் செய்து கொண்ட முக்கட்சி ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்து விட்டு, அதன்மீது போர்தொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர். இத்தாலி எந்தக் கட்சியிலும் சேராது நடு நிலைமை வகிப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. மத்தியக் கட்சிகள், லிபரல் கட்சித் தலைவனான கியோலிட்டி வார்த்தைகளுக்குச் செவி சாய்த்து, நடு நிலைமையை ஆதரித்தன. அந்நிய நாடுகள் பெரிய யுத்த நெருக்கடியில் சிக்கியிருக்கும் சமயத்தில் தேசத்தின் போக்கை உணராத கியோலிட்டி

தொலைந்தது. ரோமாபுரியை விட்டு அவன் அகன்றான். தேசியக் கட்சிகள் யுத்தத்தின் சார்பாய் பொது மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்தன.

இன்னொரு விசித்திரம், தீவிர அபேதவாதிகளான முஸ்லீமீயும் அவன் சகாக்களும் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க முனைந்தார்கள். இன்று யுத்தம்; நாளைப் புரட்சி! என்று கோஷித்தான் முஸ்லீமீனி. 'யுத்தத்தினால் இத்தாலிய சமூகம் அதிரடித்துப் போகும்! தொழிலாளரின் புரட்சி மூலம் அபேதவாத சாம்ராஜ்ய சர்க்காரை ஸ்தாபித்துவிடலாம்' என்றெல்லாம் வாதித்தான். 'இந்து சரித்திரம் யுத்த முனையி

பாம்பு சூப்பு

2000 ஆண்டுகளின் முன்பிருந்தே சீன மக்கள் பாம்பினை உணவாகக் கொள்ளத் தொடங்கினர். பலவித உடல் வலிகளைப் போக்கும் நிவாரணியாக இது இருந்து வந்துள்ளது. ஆண்மை விருத்திக்கு ஏற்றது என்ற எண்ணம் ஐரோப்பியருக்கு நிறையவுண்டு. இதற்காகவே சீனா விற்கு செல்பவர்களும் உண்டு. அங்கு செல்ல நேர்ந்த பொழுதெல்லாம் இதை உண்ணத் தவறுவதுமில்லை.

இன்று பாம்பு சூப் சீனாவில் மிகப் பிரபலம். பாம்பு இறைச்சியுடன் சுருச் செட்டை, தூக்கணங் குருவிக்கூடு ஆகியவற்றைக் கலந்து தயாரிக்கும் சூப் சுவையானது. புரதச் சத்து நிறைந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

ஏறக்குறைய 30 வகைப் பாம்புகள் இத்தகைய சூப்களுக்குப் பயன் படுகின்றன. விஷம் அதிகம் கொண்ட பாம்பு இறைச்சிகள் இதற்கு விசேஷமானவை.

மூன்று வேறு வகைப்பட்ட பாம்பு இறைச்சிகளைக் கொண்டமைந்த சூப்பும்,

ஐந்து வேறுவகைப்பட்ட பாம்பு இறைச்சிகளைக் கொண்ட சூப்பும் மிகப் பிரபலம்.

ஹோட்டலின் முன்னாலுள்ள கண்ணாடிப் பெட்டிகளில் நெளிந்து கொண்டிருக்கும் பாம்புகளைச் சுட்டிக்காட்டி அனைக்கண்முன் எடுத்து, தோலுரித்து, சூப் செய்து கொடுப்பதால் அந்நியர் கிராக்கி இத்தகைய ஹோட்டலுக்கு அதிகம்

— தேனி —

சாருக்கும் ஏற்பட்டிருந்த ஆசைகளும் எண்ணங்களும்.

8. மாஜி அபேதவாதி

யுத்த எச்சரிக்கைத் தந்திகள் ஐரோப்பாவின் ஒரு முனையிலிருந்து மற்றொரு முனைக்கு முன்னொள்போல பாய்கின்றன. தேசங்கள் யுத்தத்திற்குப் படை திரட்டுகின்றன. இத்தாலிய தேசியவாதிகள் தங்கள் தேசமும் உடனே யுத்தத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். இதற்குக் காரணம் நிர்ணயமான ஒரு அந்நிய நாட்டுக் கொள்கையன்று; பொதுவாக இதர தேசங்களில் காணப்பட்ட யுத்த வெறியின் பிரதிபலிப்பேயாகும். தேசிய வாதிகள் முதலில் நேச

தன் குறுகிய நோக்கத்திற்குத் தானே பலியானான். இத்தாலிய சர்க்கார் தேசத்தின் போக்கை உணர்ந்து ஆஸ்திரியாவை தள்ளிவிட்டு நேச தேசத்தாரோடு சேர்ந்துவிட்டது. பெர்லின் காட்டும் ஆசை வார்த்தைகளுக்கு இணங்கி இத்தாலியை நடு நிலைமை வகிக்கும்படி செய்விக்க, சலாந்தரா என்ற பிரதம மந்திரியைப் பதவியிலிருந்து விலக்குவதற்குச் சூழ்ச்சி செய்ததாக கியோலிட்டி குற்றம்சாட்டப்பட்டான். சண்டை போடாமலே ஆஸ்திரியாவிடமிருந்து எதையோ நிறையப் பறிக்கலாமென்று அவன் சொன்ன வார்த்தைகளே அவனுக்கு எதிராக வந்தன. செல்வாக்கு (மறைமுகமான சர்வாதிகாரம்)

லுள்ள பாசறைகளிலே சிருஷ்டிக்கப் படுகிறது. நாளைக்கு நாம் அதை நம் தெருக்களிலேயே ஏற்படுத்துவோம்! என்று கோஷம் செய்தான். 'இதை அபேதவாதி என்ற நோக்கத்தோடு பார்க்கலாகாது இத்தாலி என்ற நோக்கத்தோடு பார்க்க வேண்டும்' என்றான். 'யுத்தம் புரட்சியானால் ஒவ்வொரு புரட்சிக்காரனும் அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேசிய உணர்ச்சியும் வர்க்க உணர்ச்சியும் எதிரெதிரான உணர்ச்சிகளா? இவ் விரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்க முடியுமா என்று நாம் ஏன் முயற்சிக்கலாகாது? இப்படிப்பட்ட வாதங்கள் 'அவாந்திப பத்திரிகையின் தலைங்கமாக வெளி

வந்தன. இவைதான் அவன் அப்ப திரிகையின் ஆசிரியப் பதவியிருந்து நீக்கப்படுவதற்குக் காரணம். பத்திரிகையில் அவனுக்கு ஆசிரியப் பதவியளித்த காள்ஸ்டான்டினோ லஜார் போலே அவனை அப்பதவியை மீட்டு நீக்குவதற்கு முயன்றான்.

மிலான் முனிஸீபல் கூட்டம் நடக்கிறது. அங்கே மேர் ஒரு 'ஸிண்டிகலிஸ்ட்' அபேகவாதி. அவருக்கு ஒரு தந்தி வருகிறது. பிரித்து வாசிக்கிறார். முகம் சடக்கென்று மாறுகிறது. "அவருக்குப் பதிலாக யார்"? என்ற வார்த்தைகளைத் தம்மையறியாது வாய்விட்டுச் சொல்லுகிறார்.....

"நான் 'அவாந்தி'ப் பத்திரிகை நடத்தும் பொறுப்பை ராஜிநாமாச் செய்கின்றேன். கடைசியில் விடுதலை! ஆசி! முஸொலீனி"

என்ன செய்வது.....?

பொலேனாவில் அபேதவாதிகள் கட்சிக் கூட்டம். கூட்டத்திலே பெனிட்டோவுக்கு அபார எதிர்ப்பு. அபேதவாதிகள் பின்பற்றினாலும் பின்பற்றி விட்டாலும், யுத்தத்தில் தலையிடுவது என்று அவன் தீர்மானித்துவிட்டான்.

'யுத்தம், யுத்தம்! இதுவே இத்தாலியின் அரிய சந்தர்ப்பம்!' என்று நினைக்கலானான் முஸொலீனி.

கூட்டத்தில் ஏக இரைச்சல், கூப்பாடு. அதில் ஓதங்கி எழுக்கிறது பெனிட்டோவின் குரல்.

"நீங்கள் இப்போது வெறுப்பதற்குக் காரணம் உங்களுக்கு என்மீ திருக்கும் அபார அன்பே!

"நீங்கள் என்னை அரசியல் வாழ் விலிருந்து இன்று விரட்டி விடலாம் என்று நினைக்கிறீர்கள். அது உங்களால் முடியாது. இனியும் நீங்கள் என்னை எதிர்த்துத்தான் ஆகவேண்டும் அப்போது எனது பலத்தை உணர்வீர்கள்!"

சடக்கென்று கீழே இறங்கி வெளியேறினான் பெனிட்டோ. "ஹாய்! ஊய்!" என்ற ஊனையும் கேலியும் பின்புறமிருந்து வழியனுப்புகின்றன. அபேதவாதக் குழந்தைகள் தங்களது தற்காலிக வெற்றியில் தங்களைத் தாங்களே போற்றிக் கொள்கின்றன!

மிலானில் போரோ போள பார்ட்டே என்று ஓரிடம். அதில் மூன்றாவது மாடியில் முஸொலீனி

யின் குடித்தனம். அதில் அவனும் அவன் சகாக்களும் கூடுகின்றனர். அவனோடு 'அவாந்தி'ப் பத்திரிகையில் வேலை செய்த அனினான்ட்ரோ கியோவானி, மார்கூட்டா, ஸர் பாட்டி முதலியோரே அந்த நண்பர்கள். இனி என்ன செய்வது? புதித பத்திரிகை வேண்டும், புதிய கட்சி வேண்டும்! பணத்திற்கு பிரெஞ்சு மூலதனம் கிடைக்கிறது. இத்தாலிய தேசியவாதிகளான கவிஞன் டி. அனன்ஸியோ, மாட்டினெட்டி, காரிடோனி இவர்களது ஒத்தாசை கிட்டுகிறது.

1914-ம் வருஷம் நவம்பர் 15-ம் தேதி 'போபோலோடி' இத்தாலியா' பத்திரிகை உதயமாகிறது. பத்திரிகைத் தலைப்பின் கீழ், 'ஒரு அபேதவாத தினசரிப் பத்திரிகை; பொருள் உற்பத்தி செய்வோர் போர் வீரர்கள் இவர்களது சார்பாகப் பிரசாரம் செய்யும் பத்திரிகை' என்று ஒரு வியாக்கியானம் வெளிவருகிறது.

வர்க்கப் போராட்டத்தையும் தேசியப் போராட்டத்தையும் இணைத்து, புரட்சியின் மூலம் குடியாட்சியை ஸ்தாபிப்பது என்பது இலட்சியம். அதாவது, யுத்தம் முடிந்த பிறகு, ஆஸ்திரிய அதிகாரத்தின் கீழ்ச் சிக்கிக் கிடக்கும் இத்தாலிய மைனாரிட்டிகளையும் தாய் நாட்டுடன் இணைத்து இந்த இலட்சியத்தை பூர்த்தி செய்வதாக உத்தேசம். அந்தக் கொள்கைகள் அபேதவாதிகளுக்கு வெறுப்பையூட்டின. 1914ம் ஞா நவம்பர் 24-ம் தேதி, அபேதவாதக் கட்சி முஸொலீனியைக் கட்சியிலிருந்து விலக்கியது. அவ்வாறு விலக்கிய தீர்மானம் வருமாறு: பெனிட்டோ முஸொலீனி, 'போபோலோடி' இத்தாலியா' என்ற பத்திரிகையைப் பிரசுரித்து, அதில் கட்சியின் தீர்மானங்களுக்கு எதிராக எழுதுவதின் மூலம் கட்சியின் ஒழுக்கத்தை மீறியதற்காக, அவனையும் அவன் சகாக்களையும் கட்சியினின்றும் இச்சபை நீக்குகிறது. அபேதவாதம் நீடுழி வாழ்க! யுத்தம் ஒழிக!"

மறுநாள் 'போபோலோடி' இத்தாலியா'வில் முஸொலீனி பிஸ்வரு மாறு எழுதுகிறான்:

"நான் பின்னர் என் வஞ்சகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். இன்று என்னை விரட்டியவர்கள் இன்னும் என்னை நேசிக்கிறார்கள். என்னைப்

புரிந்துகொள்ளாததினால் அவர்கள் என்னை நசுக்கிவிட்டார்கள் 'முன்னோக்கிச் சென்ற வீரன் நீதான்!' என்று அவர்களும் என்னைப் பாராட்டும் காலம் வரும். அதுதான் எனது வஞ்சம் தீர்க்கும் காலம்: அதுவே எனது நீதி!"

பத்து நாட்களுக்குள் பேஸிஸ்ட் கட்சி ஸ்தாபிதமாயிற்று. அதன் நோக்கம், தீவிரவாதிகள், அபேதவாதிகள், அராஜகர்கள் முதலியோரிடையே தேசியக் கொள்கையைப் பரப்புவது! இரண்டு மாதங்களுக்குள் 9,000 அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். மத்தியக் கட்சிகள் நடுநிலைமை கொள்கையை ஆதரித்த காரணம் என்னவெனில், அக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிற் பலர் அந்நாட்டு ஆஸ்திரிய ஜெர்மன் மக்களோடு வர்த்தக சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலையில் முஸொலீனி பின்வருமாறு தன் புதிய பத்திரிகையில் எழுதுகிறான்: "நடுநிலைமைக் கொள்கை நீடிக்கப்பட்டால் இத்தாலி நாளைத் தலைகுனிந்துநிற்க வேண்டியிருக்கும். அதன் சுயாட்சியை இழக்கும்: வருங்காலத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழக்கும். நம் சமுதாயத்திலே, ஹோட்டல்காரர், நாட்டிய வாத்தியார்கள், பூட்டஸ் துடைப்பவர் ஆகியோர்களே இத்தாலியின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள்! உலகம் நம்மைக் கேலிசெய்யும், மதிக்காது! போர் செய்யாமலே நாட்டை இழப்போம்! இழக்கு முன்னே செத்துக் கிடப்போம்!"

1915-ம் ஞா மே மாதம் பிரதம மந்திரி சலாந்தரா, வியன்னாவுக்கு யுத்த எச்சரிக்கை விடுத்தார். போபோலோடி' இத்தாலியா' சர்க்காரின் தீர்மானத்தைப் பின்வருமாறு வரவேற்கிறது: "இன்று முதல் நாம் எல்லோரும் இத்தாலியரே! இனி இரும்பு இரு பைத்தாக்கும். ஆயிரம் ஆயிரம் குால்களில் 'வாழ்க இத்தாலியா! இத்தாலியா வாழ்க!' என்ற கோஷம் பறக்கும். இதற்கு முன், நாம், நமது தந்தையர் நாடு என்று ஒன்று இக்கிறது. என்பதை, இவ்வளவு ஆவேசத்துடன், உணர்ந்ததே கிடையாது. இவ்வணர்ச்சி இயற்கை என்பதையும் நினைத்து கிடையாது. இன்று இத்தாலி அதன் புராதனப் பெருமைகளுக்கேற்ப யுத்த சன்னத்தமாகிவிட்டது. அந்தப் பலம் நம் நரம்புகளிலே ஓடுகிறது.

இத்தாலி அன்னையே! எங்கள் வாழ்க்கைகளை உனக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறோம். பயமற்று, வருத்தமற்று, எங்கள் வாழ்வையும் சாவையும் உனது காலடியில் வைத்து வணங்குகிறோம்!" —(தொடரும்)

கஸ்தூரி மான்

கத்தமான கஸ்தூரி இம்பொழுதெல்லாம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் கஸ்தூரி மான்கள் ஏராளமாக வேட்டையாடப்பட்டு விட்டமையே. ஆசியாவில் இமாவயம் முதல் சைபீரியா வரை இருக்கும் உயரமான மலைப் பிரதேசங்களிலேயே இவை காணப்படுகின்றன. காஷ்மீர், நேபாளம், திபெத் இத்தகைய மான்களுக்குப் பெயர் போனவை.

ஆண் மான்களின் வயிற்றின் அடிப்பக்கத்தில் மேல் தோலுக்கு அடியில் தனிப்பட்ட ஒரு சுரப்பியிலேதான் கஸ்தூரி இருக்கிறது. மூன்று வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் மான்களிடத்தில் தான் இது காணப்படும். ஒரு மானிலிருந்து ஒரு அவுன்ஸ் வரைதான் கஸ்தூரி கிடைக்கும். இறந்த மானின் சுரப்பியைக் கிழித்து வெளியே எடுக்கும்போது ஈரம் கலந்த மஞ்சள் நிற, நெடியும் சுமாரான மணமுள்ள மிருதுவான ஒரு பொருள் வெளிப்படுகிறது. ஆனால் எடுத்த மறுகணமே இது இறுகி மிகவும் மணம் வீசுகிறது. ஏறக்குறைய எல்லாச் சிறந்த மருந்து வகைகளுக்கும், வாசனைத் திரவியங்கட்கும் இந்த கஸ்தூரி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

—தேன்.

உலகமொழி - எஸ்பெரன்ரோ

உலக மக்கள் வெவ்வேறு மொழி பேசுகிறார்கள். பரந்த ஒரு நாட்டிலேயே பல மொழி பேசும் பல்வேறு இனத்தவர்கள் உள்ளனர். இந்தியாவில் பிரதான மொழி பதினான்காயினும், 258 குழுமொழிகள் உள்ளன. ருஷிய ஒன்றியம், சீனா போன்ற நாடுகளில் இவை துலாம்பரமாகத் தெரிகின்றன.

மொழி என்பது ஒருவர் எண்ணங்களை, உணர்ச்சிகளை புரிந்துகொள்ள ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒலி ஊடகம்தான். ஆனால், இந்த மொழிப்பற்று இன்று வெறியாக உருவெடுத்துப் பிறர் எண்ணங்களை எள்ளி நகையாடவும், உதாசினம் செய்யவும் கூடிய ஒரு பயங்கர ஆயுதமாகவும் மாறி விட்டது.

இந்த நிலையை மாற்றிவிடவேண்டும். உலகமக்கள் அனைவருக்கும் ஒரே மொழி தொடர்புச் சாதனமாக அமையவேண்டுமெனவும், இதனால் பண்பாடு, அறிவியல், தொழினுட்பம், மனிதவளம், இயற்கைச் சக்தி, மூலவளம் என்பனவற்றை பரிமாற்றம் செய்து மனித குலத்திடையே புரிந்துணர்வினை வளர்த்துவிடலாம் எனவும், கனவுகண்டு உலகப் பொதுமொழி எஸ்பெரன்ரோவை கண்டுபிடித்தவர் போலாந்து நாட்டைச் சார்ந்த மருத்துவநிபுணர் லுட்விக் சாமன்ஹொப் (Ludwig Zamenhof) என்பவர். இவர் 93 வருடங்கட்கு முன்னர் முயன்ற முயற்சி உலக ஒருமைப் பாட்டையும் ஒருலகக் கொள்கையை உருவாக்கும் உன்னத எண்ணமாக மாறிவிட்டது! இது ஒரு சர்வதேச மொழியாக மாறும் நிலை இன்று உருவாகிவருகிறது.

எஸ்பெரன்ரோ மொழி இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் இலக்கண அடியொட்டி, அறிவியல் ரீதியாக பொதுமைப்படுத்தப்படும் சொற்கள் மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது. இது எளிய இலக்கணமுறையில் வகைப்படுத்தப்படுகிறது — இம்மொழியை இன்று 60 லட்சம் மக்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். நாங்கள் இந்த மொழியை அறிந்துகொள்ளும்போது பல அரசியல் பிரச்சனைகள், சர்வாதிகாரிகளின் அக்கிரமங்கள் அழிந்துபோகும்.

—தேன்.

இளமைக் கோலங்கள்

— சங்கரசெல்வி —

அவனுக்கு இருபது வயதிருக்கும். சும்மா சொல்லக் கூடாது, பொடியன் நல்ல வாட்ட சாட்டமாய் தான் இருப்பான். சைக்கிளில் தவள் சென்று கொண்டிருக்கும் இடம் அவனுக்குப் பழக்கமான ஒருவரின் வீடு.

சைக்கிள் தார் ரேட்டை விட்டு புழுதி நிறைந்த கல் ரேட்டில் இறங்குகிறது. தொடர்ந்து வரும் வயல் வெளிகள் நிறைந்த பாதையில் நெற் பயிர்களில் தவழ்ந்து வரும் இதமான காற்று அவனை கிறங்க வைக்கிறது.

ஆ, இதோ வந்துவிட்டது அந்த சிவப்புப் படலை. கை 'பெல்' பகுதிக்கு செல்கிறது.

"பிள்ளை ஆர் என்று பார் யாரோ பெல் அடிக்கினம்"

"யாரது" என்று துள்ளிவந்த குரல் சயிக்கினையும் ஆனையும் பார்த்து சிறிது உள்ளிழுத்தது.

"சிவலிங்கம் இருக்கிறாரோ" அவன் குரலும் ஏதோ கரகரத்தது. ஈச்சிலை உள் விழுங்கிக் கொண்டான்.

"யார் மாமாவோ அவர்" .....

"அம்மா மாமா எங்கை போட்டார்?"

"யார் பிள்ளை உள்ளே வரச்சொல்லன். தம்பியும் மச்சாளும் கோபி லுக்கெல்லோ போனவை"

"வாங்கோவன்" என்றபடி படலை திறக்கப்பட்டது.

படலை திறக்கப்பட்ட அழகை, இல்லை, படலை திறக்க வந்த அழகைக் கண்டு சிறங்கிப் போனான்.

"ஆ, என்ன நம்பி பலானை ஊதமுடியேல்லையோ நான் ஊதித் தரட்டே" என்றபடி முற்றத்தில் விளைபாடிக்கொண்டிருந்த சிறுவன்மீது நசி பாய்ந்தவழி செலுத்தினான்.

"சைக்கிளை வளர்த்து வந்ததை மறந்துபோய்" என்றவன் பையனை நடி தட்டி விட்டான்.

சைக்கிளை விட்டு பையனிடம் வந்த ரமேஷ்.

"இவன் உங்கடை மாமான்ர பையனல்லோ" என்று நிமிர்ந்து மற்றவர்களைச் சோடி விழிகளைக் கேட்டான்.

விழிகள் மேலிருந்து கீழ் நோக்கின.

"தம்பி இருங்கோ நான் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வாறன்" என்ற படி தாய் படலையைத் தாண்டினான்.

"மாமா, பலான் நல்லாய் ஊதுறார்" என்று மழலை பேசினான் பையன். பலானை ஊதுவதும் மற்றைய விழிகளுடன் பேசுவதுமாக காலம் கடந்து கொண்டது.

"கிறீச்...ரிச்...ச்" படலை திறப்பட்டது. திரும்பிப் பார்க்க பையனின் அப்பா சிவலிங்கமும் அம்மாவும் வருகிறார்கள்.

"என்னடாப்பா இந்த நேரத்திலே..."

"இல்லை சும்மாதான்—" என்றபடி ஊதிய பலானை பையனிடம் கொடுக்க, பையன் வாங்கியதும் சிறிது சிறிதாகக் காற்று வெளியேபோக பலான் பழைய நிலையை அடைந்தது.

"என்ன ரஞ்சினி... இன்னும் தேத்தண்ணி கொடுக்கவில்லையே" என்ற மாமாவின் கேள்விக்கு வெட்கப்பட்டு தலையாட்டி குசினியுள் ஒடினான் பூவையவன்.

விலங்குடன் வேங்கை

முடனே

முயன்று பார் கல்லில் நார் உரிக்க முடியுமா? என்று...

உன்னிடம் நான் சிறைப்பட்டது ஓர் விபத்தைப் போல ஆம்!

அதனை உன் அதிஸ்ரம் என்றே அல்லது என் துரதிஸ்ரம் என்றே... இயம்ப மாட்டேன் ஏனெனில்...

அதிஸ்ரத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை கயவனே! நீ... என்னுடலை சித்திரவதை செய்யும் போது சொட்டும் இரத்தத்துளிகளை கண்டு எக்காள மிடுகிய...

சிறு நூல் நுழையும் அளவுதானும் தகவல்களை வழங்க

நான்... மறுக்கும் போது நீ...

தேர்ந்ததைக் கண்டு எம்மனம் வெற்றிக்களப்பில் உரம் பெறுகிறது வேதனத்துக் காகப் புறப்பட்ட உனக்கு என் எழுச்சி எப்படிப் புரியும்?

உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு உடமைகள் பறிக்கப்பட்டு உயிர்கள் இழக்கப்பட்ட இனத்தின் அங்கமாய் புறப்பட்டவன்— என்பது

உனக்குத் தெரியுமா? சித்திர வதைகளில் நீ சிரத்தை காட்டும் போது என் தேகம்— சிந்தப் போவது குருதியை மட்டுமே

முயன்று பார் சிதைக்கப்படுகின்ற என் இனத்தின் சாட்சியாய் கூறுகிறேன் தோற்கப் போவது நீயே தான்.

-சுகந்தினி குலசேகரம்

அங்கலாய்ப்பு

* * *

“உள்ளுக்குப் போங்கோ..... உள்ளுக்குப் போங்கோ, பாதையில் நிக்க வேண்டாம். இன்னும் எவளவு சனம் கீழ் நிக்குதுகள், தயவு செய்து முன்னுக்கு நிக்கிறவை கொஞ்சம் தள்ளிப் போங்கோ..... என்ன? வாய்பாக்கிற? கெதிப் பண்ணி ஏறன்! ஆறு மணிக்கிடேல அங்க போகவேணும். வாறதெண்டால் கெதியா ஏறு. இல்லாட்டில் கீழ் இறங்கிக் கொண்டு மற்ற சனங்களை ஏறவிடு! ஆர்ப்பா... அந்தக் குழந்தைப் பிள்ளைக் காரியை இருக்க விடுங்களன் ஒரு ஈன இரக்கங்கெட்ட சனங்கள். பெரியவர் கொஞ்சம் எழும்பி நிலுங்கோ. குழந்தைப் பிள்ளைக்காறி இருக்கட்டும்.” கண்டக்டர் மூச்சு விடாமல் கத்திக் கொண்டிருந்தார்.

ஒருவாறு நெருக்கியடித்துக் கொண்டு பஸ் வாசற்படிக்கு அப்பால் அதன் விளிம்பில் கால் வைத்து விட்டேன். “என்ன பிள்ளைகளை மிதிக்கிற காலைக் கொஞ்சம் தூக்கும்!” என்றார் அருகில் நின்ற வயோதிபர். விரல்களின் நுனியை ஊன்றியபடி சிற்கம்பியைப் பிடித்துக் கொண்டேன். என்னையறியாது குதிக்கால் கீழிறங்கிய போதெல்லாம் அவ் வயோதிபர் என் மீது எரிந்து விழுந்தார். பஸ் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருந்த போதும் தூரங்கள் குறைவதாய் எனக்குத் தெரியவில்லை. சிறுவனொருவன் ஒரே அழகையாய் அழுது கொண்டிருந்தான். இந்தச் சனியன் ஏன் அழுகுது எனப் பலர்கேட்பது என் செவிகளில் விழுகிறது “என்ன மாம்... பொடியன்?” என்றார் கண்டக்டர்.

“ஐய்பழம்..... ஐய்பழம் என்று பரந்தனில் தொடங்கினது இன்னும் அடங்கியில்ல” என்று அவன்மீது, ஒருவித வெறுப்புடன் தாய் சொன்னார்.

“கொஞ்ச இடந்தான் கிடக்குது ஆனையிறவில வாங்கலாம்” என்றார்

என் அருகில் நின்ற வயோதிபர். கேட்டவர்கள் எல்லாரும் அந்தரத்தில் நின்று சிரித்தார்கள்.

“அப்பு நாங்களும் ஆனையிறவின் தூரத்தைத்தான் அளந்து கொண்டு வாறம். வவுனியாவில் ஏறினான்கள் இந்தப்பிடிதான். வெட்டக் கொண்டுபோற மாடுகளை லொறியில் அடைச்சுக் கொண்டு போவான்கள் அந்த மாதிரி...” “அப்பிடிச் சொல்லாதையடா! அங்கையெண்டாலும் கொஞ்சம் காற்றோட்டம் இருக்கும். நாவுக்கரசரைப் பூட்டி

வைச்ச சுண்ணாம்பறை மாதிரியெல்லே இருக்கு. தேவாரம் பாடு சரிவரும்.”

“எனக்கு ஒழுங்காய்த் தேவாரம் தெரிஞ்சால் நான் ஏன் இங்க நிக்கிறன். காசி, கதிர்காமம் எண்டு யாத்திரை போயிருப்பன்.”

“உதுக்குள்ளயு இவைக்குக் கண்டறியாத பகிடியும் சிரிப்பும். இஞ்ச

என்ன நசிக்காமல் தள்ளி நிலும். அங்கால சனம்படுகிற பாட்டுக்குள்ள இவைக்கும் ஒண்டு..... ஏய்... ஆச்சி..... நீ கீழ் இரன்!”

“அதென்ன ஒரு மாதிரி ஆச்சி.. நிக்கிறதுக்கும் இருக்கிறதுக்கும் எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்கட அலுவலைப் பாருங்கோ!”

“சத்தம் போடாமல் இரணை!” கண்டக்டரின் குரலில் கிழவி அசந்து போனார்.

தம்பி ஆனையிறவுக் கடல் தெரியுதே... வயோதிபரின் கேள்விக்கு விடையளிப்பார் யாருமில்லை. இயன்றவரை பஸ் சென்றுகொண்டிருக்கும் இடத்தை அறிய முயன்றும் என்னால் முடியவில்லை. வெய்யில் அகோரத்தினால் உடல்வியர்த்துக் காட்டியது. மெல்லிய குளிர்

காற்று என் மேனியிற் பட்டுத் தெறித்தது. ஆனையிறவு வந்து விட்டது என அநுமானித்துக் கொண்டேன். அந்தரத்தில் கைகள் உணர்விழக்கின்றன.

‘கடவுளே... இந்தத் தடைமுகாமும் இல்லாட்டில் எங்கட கதி என்னவாய் இருக்கும். ஏதோ

யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் இருண்ட நூற்றாண்டு

கலாநிதி பால. சிவகடாட்சம்

'இரகுவம்சம்' என்னும் தமிழ்க் காவியத்தை ஆக்கிய ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவரான 'அரசகேசரி' தமது நூலில் 'பரராசசேகரன்' என்னும் மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். பரராசசேகரன் என்னும் பெயருடன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட மன்னர் பலராவார். கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய காலம் வரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டுவந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என்னும் அரச குலத்தவர் 'செகராசசேகரன்' 'பரராசசேகரன்' என்னும் சிம்மாசனப் பெயர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராய் மாறிமாறிப் புனைந்துகொண்டனர். இந்நிலையில் அரசகேசரி குறிப்பிட்டுள்ள 'பரராசசேகரன்' யார் என்பதை அறிந்துகொள்வது இலகுவான காரியம் அன்று. ஆயினும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலும் பிற சரித்திர நூல்களிலும் கூறப்படும் விபரங்களைத் திரட்டி ஆராய்வதன் மூலம் அரசகேசரியின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதும் அதன் மூலம் யாழ்ப்பாண வரலாற்றிற்கு காணப்படும் சில தெளிவற்ற அம்சங்களை விளக்குவதுமே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இரகுவம்சம் இயற்றிய அரசகேசரி, பரராசசேகர மன்னனின் மகளை மணம் முடித்தவர் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் கூறப்பட்டுள்ளது. 'யாழ்ப்பாண வைபவமலை' என்னும் வரலாற்று நூலினை எழுதிய மயில்வாகனப்புலவர் யாழ்ப்பாணத்தை டச்சுக்காரர் ஆண்ட

காலத்தில் வாழ்ந்தவர்: பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்னும் பெயர்கள் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் சிம்மாசனத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட பின்னர் சூடிக்கொண்ட கௌரவப் பெயர்கள் என்பதை மயில்வாகனப் புலவர் அறிந்திருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக அவர் தமது நூலில் பெரும் தவறு செய்ய நேர்ந்தது. பரராசசேகரன் என்னும் சொந்தப் பெயருடைய ஒரு மன்னன் யாழ்ப்பாணத்தைக் கடைசியாக ஆண்டான் என்றும் செகராசசேகரன் என்பவன் அவனது தம்பி என்றும், சங்கிலி என்பவன் பரராசசேகரனின் மைந்தன் என்னும் மயில்வாகனப் புலவர் எழுதி வைத்துள்ளார். மேலும் போர்த்துக்கேயர் பரராசசேகரனையும், சங்கிலியையும் கொன்று யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் என்றும் அவர் எழுதி வைத்துள்ளார்.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வருகைத்தகாலத்தில் (கி.பி 1505) யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த மன்னனின் அரியணைப் பெயர் 'பரராசசேகரன்' ஆகும். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது நேரடி ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்த காலத்தில் கி. பி. (1619) யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தவன் இரண்டாம் சங்கிலி ஆவான். இந்த நூற்றாண்டு கால இடைவெளிக்குள் பரராசசேகரன் என்னும் அரியணைப் பெயர் தாங்கிய மூன்று அரசர்களும் செகராசசேகரன் என்னும் பெயர்

சூடிய இருவரும் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டுள்ளனர். மயில்வாகனப் புலவரே பரராசசேகரன் என்னும் பெயருடன் ஆண்ட மன்னர்கள் பற்றித் தாம் கேள்விப்பட்ட செய்திகள் அனைத்தையும் தனி ஒரு மன்னன் பேரில் சுமத்தி அவனுக்கு யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தை ஒதுக்கி விட்டார்.

கணவன்:- கண்ணே! உனக்கு சம்பளத்தில் வைரத் தோடு வேண்டுமா?

மனைவி:- ஒன்றும் வேண்டாம். இருவரும் ஒளிக்க கிடங்கு வேண்டும். அதற்கு ஒரு மண் வெட்டி வாங்குங்கள்.

இந்நிலையில் 'பரராசசேகரன்' என்னும் மன்னன் பற்றி மயில்வாகனப் புலவர் தந்துள்ள பல்வேறு தகவல்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் எவை எவை யார் யாருக்குப் பொருந்துகின்றன என்பதை நிர்ணயிப்பது அவசியமாகின்றது.

கி. பி. 1500 ஆம் ஆண்டளவில் 'பரராசசேகரன்' என்னும் அரியணைப் பெயருடன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த மன்னன் தனக்கு அடுத்து அரியாசனம் ஏற வேண்டியவனுக்குச் 'செகராசசேகரன்' என்னும் பெயரை அளித்து அவனைத் தனது வாரிசாக உறுதிப்படுத்தினான். எனினும் இந்த இளவர

சன் மர்மமான முறையில் கொல்லப் பட்டான். இவனது கொலைக்குச் 'சங்கிலி' என்பவனே உடந்தையாக இருந்தான் என நம்பப்பட்டது. 0இந்தச் 'சங்கிலி' கி. பி. 1519 ஆம் ஆண்டளவில் 'செகராசசேகரன்' என்னும் பெயருடன் யாழ்ப்பாண மன்னகை முடிசூடிக் கொண்டான். (கி. பி. 1615 இல் மற்றுமோர் சங்கிலி யாழ்ப்பாண அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெறுவதால் 'செகராசசேகரன்' என்னும் பெயருடன் ஆண்ட முதலாவது சங்கிலியைச் 'செகராசசேகரன் சங்கிலி' எனக் குறிப்பிடுவது குழப்பத்தைத் தவிர்க்கப் பெரிதும் உதவும்.)

'செகராசசேகரன் சங்கிலி' ஆட்சி பீடமேறியதைப் பொறுக்காத முன்னர் கொல்லப்பட்ட இளவரசனின்

முன்னர் ஓ முறை செகராசசேகரன் சங்கிலியுடன் போர்தொடுத்துப் பலனேதும் காணாமல் பின் வாங்கிய போர்த்துக்கேயர் பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் மன்னன் முதிய பருவத்தை எட்டியபோது கி. பி. 1560 ஆம் ஆண்டளவில் மீண்டும் போர் தொடுத்தனர். இப்போரில் செகராசசேகரன் சங்கிலியின் மூத்த புதல்வன் (முடிக்குரிய இளவரசன்) போர்த்துக்கேயரால் பீணக் கைதியாகச் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டான். இந்நிலையில் செகராசசேகரன் சங்கிலியன் மற்றுமொரு புதல்வனான புவிராசபண்டாரமே அடுத்து அரசனாகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றான். போர்த்துக்கேயர் இப்புவிராசபண்டாரத்தை செகராசசேகரனின் 'வைப்பாட்டி மகன்' எனக்

சேகரன் என்னும் பெயருடன் யாழ்ப்பாண மன்னகை முடிசூடிக் கொண்டான். இக்காலப்பகுதியில் செகராசசேகரன் சங்கிலியன் மகனான புவிராசபண்டாரத்துக்கு என்ன நடந்தது என்பது தெரியவில்லை. எனினும், செகராசசேகரன் பெரியபிள்ளை இறந்ததும் புவிராசபண்டாரம் என்னும் பெயருடைய ஒருவனையே யாழ்ப்பாண மன்னகைக் காண்கிறோம். இவனது சிம்மாசனப்பெயர் 'பரராசசேகரன்' என்பதாகும். இம்மன்னனே முன்னர் காசிநயினூரைக் கொன்றவன் எனக் கையிறோஸ்(Quiros)என்னும்போர்த்துக்கேய நூலாசிரியர் தெரிவிக்கின்றார். அச்சம்பவம் ஜோர்த்ஜ் டி மெலோ டி காஸ்ட்ரோ என்பவன் மன்னரில் 'கப்ரின்' ஆக இருந்த சமயம் (அதாவது கி. பி. 1561-க்குச் சமீபமாக)

நிகிடா குருஷேவ் சிறந்த பேச்சாளர். ஸ்டாலினுக்குப் பிறகு ருஷிய மக்களால் கவரப்பட்டவர். முன்னாளில் ஸ்டாலினுக்கு வலதுகரமாக விளங்கிப் பின்னால் நாட்டின் பிரதமர் ஆனவர்.

ஒரு பொதுக் கூட்டமொன்றில் காரசாரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். சப்தங்களை மௌனம் விழங்கியிருந்தது. பூரண அமைதி.

ஸ்டாலினின் கொடுமைகளை...அக்கிரமங்களை அடுக்கடுக்காக அள்ளி வீசிக் கொண்டிருந்தார்.

கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழுந்தது!

"ஸ்டாலினோடு கூட இருந்தவர் தானே நீர்? அப்போது என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்"

குருஷேவ் பேச்சை நிறுத்தி, 'யார் குறுக்கே பேசியது' எனச் சப்தமிட்டார். அவையிலிருந்து எவரும் எழவில்லை. சிறிது நேரம் பேச்சை நிறுத்திய நிகிடா அமைதியாகக் கூறினார்:

"இதற்காகத்தான் நானும் அன்று மௌனம் சாதித்தேன்" கூட்டம் சிரித்துக் கலைந்தது.

சகோதரான வக்கிரதுக்குறிபண்டாரம் என்பவன் தனது தமையனைக் கொன்றவனைப் பழிவாங்கும் நோக்கிலும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் அவாவிலும் போர்த்துக்கேயரின் நட்புறவை நாடினான்.

'செகராசசேகரன் சங்கிலி' தீவிர போர்த்துக்கேய எதிர்ப்புக் கொள் கையுடையவனாக விளங்கினான். இதனால் போர்த்துக்கேயரின் ஆதரவு பண்டாரத்துக்கு இலகுவில் கிடைத்தது. எனினும் போர்த்துக்கேயரால் செகராசசேகரன் சங்கிலியை ஆட்சியில் இருந்து கவிழ்க்க முடியவில்லை. பண்டாரம் இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுத் தப்பி ஓடிக்கோவா சென்றான் அங்கிருந்து அவன் திரும்பிவரவேயில்லை.

குறிப்பிடுவதிலிருந்து இவன் அரசனின் பட்டத்து அரசியின் மகன் அல்லன் என்பது புலனாகிறது. எனினும் செகராசசேகரன் சங்கிலி புவிராசபண்டாரத்தையே தனது வாரிசாக அறிவித்து அவனுக்குப் 'பரராசசேகரன்' என்னும் அரசனுக்கு உரிய பெயரையும் அளித்தான்.

எனினும் கி. பி. 1561ம் ஆண்டளவில் செகராசசேகரன் சங்கிலி இறந்ததும் 'காசிநயினூர்' என்றழைக்கப்படும் ஒருவன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுகிறான். இவனது ஆட்சி நீடிக்கவில்லை. வெகுவிரைவிலேயே 'காசிநயினூர், கொல்லப்பட்டுப் பெரியபிள்ளை என்பவன் போர்த்துக்கேயரின் ஆதரவைப் பெற்றுச் செகராச

இடம்பெற்றதாகவும் அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறாயின் இப்புவிராசபண்டாரம் செகராசசேகரன் சங்கிலியன் புதல்வனாகவே இருத்தல் கூடும். முன்னர் தனக்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்காமையால் தனது மைத்துனன் முறையினான பெரியபிள்ளையிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்து விட்டு ஒதுங்கியிருந்த புவிராசபண்டாரமே மீண்டும் தருணம் வாய்த்தபோது ஆட்சியரிமையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான் எனக் கருதலாம்.

'பரராசசேகரன்' என்னும் பெயருடன் யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த புவிராசபண்டாரத்தை அரசனாக அங்கீகரிக்க

0 பரராசசேகரன் தனது இளவலான செகராசசேகரனை நல்லூரிலும், சங்கிலியை வாவெட்டி என்னும் ஊரிலும் அமர்த்திவிட்டுத் தான் முள்ளியவளை எனும் இடத்தில் அமர்ந்ததாக வையாபாடல் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

கி. பி. 1591 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் மறுத்தனர். இக்காலப்பகுதியில் மன்னூரில் நன்கு நிலை கொண்டு விட்ட போர்த்துக்கேயரை அங்கிருந்து விரட்டியடிக்கும் நோக்கில் புவிராச பண்டாரமும் குறியாய் இருந்தான்.

கி. பி. 1591 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் நல்லூரின் மேல் படையெடுத்துவந்தனர். ஆப்போரில் பரராசசேகரன்புவிராச பண்டாரத்தின் படைகள் தோல்வியுற்றன. அரசனின் மனை மணம் முடித்தவனும் 'காகோஇளவரசன்' எனப் போர்த்துக்கேயரால் குறிப்பிடப் பெறுபவனுமான படைத்தளபதியும் கொல்லப்பட்டான். இறுதியில் 'பரராசசேகரன் புவிராசபண்டாரம்' கைது செய்யப்பட்டுப் போர்த்துக்கேய படைத்தலைவனின் ஆணையின் பேரில் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் பரராசசேகரன் என்னும் மன்னன் பற்றி மயில்வாகனப் பலவர் கூறுவதையும் புவிராச பண்டாரம் பற்றிக் கையிரேஸ் கூறுவதையும் சற்று ஒப்பு நோக்குவோம்.

மயில்வாகனப்பலவர்:

போர்த்துக்கேயரிடம் பரராசசேகரனின் படைகள் தோல்விகண்டதும் மன்னன் ஒளிந்து கொண்டான். ஒரு பிராமணன் போர்த்துக்கேயரிடம் பரிசு பெறும் ஆசையினால் பரராசசேகரனைச் சூழ்ச்சியால் வெட்டிக் கொலை செய்து அவனது தலையைப் பறங்கித் தளபதியிடம் சமர்ப்பித்தான்.

கையிரேஸ்:

புவிராசபண்டாரத்தின் படைகள் போர்த்துக்கேயரிடம் தோல்விகண்டதும் மன்னன் கோயில் ஒன்றினுள் புகுந்து ஒளித்து கொண்டான். பின்னர் அவனைத் தேடிய பறங்கிப் படைகளினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுச் சேனாதிபதி முன்கொண்டு வரப் பெற்று அவனது ஆணையின் பேரில் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். மன்னனின் தலை ஈட்டி முனையில் செருகப்பெற்றுக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது.

மயில்வாகனப்பலவர்:

பரராசசேகரனின் முதல் மனைவியின் ஆண்மக்கள் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டாவது மனை

விக்ர நான்கு ஆண்மக்கள் இருந்தனர். மூன்றாவது மனைவியின் மகனே 'சங்கிலி' என்பவன்.

கையிரேஸ்:

புவிராசபண்டாரம் கொல்லப்பட்ட பின்னர் அவனது முதல் மனைவியின் இரு பெண்களும் இரண்டாவது மனைவியின் ஐந்து ஆண்மக்களும் இரு பெண்களும் 'சங்கிலி' என்பவனும் அவனது சகோதரனும் போர்த்துக்கேயரால் சிறைப் பிடிக்கப் பெற்றுப் பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இச்சம்பவம் கி. பி. 1591 இல் இடம் பெற்றது.

மயில்வாகனப்பலவர்:

'உனது மூத்த மனைவியின் ஆண்மக்கள் சூழ்ச்சியால் கொல்லப்படுவார்கள். உனது மூன்றாவது மனைவியின் மகன் சங்கிலி உனது இரண்டாவது மனைவியின் புதல்வர்களில் ஒருவனைத் தன் வசப்படுத்தி ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொள்வான்' என்று சுபாதித்த முனிவர் பரராசசேகரனிடம் கூறினார்.

கையிரேஸ்:

சங்கிலி என்பவன் புவிராசபண்டாரத்தின் இரண்டாவது மனைவியின் ஐந்து புதல்வர்களில் ஒருவனைத் தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு அரசகேசரிமுதலானோரைக்கொண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தன்வசம் எடுத்துக் கொண்டான். இச்சம்ப

வம் கி. பி. 1615 ஆம் ஆண்டளவில் இடம் பெற்றது.

மயில்வாகனப்பலவர்:

சங்கிலி பறங்கியரால் நல்லூரில் கொலை செய்யப்பட்டான். கையிரேஸ்:

சங்கிலி 1621 ஆம் ஆண்டில் கோவா கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு மரண கண்டனை விதிக்கப்பட்டான். இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது முதலாவது சங்கிலியோ (செகராசசேகரன் சங்கிலி) அவனுக்கு முன்னர் அரசனையிருந்த பரராசசேகரனோ போர்த்துக்கேயரால் வெல்லப்படவுமில்லை, கொல்லப்படவுமில்லை என்பதாகும். கொல்லப்பட்டவர்கள் பரராசசேகரன் என்னும் பெயருடன் ஆட்சி புரிந்த புவிராசபண்டாரமும் (? —1591) இரண்டாவது சங்கிலி (1615—1619) யுமாவர்.

கி. பி. 1591 இல் பரராசசேகரன் புவிராசபண்டாரம் கொல்லப்பட்டதும் போர்த்துக்கேயர் முந்தைய அரசனான செகராசசேகரன் பெரியபிள்ளையின்மூனான எதிர்மன்ன சிங்களன் என்பவனை யாழ்ப்பாண அரசனாக நியமித்தனர். புவிராசபண்டாரத்தை அரசனாக ஒருபோதும் அங்கீகரிக்காத போர்த்துக்கேயர் அவன் முறைப்படி சூடிக்கொண்ட அரியணைப் பெயரான 'பரராசசேகரன்

சுதந்திரக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதற்காகக் கவியரசி சரோஜினி தேவி ஏரவாடாச் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தபோது அங்கு அவர் சில செடிகளை வளர்த்து வரலானார். செடிகள் வளர்ந்து பெரிதாயின. பூ மொட்டுக்களும் அரும்பத் தொடங்கின. திடீரென ஒருநாள் சரோஜினிதேவி விடுதலை செய்யப்பட்டார். ஆனால் தான் வளர்த்த செடிகளை விட்டுப் பிரிந்துவர அவருக்கு மனமில்லை.

நேராகச் சரோஜினிதேவி சிறையதிகாரியிடம் சென்றார். "நான் இன்னும் ஒரு வார காலம் இங்கு இருக்கமுடியாதா" என்று அவரிடம் வினவினார்.

அதிகாரிக்கோ வியப்புத் தாங்கவில்லை. சரோஜினி ஏன் அப்படிக்கேட்கிறார் என்பது தெரியாமல் அவர் திகைத்தார்.

மேலும் ஒரு வாரம் இருந்து அந்தச் செடிகளில் மலரும் பூக்களையும் கண்டு களித்துச் செல்லவே அந்தக் கவியுள்ளம் இந்த ஒரு வார காலத்தவணையை விரும்பியது.

— அறிஞர்கள் வாழ்விலே என்ற நூலிலிருந்து

என்பதையே இவனுக்கும் சூட்டித் தமது அதிகாரத்தைக் காண்பித்தனர்.

எதிர்மன்னசிங்கன் முந்தைய அரசனான புவிராச பண்டாரத்தைத் தனது சொந்த மாமன் (uncle) எனக் குறிப்பிடுகிறான். மேலும் புவிராச பண்டாரத்தின் மகனை மணம் முடித்த 'காகோ இளவரசன்' எதிர்மன்னசிங்கனின் தமையனெனக் குறிப்பிடப் பெறுகிறான். எதிர்மன்னசிங்கனின் மற்றொரு தமையனாக 'அரசகேசரி' குறிப்பிடப் பெறுகிறான். அவ்வாறாயின் 'காகோ இளவரசன்', 'அரசகேசரி', 'எதிர்மன்னசிங்கன்' ஆகியோர் பரராசசேகரன் புவிராச பண்டாரத்துக்கு மருமக்கள் முறையினர் ஆகின்றனர். எதிர்மன்னசிங்கன், 'பரராசசேகரன்' என்னும்

'இரகுவம்சம்' என்னும் நூலின் ஆசிரியராவர் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். அரசகேசரியின் காலத்தையே கி. பி. 1560க்கும் கி. பி. 1615க்கும் இடைப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

மயில்வாகனப்புலவர் கூறுமாப்போல் பரராசசேகரனின் (புவிராச பண்டாரத்தின்) ஒரு மகனை அரசகேசரி மணம் முடித்திருத்தல்கூடும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் 'பரநிருபசிங்கம்' என்பவன் பற்றியும் சிறிது ஆராய்வது அவசியமாகும். மயில்வாகனப்புலவர் கூற்றுப்படி பரராசசேகரனின் இரண்டாவது மனைவியின் நான்கு ஆண்டுகளில் ஒருவனே பரநிருபசிங்கம் ஆவான். இவனது சகோதரியையே அரசகேசரி மணம் முடித்ததாக மயில்வாகனப்புலவர் கூறுவர்.

யும் ஒருவனாக ஆக்கி வரலாறுபடைத்த மயில்வாகனப்புலவர் சங்கிலி என்பவன் பரராசசேகரனின் வைப்பாட்டி மகன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். 40 வருடத்திற்கும் மேலாக 'செகராசசேகான்' எனும் அரிணைப் பெயருடன் சர்வாதிகாரம் செலுத்திய முதலாவது சங்கிலியை அரசனின் வைப்பாட்டி மகன் என நம்புவதற்கில்லை. மக்களின் ஆதரவின்றி ஆட்சியை வஞ்சகமாகக் கைப்பற்றி முடிசூடாமல் அதிகாரம் செலுத்திய இரண்டாவது சங்கிலியே (கி. பி. 1616-1621) அரசனின் வைப்பாட்டி மகனாக இருத்தல் கூடும். எனவே பரராசசேகரன் புவிராச பண்டாரத்தின் மூன்றாவது மனைவியின் மகனே இந்தச் சங்கிலி எனக் கருதலாம். புவிராச பண்டாரத்தின் இரண்டாவது மனைவியின் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒருவனைத் தவிர ஏனையோர் சங்கிலியாற் கொல்லப்பட்டனர். கொலைக்குத் தப்பிய ஒருவனை அரசனாக்குவதாகக் கூறி சங்கிலி தன்பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டான். இவனையே நாம் மயில்வாகனப்புலவர் கூறும் பரநிருபசிங்கத்துடன் இனம் காண முடிகிறது. இவன்பின்னர் போர்த்துக்கேயரை நாடி அவர்கள் மூலம் சங்கிலியை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றான். போர்த்துக்கேயர் தமக்கு உதவிய பரநிருபசிங்க முசலிக்கும், அவனது மகனான பரராசசிங்க முதலிக்கும் பல சலுகைகளை வழங்கினார். பரநிருபசிங்கமுதலி போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய 9ம் வருடம் (கி. பி. 1630 ஆம் ஆண்டளவில்) இறந்தான் எனக் கூறுகிறார். மயில்வாகனப்புலவரின் நூலின்படி பரநிருபசிங்கம் மதம் மாறவோ கோவா சென்று அங்கு இறக்கவோ இல்லை. எனவே இவனை செகராசசேகரன் சங்கிலி (கி. பி. 1519-1561) யின் காலத்தவனான பண்டாரத்துடன் இனம் காணுவது தவறாகும்.

வரலாற்றுத் தூசியை ஊதித்தள்ள வருங்கால வளங்காலம் கண்ணில் தெரியும்

-புனி

“நண்பரே! உங்களுடைய கைகள் ஏன் இவ்வளவு கடுமையாக இருக்கின்றன” என்று நபிகள் நாயகம் புதிதாக வந்தவரிடம் கேட்டார்கள்.

“பெருமானார் அவர்களே! விதை தெறிந்த நாளிலிருந்து எனது உடல் உழைப்பால் வாழ்க்கையை நடத்தி வருபவன் நான்” என்று கூறினார் புதியவர்.

இதைக் கேட்ட பெருமானார் உடனே அந்தப் புதியவரின் கைகளை எடுத்துத் தன்னுடைய கண்களிலேயே ஒற்றிக்கொண்டு அவருக்கு விடை கொடுத்தார்.

“ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள்” என்று பலர் அவரிடம் கேட்டதும், “உழைத்து உரமேறிய உத்தமனின் புனிதக் கரங்கள் அவை” என்றார் நபிகள் நாயகம்.

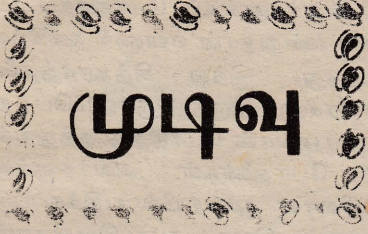
- உயர்வு உன்னிடமே என்ற நூலிலிருந்து

பெயருடன் கி. பி. 1615 வரை ஆட்சி புரிந்தான். இரகுவம்சம் இயற்றிய அரசகேசரி பரராசசேகரனின் மருகன் என மயில்வாகனப்புலவர் கூறுவதும் அரசகேசரி என்பவர் பரராசசேகரனின் தமையன் எனக் கையிரோஸ் கூறுவதும் ஒன்றுக் கொண்டு முரண்பாடான கூற்றுக்களல்ல-என்பதை இப்போது உணர முடியும். கி. பி. 1591 ஆம் ஆண்டில் பரராசசேகரன் என்னும் பெயருடன் ஆட்சியில் இருந்த புவிராச பண்டாரத்தின் மருகனும், புவிராச பண்டாரத்தைத் தொடர்ந்து பரராசசேகரன் என்னும் அரிணைப் பெயருடன் அரசு கட்டிடல் ஏறிய எதிர்மன்னசிங்கனின் தமையன் முறையானவருமான அரசகேசரியே

கி. பி. 1616 ஆம் ஆண்டளவில் எதிர்மன்னசிங்கன் இறந்ததும் அவனின் வேண்டுகோளின்படி அவனது தமையன் முறையினான அரசகேசரியையே கவர்னராகப் போர்த்துக்கேயர் நியமித்தனர். எனினும் சங்கிலி என்பவன் அரசகேசரியையும் மற்றும் பல அரசகுமாரர்களையும் கொன்று ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தன் வசம் எடுத்துக் கொள்கின்றான். இந்தச் சங்கிலி புவிராச பண்டாரத்தின் காலத்தில் வாழ்ந்தவன் என்கிறார் கையிரோஸ். ஆயினும், இவன் புவிராச பண்டாரத்திற்கு எவ்வகையில் உறவினன் என்பதை கையிரோஸ் தெரிவிக்கவில்லை. செகராசசேகரன் சங்கிலியையும், பிற்காலச் சங்கிலியை

“இவ்வளவு கொடுசம்பவங்கள் நடந்த பிற்பாடும் இப்படியான ஒரு முடிவுக்கு நீ வர உனக்கு வெட்கமில்லையா? உன்னைப் படிக்க வைத்தபோது நான் கண்ட கனவுகள், கட்டிய கோட்டைகள் உண்

னிய இனிய நினைவுகள் அத்தனையும் உனது இந்த முடிவால் சிதைந்து மண்ணோடு மண்ணாகிவிட்டன என்பதை நீ ஒரு சிறிதாவது மீள ஆராய்ந்து பார்த்தாயானால் இப்படியான ஏற்கத்தகாத முடிவை நீ ஏற்றிருக்கவேமாட்டாய். உன் முடிவு உலகத்துக்குத் தெரியவந்தால் உன்னைப் பரிகசித்து எள்ளி நகையாடுவார்கள். அதனால் உன் முடிவை மாற்றிக்கொள் குமரா..”

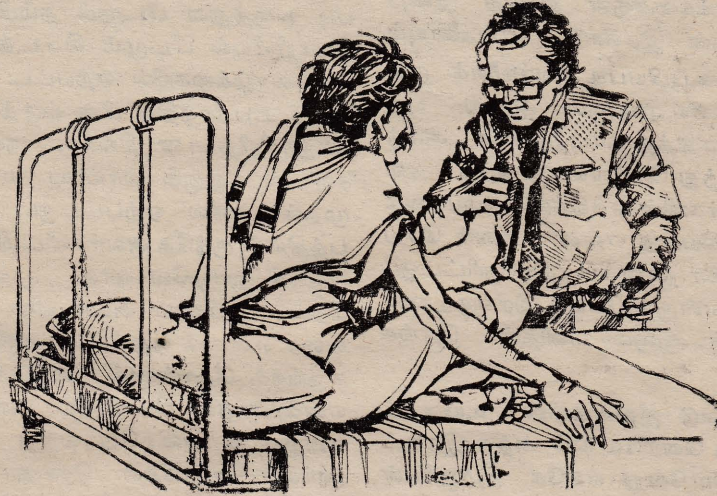
பெரியப்பா அங்குமிங்கும் நடந்த படி தலையில் அடித்துக் கத்திக் கொண்டிருந்தார். அவர்படும் வேதனையைப் பார்த்து என் மனம் என்ன என் உடலில் ஒவ்வொரு அணுவும் துடியாய்த் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆயின் நான் எடுத்த முடிவை மாற்றிக் கொள்ள முடியாதபடி சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளும் சில இடைக்கால நிகழ்வுகளும் என்னிடம் அசைக்க முடியாத ஒரு வைராக்கியத்தை உண்டு பண்ணிவிடாது. நான் எடுத்த முடிவு சரியாதபடி என்பது எனக்கே புரியாத ஒரு புதிர். அதையிட்டு நான் விளக்கமளிக்கவோ, விமர்சிக்கவோ, விவாதிக்கவோ விரும்பாத ஒரு நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தேன்

பெரியப்பாவை பொறுத்தவரை நான் நன்றிகெட்ட [நாய்தான். இல்லை, நாய் நன்றியுள்ள பிராணி! நான் வெறும் மனிதன் தானே?... அதனால்தான் நன்றிகெட்டு இப்படியான ஒரு எதிர்காலத்தில் எத்தனையோ ஆயிரம் உயிர்களை எனக்கு நன்றியுடையவையாகச்

செய்யலாம். ஆனால் நன்மைநீமை நன்றி என்று எதையும் கருத்திற் கொள்ளாமலே நான் இந்த முடிவுக்கு வந்தேன் என்பதையும் நான்குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

‘நன்றி கெட்டவன், நயவஞ்சகன், ரோசமற்றவன்’ பெரியப்பாவின் சூடான வார்த்தைகளுக்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் நான் அவ்விடத்தைவிட்டு மெதுவாக நகர்கிறேன். கூடவே என் சிந்தனையும் நகர்கிறது.

கிட்டத்தட்ட பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் என் வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு கொடுமான சம்பவத்தை இன்றும் என்னால் மறக்க முடியவில்லை. என் அப்பா ஒரு அப்போதிக்கரியாகக் கடமையாற்றியபடியால் அவரது சேவைக் காலத்தில் முக்காற்பகுதியை கிராமப் புறங்களிலேயே கழிக்க வேண்டிய ஒரு நிலையேற்பட்டது எனக்கு.

அப்போதெல்லாம் கிராமப் புறங்களில் டாக்டர்களுக்கு நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்தன. அப்போது எனக்கு ஒன்பது வயதிருக்கும். தம்பிக்கு மூன்று வயது. எங்கள் அப்பாவுக்கு கெக்கராவைக்கு மாற்றம் கிடைத்தது.

அப்பாவின் வைத்தியசாலையோடு ஒட்டியபடி நாம் வதிவதற்கு விடுதியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பாவுக்கு உதவியாக மூன்று சிங்கள உதவியாளர்கள் பணியாற்றினர்.

அவர்கள் என்னைப் புஞ்சி மாதையா என்று கூப்பிட்டதாக ஞாபகம். அங்கு நான் உண்டு

களித்த ‘தலைக்குளியை’ (என்ற இன்னும் என்னால் மறக்க முடியாத நான்கள் பிறிதோர் ஊரில் வாழ்கிறோம் என்ற எண்ணம் சிறிதுமின்றி இன்பமாகக் கழிந்த நாட்கள் அவை. இப்படியிருக்கும் போது தான் திடீர் என ஒருநாள் கெக்கராவைப் புகையிரத நிலையத்தில் வைத்துத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் அடி விழுகிறது என்ற வதந்தி பரவத் தொடங்கியது. முதலில் வதந்தியாக ஆரம்பித்த கதை பின்ன உண்மையாகி விட்டது. தொடர்ந்து இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் தமிழர் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற செய்திகள் பரவின.

அப்போது சிறு பையனாக இருந்த நான் இந்தக் கதைகளைக் கேட்டு ‘அப்படியானால் நாங்களும் தமிழர்தானே எங்கனையும் அடிப்பார்களா அம்மா...?’ என்று அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

பக்கத்தில் இருந்த அப்பா ‘அவர்கள் ஏதோ கோபத்திற் செய்கிறார்கள். நாங்கள் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதனால் எங்களை அடிக்கமாட்டார்கள். நீயப்பப்பாதே

நா. பாலேஸ்வரி

என்று கூறிய அன்று மாலை ஒரு பெரிய கூட்டம் கத்திகள் அரிவாள் பொல் ஆகியவற்றுடன் எங்கள் விடுதியை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது அம்மாவும் அப்பாவும் அந்நேரம் உள்ளே ஏதோ அலுவலாக

இருந்தனர். அந்தக் கூட்டம் வந்ததும் வராததுமாக என் தலைமையிரைப் பிடித்து உலுப்பியது. அந்த வலி தாங்காமல் அப்பா என்று கத்தினேன் நான். என் அவலக்குரல்கேட்டு அப்பா வெளியே ஓட வந்தார். அவ்வேளை என் தலைமையிரைப் பிடித்தபிடிதளர்வதை நான் உணர்ந்தேன். ஆனால் அந்தக் நிமிடம் அந்த இரும்புக்கரங்களின் பிடிக்குள் அப்பா சிக்கிக்கொண்டார் என்பதை உணர்முன், பக்கத்தில் நின்றவன் ஓங்கிய கத்திக் குத்துக்கு அப்பா பலியானார். ஐயோ! என்று ஈனக்குரல் எழுப்பிய படி அப்பா கீழே சாய்ந்ததைக் கண்டநான் பயத்தினால் நடுங்கிய படி பக்கத்தில் நின்ற குரோட்டன் செடிக்குட்பதுங்கிக் கொண்டேன்.

அப்பாவின் அலறலைக் கேட்டு ஓடிவந்த அம்மாவும் அந்த ஈனர்களின் கரங்களுக்குள் சிக்கித் தவித்தார். தன் இரண்டு கரங்களையும் தூக்கிக் கூப்பியபடி அவர்களைக் கும்பிட்டு மண்டாடினார். ஆனால் புத்தன் போதித்த தர்மத்துக்கே அர்த்தம் புரிந்து கொள்ளாத அந்த கல் நெஞ்சர்களின் கத்திக்கு அம்மாவும் பலியாகியதை என்ன பாவம் செய்ததாலோ நான் பார்க்கநேரிட்டது. பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் என்பார்கள். ஆனால் மனிதன் இரங்கவில்லை.

இரண்டு ஜீவன்களின் உயிரைக் குடித்த வெறியடங்கி அந்த இராட்சதர்கள் வேறு எங்கே தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று தேடி வந்த வழியே திரும்பினர். என்னை அவர்கள் மறந்திருக்க வேண்டும். அதன்பின் நடந்தவை எனக்கு அவ்வளவு ஞாபகமில்லை. பொலீசார் இருவரின் பாதுகாப்புடன் நானும் சம்பியும் எங்கள் பெரியப்பாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது மட்டும் தான் ஞாபகத்திலுள்ளது. திருமணம் செய்வதில்லை என்று பிடிவாதமாக இருந்த பெரியப்பாவுக்கு நாங்கள் ஒரு கமையாக வந்து சேர்ந்தாலும் அதன் பின்னர்தான் அவர் வாழ்விலும் ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டது என்பது புலனாகியது. தான் உழைத்து எங்களை ஆளாக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியம் அவர் மனதில் உருவாகியது.

சம்பி அகிர்ஷ்டசாலி. அவனுக்கு அப்பா அம்மாவை அவ்வளவு ஞாபகமில்லை. அத்துடன் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விபத்தையும் அவன் காணவில்லை. ஆனால் அந்தக் கொடுமைகளைக் கண்ட என் கண்களில் அந்தக் கொடிய காட்சி இன்னும் நிழலாடிக் கொண்டேயிருக்கிறது இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின் எனக்குக் சிங்கள நண்பர்களைக் கண்டால் பயம்.

எப்படியோ பெரியப்பாவின் ஈடு இணையற்ற பாசத்தினால் நானும் தம்பியும் நல்லபடி வளர்ந்தோம் என்பதை ஒரு டாக்டராகவும் தம்பியை ஒரு பொறியியலாளராகவும் ஆக்கி விடவேண்டும் என்பதே பெரியப்பாவின் ஆசை. அவருடைய நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டு நாங்களும் படித்து முன்னேறினோம்.

எனக்கு பெரியப்பாவின் ஆசைப் படி மருத்துவ பீடமும் தம்பிக்குப் பொறியியல் பீடமும் கிடைத்தன. என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அந்த கோரசம்பவத்தின் பின் மருத்துவக் கல்லூரியிற்கான சிங்கள நண்பர்களிடம் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு முதன்முதலில் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே அவர்களிடமிருந்து ஒதுங்கி வாழவே நான் முயற்சித்தேன். ஆயினும் அவர்களில் ஓரிருவரை என்னால் ஓதுக்க முடியவில்லை. சுருங்கச் சொன்னால் அவர்கள் என்னை ஒதுங்கவிடவில்லை. அவர்கள் என்னுடன் வலியவே வந்து பேசினார்கள். உதவிகள் செய்தார்கள். அன்பாய்ப் பழகினார்கள். இதனால் அவர்களிடம் எனக்கு ஒரு பிணைப்பு ஏற்பட்டது. அவர்களிடம் என் சோசக வரலாற்றைக் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. நான் கூறிய சோசகக் கதையைக் கேட்டு அவர்கள் எனக்காக மிகவும் விசனப்பட்டார்கள். தங்கள் இனத்தவர் செய்த பாதகச் செயலுக்காக அவர்கள் சார்பில் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டார்கள். இன்று சமயம் அரசியலோடு பின்னிப்பிணைந்து விட்டதாற்தான் இப்படியான தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று விளக்க மனிதத்தோடு கல்வியறிவுள்ளவர்கள் புத்த தர்மத்தை நன்குணர்ந்தவர்கள் இப்படியான கீழ்த்தரமான செய்கைகளில் ஈடுபட மாட்டார்

கள் என்றும் உறுதியளிக்கனர். இது எனக்கு ஆறுதலை அளித்தது.

அவர்களோடு நான் பழகியதில் இருந்து உயர்ந்த சமய தத்துவங்களைக் கருத்துக்களும் சரியான முறையில் அவர்களுக்குப் போதிக்கப் படவில்லை என்றுதான் என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது. இந்து சித்தார்த்தன் இளவரசனாக இருந்து ஞானம்பெற்ற புத்த பகவான் போதித்த தத்துவங்கள் போதனைகள் அவர்களுக்கு தெளிவான முறையில் பதிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக சமய வெறிகான் அவர்கள் உள்ளங்களில் வேருண்டப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்துகொள்ள எனக்குப் பல நாட்கள் பிடிக்கவில்லை.

ஒ ஹென்றி வங்கி ஒன்றில் காசாளராகக் கடமையாற்றி வந்தார். இவருடன் வேலை செய்த சிலர் மிகுந்த சுதந்திரத்துடன் இவருக்குத் தெரியாமல் பணத்தை எடுத்துச் சென்று விட்டனர். பணக்குறைவு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஒரு டொலர் கூட எடுக்காத ஓஹென்றிக்கு ஐந்து வருடச் சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது.

முதலில் இவருக்கு வேதனையாக இருந்தாலும் அதனை எண்ணிக் கொண்டிருக்காமல் தன் நண்பர்கள் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கொண்டு சிறைவாசம் அனுபவித்தார். துன்பத்தைப் பெரிது படுத்தாமல் அதனிலிருந்து மீள முடியுமா என்ற ஆவலின் பேரில் தன்னுடைய கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பினார். எழுத்துத் துறையை அவர் தேர்ந்தெடுத்தார். சிறையிலிருக்கும் ஒரு நாளைக்கும் வீணாக்காமல் தொடர்ந்து எழுதினார். ஒரு வரிசூட எழுகாது வெறும் காசாளராகவே இருந்த ஒஹென்றியைச் சிறைச்சாலை எழுத்தாளராக்கியது.

சிறைவாசம் முடிந்து வெளியே வந்த போது அவர் நாடறிந்த எழுத்தாளராகியிருந்தார்.

- உயர்வு உன்னிடமே என்ற நூலிலிருந்து.

யும் இழந்து அதன்பின்பும் நான் வாழவேண்டுமா..... அந்த வாழ்வில் என்ன அர்த்தம் இருக்கப்போகிறது என்றெல்லாம் சிந்தித்தபோது என் பெரியப்பாவின் நினைவு என்னை எந்த விகற்பமான சிந்தனைக்கும் இடம் கொடுக்காமற் தடுத்துவிட்டது.

காலம்தன்பாட்டுக்கு ஓடிக்கொண்டேயிருந்தது. அந்த ஓட்டத்தின் சுழற்சியில் நானும் ஒரு நடைப்பிணமாக சுழன்று கொண்டிருந்தேன். வருடங்கள் ஆறு எப்படியோ ஓடி மறைந்தன. இடையில் நான் வேலை செய்த இடத்தில் ஒருத்தியின் அன்பு எனக்குக் கிடைத்தது. என் போக்கைக் கண்டு அநுதாபமாக ஏற்பட்ட உறவு எம்மிருவரையும் அன்பினால் பிணைத்தது. பெரியப்பாவின் நூல் போன்ற அன்புப் பிணைப்பால் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த எனக்கு பிரியாவின் அன்பு இரண்டு இழை கூடியதுபோல் இருந்தது. ஈற்றில் அவளுக்காக வாழ்வது என முடிவு செய்தேன். அந்த முடிவு மீண்டும் என்னிடம் ஓர் உயிர்த்துடிப்பை உண்டாக்கியது.

இப்படியிருக்கையில் 1983ம் ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தின் எதிரொலியாரும் எதிர்பார்க்காத விதமாக நாடெங்கும் ஒரு இரத்தக் களரியை உண்டு பண்ணியது. ஒரு பெரும் பான்மை இனத்தால் சிறுபான்மையி

னம் சொல்லொணாத துயரத்துக்குள் ளாகியது. மக்கள் உறவினரையிழந்து பொருள் பண்டங்களையிழந்து வீடுவாசல்களையிழந்து அகதிகளாகப்பட்டனர். இந்த அசம்பாவித்தின்போது எனக்கு மீண்டும் வாழ வேண்டும் என்று ஆசையை எழுப்பிய என் உயிருக்குரியான பிரியாகற்பழிக்கப்பட்டு கொடூரமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டார். இந்த கொடூர சம்பவம் திரும்பவும் என் வாழ்க்கையை அர்த்தமற்றதாக் கியது. தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம் என்று எண்ணினேன். ஆயின் சமய தத்துவங்களைப் படித்த எனக்கு அது கோழைத்தனமாகப்பட்டது. அதனால் நான் ஒரு நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டேன்.

ஆகவேதான் நான் தெளிவாகச் சிந்தித்து ஒரு தீர்க்கமான முடிவு எடுத்துவிட்டேன். நான் அருபவித்த அவலநிலை என் இளஞ்சந்ததியினருக்கும் ஏற்படக் கூடாது என்ற ஒரே நல்லெண்ணத்துடன் தான் இந்த முடிவை எடுத்தேன். ஆம்! ஆமாம்.....! நான் ஒரு புத்தபிக்கு ஆகப்போகிறேன்.

புத்தமத போதனைகளை உள்ளது உள்ளபடி இந்துமத தத்துவங்களுடன் போதிக்கப் போகிறேன். புத்தர் ஒரு இந்துவாக இருந்ததாற்றான். அவரால் அருமையான தத்துவங்களை எடுத்துப் போதிக்கக் கூடிய தாய் இருந்தது. ஒரேயொரு வயோ

திபனைப் பார்க்க நேரிட்ட அவர் யாக்கை நிலையாமையை உணர்ந்தார். திரும்பவும் ஒரு உயிரற்ற உடலைப் பார்த்த போது வாழ்க்கையையே வெறுத்து துறவறம் பூண்டார். கொலை செய்வது பஞ்சமாதகம் எனப் போதித்த அவரது போதனைகள் இன்று எங்கே என்று கேட்க வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

அறிவாளிகள் தமக்குப் போதிப்பவை சரியானவையா என்று சிந்திக்கும் திறமையுடையவர்கள். நடுத்தர அறிவுடையவர்கள் கூறும் எல்லாவற்றையும் செவிமடுக்க மாட்டார். மந்த புத்தியுள்ளவர்கள் கூறப்படும் சகலவற்றையும் தெய்வ வாக்காகக் கொள்வர். எமது சமுதாயத்தில் அதிகமானவர்கள் முன்னுந்தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களே.....

ஆகவே அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னை அறிவொளி ஏற்ற முடியும் விட்டாலுங்கூட நான் அறிவொளி ஏற்றும் ஒரிரு விளக்குகளில் இருந்து ஏனையவை வெளிச்சத்தைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

அதனால் என்னை பெருமனதோடு மன்னித்து விடுங்கள் பெரியப்பா. மனிதனை மனிதனாக வாழவைத்து எனது ஒரு உயிர் பலியாவதால் எந்த நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடாது, நான் செய்யும் தியாகம் என் எதிர்கால இனத்தையாவது காப்பாற்றட்டும் நான் எடுத்த முடிவு மாற்ற முடியாது. நான் வருகிறேன்!

லிங்கேர் லாயிஸ்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர்.

அவர் முதன்முதலாக எழுதியது ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைதான்.

இரவுபகல் முயன்று ஆறு மாதங்கள் எடுத்து அவர் அந்தக் கட்டுரையை எழுதி முடித்தார். அந்தக் கட்டுரையை எடுத்துக்கொண்டு பத்திரிகை அலுவலகங்களெல்லாம் ஏறி இறங்கினார்.

அந்தக் கட்டுரையை எந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியரும் படித்துப் பார்க்க விரும்பவில்லை.

ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் பெரிய மனது செய்து அந்தக் கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு 'இந்தக் கட்டுரை இருக்கவேண்டிய இடம் இதுதான்' என்று கூறிக்கொண்டே கட்டுரையைக் குப்பைத் தொட்டியில் தூக்கிப் போட்டார்.

கடைசியாக ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் அந்தக் கட்டுரையைப் பிரசுரத்துக்காக எடுத்துக்கொண்டு ஏதோ பிச்சை போடுவதுபோல 10 ஸில்லிங் காசைத் தூக்கி எறிந்தார்.

தொடக்க நாளிலிருந்தே தன்னுடைய திறமையில் அவருக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருந்தது. என்றவது ஒரு நாள் தன்னுடைய எழுத்துக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்படும் என அவர் நம்பினார். அதனால் வாழ்க்கையில் தனக்கு ஏற்பட்ட அவமதிப்புக்களை அவர் சற்றும் இலட்சியம் செய்யவில்லை.

அவர் எழுதிய 'மெயின் ஸ்ரீற்' என்ற நாவல் அதுவரை உலகில் எந்த நாவலும் விற்றாத அளவுக்கு விற்பனையாகி அவரைக் கோடிசுவரராகவும் உலகப் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியராகவும் ஆக்கிற்று.

பி. எஸ். ஆச்சாரியாவின்
மீண்டும் வெற்றி பெறுவோம்
என்ற நூலிலிருந்து.

குமாரசாமி தள்ளாடி விழப் பார்த்தார். சுரேந்திரன் அவரது வலக் கரத்தைப் பற்றித் தூக்க முயல, அவர் வேதனையில் முணுமுணுத்தார்.

“வலது கையைப் பிடியாதே..... அது மூட்டோடு விலகிவிட்டது...” என்றார் குமாரசாமி.

அவருக்கு அடிக்கடி, வலது கை மூட்டோடு விலகுவது வழக்கம்.

“வா அண்ணை...போதும் டாக்டர் ஒருவரிடம் காட்டுவம்...”

குமாரசாமி அவனைக் கோபத்தோடு ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

2

1956, யூன் 6. மாலை 5-35 மணி கோப்பாய் கோமகன் என மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட கோப்பாய்ப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி வன்னியசிங்கம், தன் இருக்கையை விட்டு எழுந்தார். பாராளுமன்றக் கூற்றைகளில் அமர்ந்திருந்த பிரதிநிதிகளை ஒரு தடவை சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுத் தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார். உயர்ந்த, சரியான திருமேனி: கணீரென்று ஒலிக்கும் குரல் வளம்.

நாகராசன் அவரது பேச்சைக் குறித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

இடத்திலிருந்து பார்த்த பொழுது பாராளுமன்றக் கட்டிட எல்லை யில் ஏராளமான மக்களும், பொலீசாரும், பொலீஸ் வாகனங்களும் காணப்பட்டன. நூற்றுக் கணக்கல்ல, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஏற்கனவே பாராளுமன்றக் கட்டிடத்துக்கு அருகில் திரண்டிருந்தார்கள். ஏன், எதற்காக அப்படித் திரண்டிருந்தார்கள் என்பதை உரிய வர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆனால், அத்திரண்டிருந்த கூட்டத்தாரிடையே ஒரு சிங்கக் கொடி பறந்து கொண்டிருந்ததை நாம் அவதானித்தோம். பொலீசார்

மதுரை நாயக்க மன்னரின் படைத் தலைவர்முன் பாதிரியார் ஒருவர் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டார். இவர் இத்தாலி நாட்டிலிருந்து சமயத்தொண்டு செய்ய வந்திருந்தவர். பிற மதத்தினர் புண்படுத்தும்படியாக இவர் நடந்துகொண்டார் என்பதே இவர் மீது சுமத்தப்பட்டிருந்த பழியாகும்.

குடிபோதையில் இருந்த படைத் தலைவன் பாதிரியார் செய்த பழிச்செயலைக் கூறக் கேட்டதும் எதையும் சிந்திக்காமல் அவருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதித்துவிட்டான்.

தண்டனையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேறு சில பாதிரிகள் ஒன்றாகக் கூடிப் படைத் தலைவனிடன் வந்தார்கள். அதனைப் பார்த்து, “இத்தாலி நாட்டிலிருந்து சமயப்பணிபுரிய வந்திருக்கும் பாதிரியார் எந்தக் குற்றமும் இழைக்காதவர்; அவர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள பழி வீணானது. எனவே அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும். இல்லையெல், அவருடன் சேர்த்து எங்கள் உயிரையும் கவர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று இரங்கிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

குடிபோதை இன்னும் தணியாத படைத் தலைவன் அந்தப் பாதிரிமார்களின் கூட்டத்தைப் பார்த்தான். இத்தனைபேர் தன்னிடம் வந்து மன்றொடுவது அவனுக்குப் பெருமையாகவிருந்தது. படைத்தலைவன் அக்கணமே அத்தண்டனையை விலக்கி விட்டான் பாதிரியார் மரணப்பிடியிலிருந்து உயிர் பிழைத்தார்.

அவ்வாறு உயிர் பிழைத்த பாதிரியார்தான் தமிழில் வீரமாமுனிவர் என்று அழைக்கப்பெறும் கொன்ஸ்டென்ஸியஸ் ஜோஸப் பெஸ்கி என்பவர்

அறிஞர்கள் வாழ்விலே
என்ற நூ லிருந்து.

“இப்பவோ...? சத்தியாக்கிரகம் முடியும்வரை உயிர் போனாலும் இந்த இடத்தைவிட்டு நகர மாட்டேன்...”

அவர் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து சென்று, பழைய இடத்தில் சத்தியாக்கிரகிகளோடு அமர்ந்து கொண்டார். அவருடைய கொள்கைப்பற்றையும் பிடிவாதத்தையும் அவன் உணர்வான்.

வானம் இருந்தாற்போல அழித்தொடங்கியது. சிறிய துளிகள் நிலத்தில் விழத் தொடங்கின.

வெயிலில் காய்ந்த அவர்கள், மழையில் நனைத் தொடங்கினார்கள்.

“சபாநாயகர் அவர்களே, எவருடைய உணர்ச்சிகளையாவது புண்படுத்தும் நோக்குடனே, இழிவுபடுத்தும் நோக்குடனே இங்கு நான் குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்த விரும்பவில்லை. ஆனால், நேற்று நடந்து முடிந்துபோன நிகழ்வுகளின் உண்மைச் செய்திகளை இப்பாராளுமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் அறியவேண்டி, அறிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்க விரும்பியே பேசவுள்ளேன்.

“நேற்றுக் காலை 8.30 மணியளவில் நாங்கள் காலி முகத் திடலில் ஒன்று கூடினோம். நாங்கள் இருந்த

எங்கு நின்றிருந்தார்களோ, அங்கு தான் அக்கூட்டத்தினரும் நின்றிருந்தார்கள் ஒரு கட்டத்தில் அக்கூட்டத்தினர் எங்களை நோக்கி நகரத்தொடங்கினார்கள். காலி முகத்திடலில், எதுவித சுலோகங்களை யும் கூறாது, நாங்கள் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தோம். கௌரவ பிரதம மந்திரி கூட, ஈரமான புற்களில் இருந்து நனைகிறார்கள் எனக் குறிப்பிட்டார். எங்களை நோக்கி வந்த அந்தக் கூட்டத்தினர் சுலோகங்களை முழக்கிக் கோஷமிட்டார்கள். எங்களைப் பார்த்து ஏசினார்கள்! கேலி செய்தார்கள். நாம் எதுவுமே கூறாது

அமைதி காத்தோம். அந்த வேளையில் வவுனியா எம். பி. சுந்தரலிங்கமும், யாழ்ப்பாண எம். பி. பொன்னம்பலமும் அவ்விடத்துக்கு வந்தார்கள். சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து கொள்ள அவர்கள் வருவார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. கூட்டத்தினர் அவர்களையும் ஏசுக் கேலி செய்தார்கள். அவ்வேளையின் வவுனியா எம். பி. சுந்தரலிங்கம், அக்கூட்டத்தினரை நோக்கி தலை சாய்த்து வணக்கம் செலுத்தினார்...

“நமஸ்காரம் இல்லையா?” எனப் பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க குறுக்கிட்டார்.

வன்னியசங்கம் தனது பேச்சைத் தொடர்ந்தார்: தனது கரங்களை இடுப்பில் வைத்தபடி தலைசாய்த்து வணக்கம் தெரிவித்ததாகவே நினைவிருக்கிறது. யாழ்ப்பாண எம். பி. ‘ஓன்றையும் கவனியாது இருக்குமாறு வவுனியா எம். பி. யிடம் கூறினார். இந்த இரு பிரதிநிதிகளும் சில நிமிடங்கள் எங்களுடன் பேசிவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். எங்களை எவ்வளவோ ஏசியும் கேலி செய்தும் நாங்கள் எதுவுமே கூறாது, அமைதியாக அமர்ந்திருந்தமையால், அக்கூட்டத்தினர் ஏமாற்றமடைந்தார்கள். அதனால், சத்தியாக்கிரகிகளாகிய நாங்கள் பிடித்துக் கொண்டிருந்த சுலோக அட்டைகளைப் பலாத்காரமாகப் பறித்து எடுத்து, காற்றில் வீசினார்கள். அப்போதும் சத்தியாக்கிரகிகள் மௌனம் சாதித்தனர். ஏமாற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அக்கூட்டத்தினர் சத்தியாக்கிரகிகளிடையே புகுந்து, மத்தியில் சிங்கக்கொடியை நாட்டிவிட்டு, அதனைச் சுற்றி நடனமாடினர்.

“இந்நிகழ்ச்சியாலும் சத்தியாக்கிரகிகள் தமது மௌனத்தைக் குலைக்கவில்லை. அதனால், அக்கூட்டத்

‘உன் நண்பன் காசுக்கு கஷ்டப்படுகிறான் போலிருக்கிறதே’ ஏன்? ‘குடிச்செலவுதான்.’

‘மனைவி அவனைத் திருத்தமுடியாதா? மனைவிதான் குடிக்கிறவர்.’

தினர் செல்வநாயகம், பொன்னம்பலம், சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினர். ‘இவர்கள் மூவரும் சிங்கள மக்களின் எதிரிகள்; தமிழ்மக்கள் சிங்கள மக்களின் சகோதரர்கள்’ என்றனர். இங்கு சத்தியாக்கிரகம் செய்ய வந்துள்ளவர்கள், இத்தலைவர்களால் தவறான பாதையில் வழி நடத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றனர், எவ்வளவு பேசியும் ஏசியும் நாம் அமைதி இழக்கவில்லை. எனவே, எங்களைத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள். தென்மேற்கு மூலயிலிருந்த சத்தியாக்கிரகிகளே முதலில் தாக்கப்பட்டார்கள். சாவகச்சேரிப் பிரதிநிதி நவரத்தினம் முதலில் கூட்டத்தினரால் தாக்கப்பட்டு நிலத்தில் சரிந்தார். அவரைச் சிலர் ஏறி மிதித்தனர். இன்று அவர் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ளார் அதனை அடுத்து பொத்துவில் பிரதிநிதி முஸ்தபா, தாக்கப்பட்டார். எனக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஒருவரின் காது கடித்தெடுக்கப்பட்டது—’

‘காதின் ஒரு பகுதி—’ என பீற்றர் கெனமன் திருத்தம் செய்தார்.

‘ஆம், ஒரு பகுதிதான். அடுத்து அக்கூட்டத்தினரின் கவனம் என் மீது திரும்பியது. காதின் ஒரு பகுதி கடிப்பட்டதும், யாரோ ஒருவர் சொன்னார்: ‘இது புத்த ஐயந்தி ஆண்டு’ என்று. கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் சொன்னார்: ‘இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் போனால் இவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது; என்று’, அக்கூட்டத்தினரில் ஒருவர் ஓங்கி என் கன்னத்தில் அறைந்தார். அவர்களில் ஒருவருக்கு ‘சிங்கள ஆண்டுவ’ விலும் பார்க்க, என் கையில் கட்டியிருந்த கைக் கடிசாரத்தில் நாட்டம் விழுந்தது. பறித்தெடுத்துக் கொண்டார். அத்துடன் சிங்கக் கொடி பறந்த மூங்கில் கழியை இரண்டாக உடைத்து அவர்கள் சத்தியாக்கிரகிகளில் சிலரை அடித்தார்கள். என் தோள்களிலும் மூங்கிலடி விழுந்தது. ‘பேர்ஸ் என நினைத்து என் சேர்ட் பையிலிருந்த கண்ணாடிக் கூட்டை ஒருவன் பறித்தெடுத்துக் கொண்டான். என்னை அவ்விடத்திலிருந்து

‘கொற இழுவையாக இழுத்துச் செல்ல முயன்றார்கள்.

“இச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு நிகழ்ச்சியையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதி (திரு. செல்வநாயகம்) யின் மகன் சத்தியாக்கிரகிகளில் ஒருவராகக் கலந்து கொள்ளவில்லை. அப்படியிருந்தும் அவர் எங்களைக் காலி முகத்திடலுக்கு காரில் அழைத்து வந்த காரணத்துக்காக அப்பதினெட்டு வயதுப் பையன் கடுமையாகக் காதையர்களால் தாக்கப்பட்டார். அக்கூட்டத்தினரில் ஒருவன் மடியிலிருந்த கத்தி ஒன்றினை எடுத்து விரித்து: ‘நீங்கள் எல்லோரும் இங்கிருந்து எழுந்து போகாவிட்டால், குத்திக் கொல்லுவோம்’ என எச்சரித்தான். தனது சகோதரனைக் காப்பாற்ற முயன்ற திரு. செல்வநாயகத்தின் இரண்டாவது மகனும் கடுமையாகக் கூட்டத்தினரால் தாக்கப்பட்டார்.

‘பெரும்பாலான சத்தியாக்கிரகிகள் டொக்டர்கள், புரக்டர்கள், அட்வோகேற்றுக்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் எல்லாரும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். பொலீசாரின் கண்முன் இந்தத் தாக்குதல்கள் ஒருமணி நேரம் நிகழ்ந்தது பொலீசார் எதுவுமே செய்யவில்லை. இது முறைப்பாடல்ல. பொலீசார் எங்களைக் கைது செய்வார்கள் அல்லது இம்சிப்பார்கள் என்றே நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், வந்த கூட்டத்தினரே எங்களைத் தாக்கினார்கள். நாம் ஏந்தவிதமான தாக்குதல்களையும் ஏற்கத் தயாராகவே இருந்தோம்.

‘ஒருமணி நேரத்தின் பின்னர் பொலீசார் எங்களைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். அவ்வேளையில்தான் திருகோணமலை, மட்டக்களப்புச் சத்தியாக்கிரகிகள் வந்து சேர்ந்தார்கள். மெயில் ரெயின் வழமைபோலத் தாமதமாகவே வந்தது காரணமாகும். ஊர்காவற்றுறை எம். பி. கந்தையா, வட்டுக்கோட்டை எம். பி. அமிர்தலிங்கம், திருகோணமலை எம். பி. இராஜவரோதையம் ஆகியோர் சத்தியாக்கிரகிகளை வர

வேற்று அழைத்து வரச் சென்றிருந்தார்கள் அதே ரெயினில் தான் மட்டக்களப்பு பிரதிநிதி இராசதுரையும் வந்திருந்தார். எல்லாரும் நடந்து, காலிமுகத்திடலுக்கு வந்தார்கள். அவ்வேளை கரும் மழை வேறு பொழியத் தொடங்கியது. பொலீசார் எங்களைச் சூழ்ந்து நின்றதால், அவர்கள் தாக்கப்படவில்லை என்பதிலும் கரும் மழை பெய்ததால், தாக்கிய கூட்டத்தினர் விலகிச் சென்றமையே மெய்க்காரணமாகும் அவர்கள் வந்து எங்களுடன் அமர்ந்து கொண்டார்கள். அதே வேளை எங்கள் மீது கற்களும், செங்கற்களும் வந்து விழத் தொடங்கின. எங்களைச் சூழ்ந்து நின்ற பொலீசாரின் தோள்களின் மேலாகக் கற்கள் வந்து எங்களைத் தாக்கின. என் நடியையும் என்பின் தலையையும் கற்கள் தாக்கின. அமிர்தலிங்கம் கற்களால் தாக்கப்பட்டார்.

“பொலீசார் ஒருவரும் கல்லடிக் குட்டப்படார். இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலின் காரும் கற்களால் தாக்குண்டது. இவை ஒன்றும் பெரிதல்ல ஆனால், பொலீசாரில் ஒருவரைத் தமிழரென அடையாளம் கண்டு கொண்ட கூட்டம் அவரைத் தாக்கியது. தொழிற்துணைக்களத்திலிருந்து திரும்பிவந்து கொண்டிருந்த நான்கு அரச ஊழியர்களையும் அக்கூட்டத்தினர் தாக்கினர். பொலீஸ்கான்ஸ்டபிள் தாக்கப்பட்டதும் தான் பொலீசாருக்கு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்தது. தாக்கிய ஒருவனைக் கைது செய்தனர் பொலீஸ் அதிகாரியிடம் அக்கூட்டத்தினர். ‘சேர், நீங்கள் ஒரு சிங்களவர். நாங்கள் தமிழரைத் தாக்குகிறோம். நீங்களுமேன் ஒரு சிங்களவராக நடந்து கொள்ளக் கூடாது?’ என்றனர். இன்ஸ்பெக்டர் மறுக்கவே அக்கூட்டத்தினர் அவரைத் துரத்திச் சென்றனர். அவர் தொழிற் கந்தோருக்குள் ஓடிப்புகுந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார். அதன்பிறகே பொலீசார் குண்டாந்தடியடிப்பிரயோகம் செய்து கூட்டத்தினரைக் கலைத்தனர். நண்பகல் ஒருமணியளவில் சத்தியாக் கிரகத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டோம்

“பெரும் சாம்ராஜ்யங்களுக்கும் சிறிய அல்லது அற்ப மதியினருக்கும் வழிப்படாது என்று மெக்கோலாய் பிரபு சொன்னார் என்று நான் நம்புகிறேன். பெரியசாம்ராஜ்யங்களிருக்கட்டும்; ஆனால், சின்னத் தேசங்களில்கூட தாராள மனப்பான்மை தேச அபிமான அடிப்படையில் இல்லாமல் - அரசியல் வாதிகளாக நடந்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை இந்த மசோதா நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. எங்கள் கௌரவ பிரதம மந்திரி எல்லாவிதத்திலும் தேசிய மனப்பான்மையுடன் இராஜியவாதியாக நடந்து கொள்ளத் தெரியாதவர் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், இத்த நாட்டிலே யுள்ள மேத்தானந்தாக்கள் ஜெயசூரியாக்கள், ‘எக்சத் பெரமுன்’ புத்த குருக்கள், - அது மட்டுமல்ல சாதாரண காதையர்கள் கையிற்கூட எங்கள் பிரதமர் சிகிக் கொண்டதாக நான் எண்ணுகின்றேன். இதற்கு முன்னர் எப்பொழுதாவது அரசாங்கப் பாராளுமன்ற கட்சியிலே அங்கத்தினராக இல்லாத எவராவது-அதுவும் உத்தியோ பூர்வமாக இல்லை - ஆனால், சாதாரண மனுசன் என்ற முறையிலே யாராவது புத்திமதி கூறி வந்ததாக எப்பொழுதாவது கேள்விப்பட்டதுண்டா? அல்லது ஒருவர் உண்ணாவிரதம் அனுஷ்டிக்கிறார் என்பதற்காக ஒரு மசோதாவினுள்ள சரத்துக்கள் திருத்தப்பட்டதை யாராவது கவனித்ததுண்டா? கொழும்பில் ஒருவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தால், அவரொரு சிங்களப் பேராசிரியராக இருந்தால் அதைப் பற்றி அக்கறைப்படுவது வழக்கம். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக தம்பு இரத்தினம் என்பவர் ஜம்பது நாட்களாக தமிழ் மொழிக்கு அரசியல் அந்தஸ்து வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதமிருந்தார் அதைப் பற்றி பிரதமருக்குத் தந்தி அனுப்பியிருந்துங்கூட சிறிதும் அதைப்பற்றி கவனிக்காத அரசாங்கந்தான் இது. “இந்த உண்ணாவிரதம் இருந்த பேராசிரியர் எவ்விதம் நமது நாட்டிலே சமஷ்டி அரசியல் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவ்விதம்

ஒரு எதிர் அரசாங்கத்தை நிறுவலாம் என்றும் தமிழ் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு 1947, 1948ல் எவ்வித யோசனைகள் கூறினார் என்பதை நான் திரும்ப எடுத்துக் கூறுவேன். அது மட்டுமல்ல தெருவில் கூடிய சனங்களுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த தலைவர்கள் என்று சொல்கிறவர்கள் ‘நீங்கள் சத்தியாக்கிரகிகளைப் பற்றி கொஞ்சமும் பயப்பட தேவையில்லை. எனக் குறிப்பிட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். சத்தியாக்கிரகிகளைப் பற்றி எதுவும் இருநாறு முந்நாறு பேர்களைக் கொண்ட நிராயுதபாணிகளாகிய சத்தியாக்கிரகிகளைப் பற்றி ஏன் பயப்படவேண்டும்? இவர்கள் கோல் பேஸ்திடலில் தாக்கினாலும் உதைத்தாலும் அமைதியாக இருந்து சத்தியாக் கிரகத்தை நிலை நாட்டினார்கள் என மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இவர்களை அவர்கள் ஏசினாலும் ஒன்றும் திரும்பிப்

எனது மனைவி வாழ்க்கையில் ஒரு முறைதான் கட்டித்தழுவினவ. எப்போது குண்டு வீச்சு நடந்தபோது

பதில் கூறாமல் இருந்தார்கள். அப்படி இருப்பவர்கள் அடித்தாலும் அடிபட்டார்கள். அவ்விதம் நடப்பவர்களுக்கு ஏன் பயப்பட வேண்டும்? நேற்றுப் பேசியபோது தபால் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி அவர்கள் இந்தச் சபையில் குறிப்பிட்டார்கள் “இது சத்தியாக் கிரகமல்ல. ஆனால், தமிழர்களின் படையெடுப்பு” என்று ‘இந்தப் படையெடுப்பு’ பற்றி மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரான ஆச்சாரிய கிருபாளனி எவ்விதம் சத்தியாக் கிரகிகளை நடத்த வேண்டுமென்று தன்னைக் கேட்ட ஒருவருக்குப் பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறார். “தமிழ் மொழிக்குச் சம அந்தஸ்துக் கோரி சத்தியாக்கிரகஞ் செய்வதாயிருந்தால் அதை நாமும் எப்படிச் சமாளிக்க முடியும். என்பதைப் பற்றிச் சிங்களக் கனவான் ஒருவர் என்

னைக் கேட்டார் சிறுபான்மையோர் தங்களின் உண்மையான குறைகளுக்காகவே சத்தியாக்கிரகம். செய்தால், அதை எதிர்த்துச் சத்தியாக்கிரகிகள் செய்வது சரியல்ல பெரும் பான்மையோர் சிறுபான்மையோருக்கு நீதி வழங்குவது தான் சரி. இவ்விதம் செய்த பின்னும் அவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்தால் அது அவர்களுையே பாதிக்கும்'' குறைகளுக்காகத் தன்னைத்தானே வருத்திக் கொள்வது சத்தியாக்கிரகம் என்பதன் அர்த்தம் அந்தக் காரணம் அநீதியானதாக இருந்தும் அது தானாகவே அழிந்துவிடும்.

“யூன் மாதம் 5 ஆந் திகதி எங்கள் சரித்திரர்களில் பொறிக்கப்படவேண்டிய தினம் போலிருக்கின்றது. 1915 ஆம் ஆண்டிலே யூன் மாதம் 5 ஆந்தேதி இராணுவச் சட்டம் நிறுத்தப்பட்டு, சமாதானம் நிலவியது. 1947 ஆம் ஆண்டு யூன் 5ஆந்தேதி எங்கள் தொழிலாளர் நலவுரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்கு, தொழிலாளர் சங்கம் அமைப்பதற்கு, தன்னைத் தியாகம், செய்த கந்தசாமி அவர்கள் உயிர் துறந்தார். கந்தசாமி அவர்களுக்கு ஒரு ஞாபகச் சின்னம் நிறுவப்பட்டது அவர் ஒரு தமிழர் என்ற முறையிலல்ல. தொழிலாளர் சங்க நலனுக்காகப் போராடினர் என்பதற்காக அவரை ஞாபகப்படுத்த நினைவுச்சின்னம் எழுப்பப்பட்டது. அது என்ன மாதிரியாக நமது சிங்களச் சகோதரர்களுக்குக் கோபமூட்டியதோ நான் அறியேன். சத்தியாக்கிரகிகள் ஒரு வேளை கோபமூட்டலாம். இந்தச் சிலை எப்படிக்கோபமூட்ட முடியும்? யூன் 5 இல் அந்த ஞாபகச் சின்னத்தை உடைத்தெறிந்தார்கள். இத்தினம் எங்களுக்கு ஒரு முக்கியமான நாள். தமிழை ஒதுக்கி இந்த மசோதாவை இச்சபையிற் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால், அது ஒற்றையாட்சிக்குச் சாவுமணி அடிப்பதாயிருக்கும் என்பதை நான் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த மசோதா நிறைவேறினால், எங்க

ளுக்கு ஒரு தனி அரசு அது சுதந்திரமுள்ள தனி அரசா அல்லது சமஷ்டியுள்ள சமஷ்டிக்குட்பட்ட தமிழரசா என்பது இனிமேல் வருகின்ற காரியங்கள் பலவற்றைப் பொறுத்திருக்கும். ஆனால், தனியரசு ஒன்று வருவதற்கு உத்தரவாதமிட்டதே இந்தச் சட்டம் என்பதை நான் கூறுகின்றேன்.

“பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே நாங்கள் சத்தியாக்கிரகம் நடாத்தியதன் பலனாக எத்தனையோ காரியங்களைச் சாதித்துள்ளோம். முதலாவதாக இந்தச் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தின் மூலம் வெளிநாடுகள் அனைத்துக்கும் தமிழ்பேசும் மக்கள் இந்த மசோதாவை இறுதிவரை எதிர்ப்பார்கள் என்பதை காட்டியிருக்கின்றோம். இந்தச் சத்தியாக்கிரகம் மூலம் என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் விடுதலையடைவதற்குத் திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளோம் என்பது புலனாகி விட்டது.

“சத்தியாக்கிரகிகளாகிய எங்களைச் சாதாரண பொலீசார் கைது செய்தோ அல்லது கண்ணீர்ப்புகை விட்டுத் செலுத்தித் துரத்தியோ ஏதாவது செய்திருந்தாலும், சத்தியாக்கிரகம் செய்யும் இடத்திலேயே விட்டிருந்தாலும் எங்கள் இயக்கத்திற்கு இவ்வளவு பிரபல்யம் இருக்க முடியாது. காடையர்கள் எங்களைத் தாக்கினார்கள். தாக்கத்திற்குப் போதிய பலன் கிடைத்தது. சத்தியாக்கிரகத்தை ஒரு பரிசோதனை வழியாகக் கொண்டோம். சாதனையில் நாங்கள் வெற்றி கொண்டுள்ளோம். நாங்கள் இத்த அரிய சாதனை மூலம் எதிரேயுள்ளவர்களின் இருதயத்தைத் தொட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் எங்களில் அனுதாபத்தோடுதான் இருக்கிறார்கள். என் பேச்சை முடிப்பதற்கு முன், இன்று நாடெங்கும் தமிழருக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் வன்செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த அரசு யாது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது, எனக் கேட்கின்றேன்...”

கோப்பாய்ப் பிரதிநிதி வன்னிய சிங்கம் தனது நீண்ட உரையை நிறைவு செய்துவிட்டு இருக்கையில் அமர்ந்தார். அவர் இறுதியில் கூறிய செய்திகள் நாகராசனின் மனதில் கலக்கத்தைத் தோற்றுவித்தன.

இருக்கையை விட்டு எழுந்து வெளியே விரைந்து வந்தான். நேரம் இரவு 7.30 மணி:

கொட்டாஞ்சேனையில் பஸ்சில் ஏறி அமர்ந்த பின்னரும் சுரேந்திரனுக்குப் பதற்றம் முற்றாக நீங்கவில்லை. வழியில் அவன் கண்ட காட்சிகள் கலக்கத்தைக் கொடுத்தன.

வீதியில் நடந்துவந்து கொண்டிருந்த தமிழரைச் சிங்களக் காடையர்கள் கொடூரமாகத் தாக்கினார்கள். கொல்கின்ற நோக்கம் இருக்காது விடினும், எதற்கோ பழிவாங்கும் தவறான வெறி அவர்களிடம் காணப்பட்டது. கரங்களாலும் தடிகளாலும் மாறிமாறி அடித்து கால்களாலும் உடைந்ததை அவன் கண்டான். ஓட ஓட விரட்டி அடித்தார்கள். சிலரின் மண்டைகள் உடைந்து, இரத்தம் வழிந்தது.

“சத்தியாக்கிரகமா செய்யிறியள்? சிங்களவர்களுக்கு எதிராகப் படையெடுப்போ நடத்துறியள்... ஜெயவீவ...அப்பே ஆண்டுவ...”

பஸ்ஸினுள் அவனைப்போல பல தமிழர் காணப்பட்டனர். முகங்களில் பயப்பிராந்தி. இவ்வளவு காலமும் நிகராத துர்பாக்கிய சம்பவங்கள் இன்று நிகழத் தொடங்கிவிட்டன.

தென்னிலங்கையில் தமிழருக்கு விழுகின்ற முதலடி இதுதான்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் சத்தியாக்கிரகம் செய்துவிட்டு இருக்கலாமே? ஏன் கொடும்புக்கு வந்தவங்கள்...”

“தமிழனுக்கு அடித்தால் திருப்பி அடிக்க மாட்டான் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்திட்டான்கள்...”

பஸ்சினுள் மெதுவாகச் சிலிர்தமது வயித்தெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொண்டார்கள். சுரேந்திரன் பஸ்யன்னலூடாக வெளியே பார்த்தான்.

தமிழரின் சில கடைகள், காடையர்களால் கொள்ளையிடப்பட்டன. பொலீஸார் பார்த்திருக்க அக்கடைகளில் பொருட்களை ஒவ்வொருவரும் வாரி எடுத்துச் செல்வதைக் கண்டான்.

ஒரு சந்தியில் கும்பலாக நின்று தம்மிடம் அகப்பட்ட ஒரு தமிழனைத் தாக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான்.

பஸ்துறைமுக வீதியால் ஓடித் திரும்பிய போது பெருங் கும்பல் ஒன்று பஸ்சை மறித்தது. பஸ் நிறுத்தப்பட்டது.

“பறத் தெழுளு ஒக்கம் பயின்ட... பஸ்சிலுள்ள பறைத் தமிழர் எல்லோரும் இறங்கு”! என ஒருவன் கட்டளையிட்டான்.

“ஒக்கொம சிங்கள மினிச... எல்லோரும் சிங்களவர்கள்”... எனக் கூறி பஸ்சை எடுப்பதற்கு டிரைவர் முயன்றான்.

“இவர்களைல்லாம் துறைமுகத் தொழிலாளர்கள்... என ஒருவர் முணுமுணுத்தார்.

டிரைவரை நம்பாத இருவர் பஸ்சினுள் ஏறினர். சுரேந்திரனை மரண பயம் கவ்விக்கொண்டது. ஏறியவர்களைப் பயத்துடன் பார்த்தான். அவர்களில் ஒருவன்—

விஜயபால; சோமாவின் அண்ணன்.

நிச்சயமாக இன்று அவன் உயிரோடு திரும்பப்போவதில்லை. விஜயபாலவிற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டது. விடமாட்டான்.

அடித்தால் திருப்பி அடிக்காமல் விடுவதில்லை. சாவதற்கு முன் ஒரு வளை முடிக்காமல் சாவதில்லை’ என திடீரென சுரேந்திரன் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

“நீ இறங்கு நீ இறங்கு...” என்று தமிழரை அடையாளம் சுண்டு இறங்கச் சொன்னார்கள். தயங்கியவர்களின் பிடரிசளில் அறைந்து இறக்கினார்கள்.

ஒருவன் சிலரின் தலையை முகர்ந்து பார்த்தான். நல்லெண்ணெய் மணத்தால், “இறங்கடா” என்றான். சிலவேளை காதுகளை இழுத்துப் பார்த்தான். சுடுக்கப் போட்ட துளைகள் தெரிந்ததால் “இறங்கடா” என்றான்.

கிழே இறங்கியவர்களைக் கிழே நின்றவர்கள், தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

விஜயபால சுரேந்திரனை நோக்கி வருகின்றான்.

“ஏன் இப்படி அநியாயம். செய்கிறீர்கள். இந்த அப்பாவித் தமிழர் உங்களை என்ன கேட்டார்கள்?” என்று ஒரு சிங்களக் கணவான், விஜயபாலனைக்கேட்டார்.

“நீர் சும்மா இருந். தமிழருக்காகப் பேசினால் உமக்கும் அதுவே நடக்கும்...” என்று விஜயபால உறுமினான். சில தமிழரை இறக்கித்

தள்ளி விட்ட விஜயபால சுரேந்திரனைக் கண்டான்.

“நீயா...?”

சுரேந்திரன் தானாகவே எழுந்து நின்றான் விஜயபாலனின் விழிகள் சில கணப்பொழுதுகள் அவனில் நிலைத்தன. அவனது முகத்தில் பரவிய உணர்ச்சிகளைச் சுரேந்திரனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

“பயின்ட...இறங்கு...” என்றான், விஜயபால. சுரேந்திரன் ‘சீர்’றிடையால் வெளியே வர முயல,” “எப்பா... வாடிவென்ன! வேண்டாம், நீ இரு...” என்றான் விஜயபால.

சுரேந்திரனால் நம்பவே முடியவில்லை. நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் ‘பொத்’தென அமர்ந்து கொண்டான். வெளியே தாக்கப்பட்டவர்கள் அலறுவது கேட்டது.

வீதியில் உருட்டி உருட்டி அடித்தார்கள்.

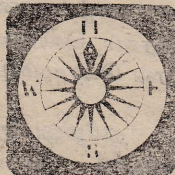
“ஐயோ...அர்மா...” என்று ஓலமிட்டார்கள். பத்து நிமிடம் வரை தாக்குதல் நடந்தது

“அத்தி.. அத்தி.. காணும், காணும்.. விடுங்கள்..” என்று எவனோ கட்டளையிட்டான்.

தாக்குதல்கள் நின்றன. அடி உதைப்பட்டவர்கள், பஸ்சில் விழுந்தடித்து ஏறினார்கள். ஓரிருவரைத் தூக்கி. ஏற்றிவிட்டார்கள். இரத்தம் காயங்கள்.. முகம் வீங்கி...பற்கள் உடைந்து...கைகால் முறிந்து.. உடைகள் கிழிந்து...பொருட்களைப் பறிகொடுத்து...

சுரேந்திரனின் மனம் கனத்தது.

இன்றைய நாட்டின் நிலைமையை அறிய படியுங்கள்!

செய்தீக்கீர்

சூரவார சிசுந்தி ஸிர்சனத் தொகுப்பு

பின்னரம் நர் லுமணியளவில்

ஹருண் தேநீர்க் கடைக்குவந்தான். தான் தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் கூட்டிச் சென்று காட்டுவதாக பத்திக்கு அவன் வாக்களித்திருந்தான் உபேன்பாபு அவனை வேலையிலிருந்து குறித்த நேரத்திற்கு முன்னதாகவே விடுவிப்பதாகக் கூறியிருந்தார். கெஸ்டோவின் மகன் சோட்டுக் கடை பூட்டுவதற்குள்ளே அடுத்த மூன்று மணித்தியாலங்களும் பத்திக்கின் வேலையைச் செய்வான். சோட்டுவுக்குப் பரிமாறும் தொழில் புதியது அல்ல. ஆனால் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் காய்ச்சல் வந்து அவன் வீட்டில் தங்க நேர்ந்தது.

“நான் இன்று உனக்குக் காட்டவிருக்கும் விஷயம் இருக்கிறதே? அது உன் தலையைச் சுழலவைக்கும்” தேநீர்க்கடையிலிருந்து புறப்பட்டபொழுது ஹருண் இவ்வாறு சொன்னான். பத்திக் மிகுந்த பரபரப்பாய் இருந்தான்; அதனால் தெருவின் மறுபக்கத்தில் அந்த இருமனிதர்களும் வெற்றிலைக் கடை ஒன்றின் முன்பு நின்றதைக் கவனிக்கவில்லை.

ஹருண் பஸ்சில் செல்வதைத் தவிர்த்தான். பஸ் மேற்பகுதியில் உள்ள கைப்பிடிவார்களும் அவை தூக்கப்பட்டிருக்கும் இருப்புச் சட்டங்களும் தன் கைகளிலே காயும் உண்டாக்குவதாய் அவன் விளக்கம் கூறினான் “எனக்குச் சாப்பாடு போடுவன இந்தக் கைகளே. எனவே அவற்றைக் காப்பாற்றக் கால்களைப் பயன்படுத்துவோம்”.

ஹருணும் பத்திக்கும் ஒழுங்குகளினூடாகவும் விதிகளுக்குக் குறுக்காகவும் வழியமைத்துக் கொண்டு நடந்தார்கள். புறநகரத்துக்கான புகைவண்டிகள் ஓடும் பாதைக்கு மேலேயுள்ள பாலத்தில் இப்பொழுது சென்றனர். பாலத்தின் படிகளிலே இறங்கினபொழுது

‘சத்யஜித்நே’

எழுதும்

பத்திக் சந்த

ஹருண் வசிக்கும் சேரி எதிர்ப்பட்டது. சேரி மிகவும் பெரிதாய் இருப்பதைப் பத்திக் கண்டான். பரந்த பிரதேசம் ஒன்றை அந்தச் சேரியானது உள்ளடக்கியிருந்தது. தென்னை மரங்களுக்கு மேலாகத் தொழிற்சாலையின் புகைக்குழாய்கள் எழுந்து புகைக்குவது தொலைவில் தெரிந்தது. சூழல் முழுவதையும் அந்தப் புகை வியாபித்துத் தன்னுள் அழுக்கிக் கொண்டது. மாலையானதும் வீடுகளில் கரியிட்டெரிக்கும் அடுப்புகளிலிருந்தும் புகைகிளம்புவதாக ஹருண் விபரித்தான்.

“எல்லாச் சமயத்தவர்களும் இங்கு வாழ்கிறார்கள் இந்துக்கள் முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள். இவர்களிற் சிலர் சிறந்த கலைஞர்கள். இவர்களின் திறமை அபாரமானது ஜமால் என்ற தைச்சுத் தொழிலாளி என்னிடம் சில வேளைகளில் வருவதுண்டு, நல்லாய்ப் பாடுவான். நான் எனது ஸ்டூலிலே மத்தளம் வாசிப்பேன். அவனுக்குப் பக்கவாத்தியமாகத் தான் அவனின் பாடலினிமை உலகத்தையே மறக்கச் செய்து விடும்”.

இப்பொழுது அவர்கள் ஓடுக்கமான ஒழுங்கை முடக்குக்கு வந்து விட்டார்கள். ஒழுங்கையின் இருபக்கங்களிலும் சாக்குகளைக் கொண்டும் ஓடுகளைக் கொண்டும் கூரையமைத்த தாழ்வான சிறு வீடுகள் காணப்பட்டன. ஹருணைக்

கண்டதும் அந்த அயலிலுள்ள சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் அவனைக் குழிந்து கொண்டனர். கைதட்டினார்கள். துள்ளினார்கள். அவன் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தார்கள். அவர்களுக்குப் பெரிய புழு கம். ஹருணும் அவர்களின் களிப்பிலே தானும் இணைந்தான் அவனை நோக்கி ஓடிவந்த அவர்கள் இப்பொழுது அவனுக்குப் பின்னால் வரிசையாக ஊர்வலம்போல நகரலாயினர்.

“இன்றைக்கு ஒரு புதுவித்தை ஹருண் பிரகடனம் செய்தான்”

“ஜே!” பையன்கள் கோஷித்தனர் “புதிய சாகசம்”.

ஹருணுக்கு இவ்வளவு நுண்ணுபர்களா? பத்திக் எதிர்பார்க்காதது.

ஹருணுடைய அறை மிகச் சிறியது. சூரிய ஒளி அதனுள்ளே புகுவதே இல்லை. இதனாலேயே

வங்காள மூலத்தின் ஆக்கிலத்தின்

மொழிபெயர்ப்பு

○ லீலா நே ○

அவன் தனது அறையின் நான்கு புறங்களையும் பலவித வர்ணப் பொருள்கொண்டு அவங்கரித்திருந்தான். புடங்கள், பெரும்மைகள் புட்டங்கள், பேப்பர்த் துண்டுகள்

என்று எல்லாவகைப் பொருள்களும் இருந்தன. இருந்த போதிலும் அது கடைபோலத் தோற்றமில்லை. அழகான சோடினை, இதுவும் ஒரு கலைதான். வீட்டுத் தேவைகளுக்கான பொருள்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அவசிய தேவைகளுக்கு உரியதை மட்டுமே ஹருணுடைய சாக்குப்பையும், றங்குப் பெட்டியும் டையம் அங்கிருந்தன.

ஹருண் லைட்டைப் போட்ட பொழுது அதன் வெளிச்சத்தில் பல வகை வர்ணக்கலவைகளினிடையே வேறு பட்டதாக ஒரு பொருள் காட்சிதந்தது.

“ஹருண் அண்ணா, இது யாருடைய படம்?”

நீண்ட கூர்மையான மீசை, சுருட்டை மயிர் என்பன அந்தப் படத்திலுள்ளவரின் தனித்துவங்கள். படம் சிறிது. ஆனால் அதன் சட்டமோ பெரிது. லைட்டின் கீழ் அந்தப்படம் தொங்கியது. அதன் கீழ் வெள்ளைத்தாளிலே கறுத்த எழுத்துக்களில் படத்தில் உள்ளவரின் பெயர் சுத்தமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. என்றிக்கோ றஸ்ரெல்லி.

“இவர் எனது மற்றொரு குரு” ஊதுபத்தி ஒன்றைக் கொடுத்த அதன் புகையை ஊதிய வண்ணம் ஹருண் தொடர்ந்தான். இவரை நான் கண்டதில்லை. இத்தாலியர்; நூறு வருடங்களுக்கு முன் வசித்திருக்கக் கூடும். நான் இந்தப் படத்தை சஞ்சிகை ஒன்றிலிருந்து வெட்டி எடுத்தேன். நான் நான்கு பந்துகள் கொண்டு வித்தை செய்ததை நீ பார்த்தாய், நல்லது இவர் எத்தனை பந்துகளை உபயோகிப்பார் தெரியுமா? பத்து. உன்னைக் கற்பனை செய்து பார்க்கவாவது முடியுமா? ஐந்தல்ல, ஏழல்ல, பத்து! இவரின் வித்தையைக் காண மக்கள் பித்துப்பிடித்து அலைவார்களாம்.

ஹருண் கண்கட்டுவித்தைத் துறையிலே பல விஷங்களைப் படித்

துவைத்திருப்பதை பத்திக் அறிந்து வியந்தான். இவனுக்கு ஆங்கிலம் தெரியுமா?

“நான் எட்டாந்தரம் வயர படித்தேன். நாங்கள் சுந்திர நாகூரில் வசித்தோம், என் தகப்பனார் புடவைக் கடை வைத்திருந்தார் ரத்யாதரா என்ற உச்சவத்தின் போது நான் மகேஷ் என்ற இடத்திற்கு வித்தை பார்க்கச் சென்றேன், இரண்டு நாட்கள் நான் வீடு திரும்பவில்லை. முதல்தரமான கண்கட்டு வித்தையைப் பார்த்து இரசித்ததால் உண்டான பயன் நான் வீட்டுக்கு வந்த பொழுது என் தகப்பனாரே தமது சொந்த வித்தையை என்னில் காட்டத் தொடங்கி விட்டார். பூதா கரமான கத்திரிக்கோல் புடவை துணிகளை வெட்டத்தானே உதவும்? ஆனால் அது என் உடலில் புகுந்து விளையாடியது எப்படி என்று பார்”.

ஹருண் தனது சட்டையைக் கழற்றி முதுகிலே உள்ள நீண்ட வெட்டுக்காய மறுவை பத்திக்குக் காட்டினான்.

“இந்தக் காயம் ஆற மூன்று மாதங்கள் சென்றன. இதன்பிறகு ஒரு நல்ல காலீப் பொழுதிலே ஒரு சொல்லும் யாருக்கும் சொல்லாமல் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டேன். எனது சட்டைப்பைக்குள் இருந்தது பதினொரு ரூபாய் மட்டுமே. தோளில் ஒரு சிறு பொதி. வாயில் தூர்க்கையின் திருநாமம். புகைவண்டியில் டிக்கட் வாங்காமலே ஏறினேன். பயணம் செய்த பின் புகைவண்டியன்னலூடாக நோக்கின் பொழுது வெளியில் தெரிந்தது தாஜ்மஹால். இந்த மூன்று நாட்களில் மூன்று புகைவண்டிகளில் மாறிமாறிப் பிரயாணம் செய்த நான் புகையிர நிலையத்தில் இறங்கி எவ்வித நோக்கமுமின்றி விதிகளில் நடந்தேன். கடைசியில் கோட்டையின் பின்பக்கத்துக்கு வந்தேன். கோட்டைக்கும் யமுனா

நதிக்கும் இடையே வயல் நீண்டு கிடந்தது. அதற்கப்பால் தாஜ்மஹால். கோட்டையின் பின்பக்கச் சுவரின் மீது ஒரு நிலா முற்றம். அதன் கீழ், மல்யுத்தம் முதலான வீர விளையாட்டுக்கள் காட்டப்பட்டன. அதன் ஓர் அந்தத்தில் பாம்பாட்டி, மறு அந்தத்தில் நடனமாடும் கரடி, இவற்றின் இடையில் அஸதுல்லா கண்களைக் கட்டிய படி பந்தெறிந்து பிடிக்கும் வித்தையை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அவரின் செயல் என் முள்ளந்தண்டையே குளிரவைத்தது; கண்களில் நீர் வரவும் செய்தது. இத்தையை ஒரு வித்தையை எவராலும் செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

“யார் இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்?”

“சாகிபுகளும் மேம்சாகிபுகளும்” (சீமான்களும் சீமாட்டிகளும்) நிலா முற்றத்திலிருந்து பார்த்தார்கள். மேலேயிருந்து பணத்தை வித்தைக்காரர்களுக்கு வீசினார்கள். எல்லாய் சுருட்டப்பட்ட ஐந்து ரூபா, பத்துரூபா நோட்டுக்கள். பாம்பாட்டிக்குச் சில தாள்கள் சென்றன, சில தாள்கள் கரடியாட்டிக்குப் போயின, சில தாள்கள் கண்டுகட்டு வித்தைக்காரருக்கும் கிடைத்தன. கூடுதலாகக் கிடைத்தது அவருக்குத்தான். பருகீத தலையுடைய வெளிநாட்டான் ஒருவன் சுருட்டாமல் எறிந்த பத்து ரூபாத்தான் கண்கட்டு வித்தைக்காரரின் விரித்த துணியிலே விழாது காற்றுக்குப் பறந்து சென்று நாகபாம்புக் கூடை துணியினுள் விழுந்தது. அப்பொழுது தான் அசதுல்லா தமது கண்கட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்தார். வெளிநாட்டான் நிறாமுற்றத்தில் இருந்தபடி பணத்தை எடுக்குமாறு கத்தினான். நான் வேறெதையும் யோசிக்காது அம்புப் பாய்ச்சலில் பாய்ந்தோடிச் சென்று பாம்புக் கூடையினுள் கைவிட்டுப் பத்து ரூபாத்தானே எடுத்து வந்து கண்கட்டுவித்தைக்காரரிடம் கொடுத்தேன்.

“கடவுள் உனக்கு நீண்ட ஆயுளைத் தரட்டும்” என் சீலையில் அன்போடு தட்டி ஆசீர்வதித்தார் அஸ்துல்லா எனக்கு ஹீந்தி அவ்வளவாகத் தெரியாது. புகையிரதப் பிரயாணத்தின் போது நான் பயிற்சிசெய்யப் பயன்படுத்திய மரப் பந்துகளை அவருக்கு எடுத்துக் காட்டினேன்; பயிற்சியால் நான் பெற்றிருந்த ஓரளவு திறனையும் செயல்மூலம் காட்டினேன். அவ்வளவுதான் அன்றிலிருந்து அவரின் கடைசினாள் வரை அவரை நிழல் போலத் தொடர்ந்தேன் இருப்பினும் இன்றுவரை கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு பந்தெறிந்து பிடிக்கும் வித்தையைச் செய்ய எனக்குத் துணிச்சல் வரவில்லை. இன்று அதைச் செய்யப்போகிறேன்”

பிள்ளைகள் ஹருண் வெளியில் வரும்வரை காத்து நின்றார்கள். ஹருண் தனது சாக்கு முட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டு பத்திக் தொடர ஒழுங்கையைக் கடந்து திறந்த வெளியை அடைந்தான் அந்த வெளி எட்டு ஒன்பது வீடுகளுக்கும் குமை ஒன்றிற்கும் அப்பால் இருந்தது. குளத்திற்கு மறுபுறத்தில் தொழிற்சாலை ஹருண் புற்கள் மென்மையாயிருந்த வெளி ஒன்றைத் தெரிந்து அதில் இருந்தான். பிள்ளைகள் அரை வட்டவடிவில் அவனுக்கு முன்னால் நின்றார்கள்,

ஹருண் புள்ளிகள் கொண்ட மஞ்சள் நிற வேஞ்சி ஒன்றை எடுத்தான். பத்திக்கிடம் அதனைக் கையளித்தான். “எனது கண்களைச் சுற்றி இந்த வேஞ்சியால் இறுகக் கட்டிவிடு” பத்திக் அவ்வாறே கட்டிவிட்டுச் சிறுவர்கள் கூட்டத்தோடு கவந்து பார்வையாளாய் மாறினான்.

“வணக்கத்திற்குரிய தன் குருவை அஸ்துல்லா நினைந்து ஹருண் மும்முறை வணங்கினான்; தொடர்ந்து வித்தையைத் தொடங்கினான் முதலில் இரண்டு பந்துகள் பின் மூன்று, கடைசியில் நான்கு

பத்திக் மற்ற எதனை மறந்தாலும் ஹருண் அன்று நடத்திய வித்தையை என்றுமே மறக்கமாட்டான் அவ்வளவிற்கு தலை சிறந்ததாய் இருந்தது.

பந்துகளுடன் ஹருணின் வித்தை முடிவடையவில்லை. ஹருண் சாக்கிலுள்ளிருந்து மூன்று கத்திகளை வெளியே எடுத்தான். அவை குரிய ஒளியில் பளபளத்தன. அவற்றில் வானமும், வீடுகளும். மரங்களும் பிரதிபிம்பித்தன. கத்திகள் ஹருணின் கைகளிலே நடனமிட்டன. வெளியில் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொண்டன. ஆனால் கண்களைக் கட்டியிருந்த ஹருனுக்கு ஒரு சிறிய காயங்கூட ஏற்படவில்லை.

சேரியின் சூழலெல்லாம் பிள்ளைகளின் ஆரவாரமும், கைதட்டலுமே எதிரொலித்தன பத்திக் ஹருணிடம் சென்று அவனது கண்களைக்கட்டியிருந்த வேஞ்சியை அவிழ்த்துவிட முயன்றான். ஆனால் அவ்வேளையில் கைகளிலே ஏற்பட்ட நடுக்கம் அவனை அவ்வாறு செய்ய விடவில்லை. ஹருண் புன்முறுவல் பூத்தபடி தானே தனது கண்டை அவிழ்த்துக் கொண்டான்

“இன்றைக்கு இவளவுதான் நீங்கள் வீடு போகலாம்”

ஹருண் தனது வித்தைச் சாதனையால் அடையவேண்டிய மகிழ்ச்சியையோ பெருமிதத்தையோ அடையவில்லை என்பது அவனின் முகபாவத்திலிருந்து பத்திக்குக் புலனாயிற்று தனது குருவாகிய வாஸ்தாது அஸ்துல்லாவின் நினைவுகளால் அவன் கவலையடைந்திருக்கலாம் என்று பத்திக் ஊகித்தான்.

ஆனால் காரணம் அதுவல்ல அறைக்குத் திரும்பிய பொழுது ஹருண் உண்மையான காரணத்தை எடுத்துச் சொன்னான்

“இரண்டு பேர் இந்தச் சேரியில் வாழ்பவர்கள் அல்ல அவர்களை நான் முன்பு கண்டதும்

இல்லை— தொலைவிருந்து உன்னை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் கண்கட்டை அவிழ்த்த போது அவர்களைக் கண்டேன். அவர்களின் பார்வை சரியில்லை”

பத்திக் தேநீர்க்கடைக்கு வந்து இருவரையும் நினைத்துக் கொண்டான்.

“தொக்கையான பெருத்த முரடன், மெலிந்த சிறிய உருவம் உடையவன் இவர்களைத்தானே பார்த்தீர்கள்?”

“ஓம் ஓம் அவர்களை நீயும் கவனித்தாயா?”

“இங்கே அல்ல மத்தியானம் அவர்களைக் கண்டேன்”

பத்திக் தேநீர்க்கடையில் நிகழ்ந்தவற்றை விபரித்தான்.

“அவன் காதுகளிலே அடர்த்தியான ரோமம் இருந்ததா” என்று ஹருண் கேட்டான்.

“ஓம். ஏன்?” அந்த ரோம அடர்த்தியைத்தான் பத்திக் முதலில் கவனித்திருந்தான். அதையே ஹருணும் அவதானித்துக் கேட்கிறான். பத்திக் நினைத்துக் கொண்டான்.

ஹருனுடைய உதடுகள் இறுகின “ஷியாம்லால்” அவன் சொல்லிக்கொண்டான். இவனுடைய உடம்பின் மேற் பகுதி உறுதியானதுதான். கால்கள் தான் எனக்குச் சந்தேகத்தை உண்டாக்குகின்றன. அவை வில்லுப்போல வளைந்தல்லவா இருக்கும்? இவனுக்குத் தாடி இருந்தது. அதை வழித்து விட்டான். காது ரோமங்களையும் வழித்திருக்க வேண்டும். மறந்து போனால் என்று நினைக்கிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சித்தூரிலுள்ள தேநீர்க் கடை ஒன்றுக்கு நான் செல்வது வழக்கம். அங்கே தான் இவனைக் கண்டேன். இவன் கூட்டத்தில் நாலுபேர்... நான்கேடிகள்... இவன் மிகவும்...

ஹருண் திடீரென்று தன் உரத்த சிந்தனையை நிறுத்திக் கொண்டு “காருக்குள்ளே இரண்டு பேர் செத்துக்கிடந்தார்கள். இல்லையா” என்று பத்திக்கை நோக்கிக் கேட்டான்.

பத்திக் தலையை ஆட்டினான். “நான் நினைத்தது போலத்தான் உன் தகப்பனர் பெரும் பணக்காரர்”

தகப்பனர் என்ற பதம் பத்திக் வரையில் அர்த்த மற்றது. அவன் மெளனமாய் இருந்தான். ஹருண் எழுந்து யன்னல் அருகே சென்று, தன் உடலைச் சுருக்குள் மறைத்துக் கொண்டு தலையை மட்டும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நீட்டி வெளியிலே பார்த்தான்.

“அவர்கள் இப்போதும் நிற்கிறார்கள். சிகறற் பற்றுக்கிரர்கள்” வெளியே இருளாயிருந்தது. பத்திக் தான் பெண்டிங் வீதிக்குப் போக வேண்டியதை நினைத்துக் கொண்

டான். ஹருண் கூட்டிச்சென்று விடுவதாக வாக்களித்திருந்தாலும் இப்பொழுது வெளியில் சென்றால் கரைச்சல் தான். இருவரும் தொல்லைகளில் மாட்டிக்கொள்ள நேரிடும்.

ஹருண் மீண்டும் உட்கார்ந்தான். பத்திக் ஹருணின் முகத்தைப் பார்த்தான் என்றைக்கும். இவ்வளவு கடுமையாக அவன் முகம் இருந்ததில்லை “நான் கடைக்குப் போய்ச் சேருவது பற்றி உங்களுக்குப், பயமாக இருக்கிறதா?” பத்திக் வினாவினான்.

“அதைச்சமாளித்து விடலாம் பின்புறத்தால் லாகாமில்லி என்பவரின் அறையூடாகச் சென்று அப்பாலுள்ள ஒழுங்கையால் போய் விடலாம் ஷியாய்லாலுக்கு அது தெரியாது. நாளை வெளிப்படுத்தாதவரை அவனுக்கு இந்த அயல் சூழல் தெரியாமலே இருக்கும். அவன் இந்த இடத்துக்கு வரலாம். ஆனால் அதற்காகவும் நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் உனக்கு

நேரிடப் போவது என்ன? உன் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையும்?”

ஹருண் நிறுத்தினான். பத்திக்கை நேராக நோக்கியபடி “இன்னமும் உனக்கு ஒன்றும் ஞாபகத்தில் வரவில்லையா?” என்று கேட்டான்.

பத்திக் ‘இல்லை’ என்பதற்கு அறிகுறியாகத் தலையை ஆட்டினான்

“ஒன்றுகூட நினைவில் இல்லை. ஹருண் அண்ணை,” ஞாபகப் படுத்தல் என்ற சொல் கூட எனக்கு விளங்கவில்லை.

ஹருண் தனது முழங்காலில் கைகளால் தட்டிக்கொண்டு எழுந்தான், ‘லை’ டைட் தொடர்ந்து எரிய விட்டான், பத்திக்கை அழைத்துக் கொண்டு பின்பக்க வழியால் ஒழுங்கையை நோக்கிச் சென்றான்.

— (தொடரும்.)

● உருவகக் கதை

பன்றிக்குட்டிகளும், தாமரைகளும்

சாக்கடைத் தேங்கல் ஒன்று குளமாகக் காட்சி அளித்தது. யாரோ எப்போதோ அங்கு தாமரை மணிகளையும். அல்லி வித்துக்களையும் விட்டெறிந்திருக்க வேண்டும்.

அந்த விதைகள் தாமரைத் தீபங்களாக, அல்லிச் சுடர்களாக மாற மாற, சாக்கடை தடாசுமாகி விட்டது.

அதன் முன்புறத்தே ஆலயம் ஒன்று நெடிதுயர்ந்து நின்றது. அதன் மறுபுறத்தே சேரிக்குடிசைகள் நிரையமைரத்துக் காணப்பட்டன. பன்றிக்குட்டிகளும், தாமரை மலர்களும் சேரிக்குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பொருட்களாகின இரண்டிற்கும் சேரியில் இறங்கியேயாக வேண்டும்.

அர்ச்சகர் தாமரைகளையும், அல்லிகளையும் சகதியில் இறங்காமல் துறட்டிக் கம்பினால் கரையிலிருந்தே பூசைக்காகப் பறித்துச் செல்வார். எல்லாரும் கடவுள் பிரசாதமாக கண்ணில் ஒற்றி தலையில் குடி.....

பன்றிக்குட்டிகளைக் கண்டு அருவருத்து ஓரமாக விலகி.....

“பார்த்தாயா, என் பெருமையை எல்லோரும் என்னை கண்ணில் ஒற்றி... தலையில் குடி... ஆனால் உன்னைக் கண்டு விலகி ஓடி...”

—தாமரை பெருமை பேசியது.

சாக்கடையில் சுகம் கண்டு கொண்டிருந்த பன்றிக் குட்டி கூறியது. “அதோ! அந்தக் குடிசையின் பக்கம்பார்!...”

தாமரை விழிகளைத் திருப்பியது. அதிர்ந்து போய் விட்டது.

அங்கு பன்றி ஒன்று இரத்தவெள்ளத்தில்...

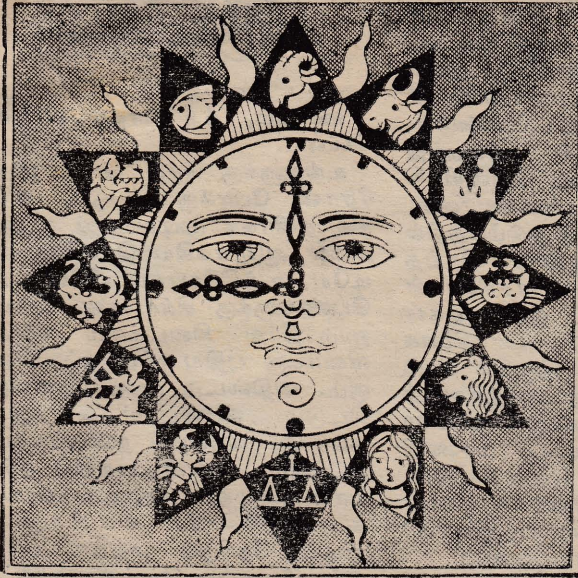
“பார்த்தாயா... நாங்கள் அந்தச் சேரி வாழ் மக்களின் உணவு. அதனால் தெய்வத்தையும் விட உயர்ந்தவர்கள்...” என்ற போது ஏதோவொன்று பன்றிக்குப் பக்கலில் வந்து விழுந்தது. அது—

நேற்றைய பூசைமலர்க் குப்பை. தாமரை மலர்களை பன்றி ஆறுதலாக அசைபோடத் தொடங்கிற்று.

● செய்யியன் செல்வன்

சோகம்

மேஷம்

(அச்சுவினி, பரணி, கார்த்திகை 1-ம் பாதம்)

உங்களுக்கு தாமதப்பட்ட வழக்கை சூகமாக முடித்துவைக்கக் கூடியது இக்காலம். சிலர் பூமி விற்பது, கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற நன்மைகளைப் பெறுவர். சகோதரர் மூலம் சிறப்பான நன்மையும் பெறுவர். பெண்களுக்கு சூதகசம்பந்தமானபிணி உண்டாம். பழைய நண்பர்மூலம் புதிய ஆலோசனை கிட்டும். மாத ஆரம்பத்தை உங்கள் நன்முயற்சிக்கு பயன்படுத்த வேண்டாம். பணவரவு தக்கநேரத்தில் வந்துசேரும். தொடங்கி நின்று வேலைகள் படிப்படியாக முடிவுக்கு வரும். சிலர் மறைமுக வழியில் ஆதாயம் பெறுவர். வாகன வகையில் சிலர் வழக்குடையவராயிருப்பர். இதனால் பணவிரையமுண்டாம். அயல்நாட்டுப் பிரயாணம் மேற்கொள்வது சிலருக்கு அவசியமாயிருக்கும். மறைந்திருந்த விசயங்கள் வெளியாகி பிரச்சனை ஏற்படலாம். மாற்று வழி நோக்குவது நன்மை. கடன் இருக்கும். தீர்வு இப்போது இல்லை. 8ல் உள்ள குரு எப்படியோ பணவரவை தரும் கணவன் மனைவி உறவில் திருப்தி ஏற்படும். காதல் திருமணத்திற்கு ஏற்ற மாதம் அல்ல. பதவி உயர்வு என்பது திருப்தியாக இல்லை. எதிர் உள்ளவர்களால் இடைமறிக்கப்படும். புத்திரியர் கல்வி சிறப்பிடுப

மாத நடுப்பகுதி வரைமட்டுமே. கண், காதல், சம்பந்தப்பட்டபிணி ஏற்படும். பெண்களின் உடல்நிலை பாதிப்படையும். கணவன் மனைவி உறவில் திருப்தியே. மாணவர்க்கு வீண்பழி ஏற்படும்.

15-5-86

தொடக்கம்

15-6-86

வரை

பது போல் ஆரோக்கியம் இருக்காது. மாணவமாணவியர்க்கு சிறப்பான காலம்.

ரீஷம்

(கார்த்திகை 2, 3, 4-ம் பாதம் ரோகினி, மிருகசீரிடம் 1, 2-ம் பாதம்)

உங்களுக்கு உங்களையும் அறியாமல் உங்கள் பாதையில் சில மாற்றத்தை காண்பீர்கள். அரசியல், அரசாங்க உயர்மட்ட மனிதர் அனுசரணையாக இருப்பர். கூட்டு மனிதர்களுடன் முன்பு ஏற்பட்ட குழப்பத்தை தீர்க்க முயற்சிகள் தேவை. தந்தைவகை உறவில் சுகமச் செலவு இடம்பெறும். குடும்பத்தில் வயதில் மூத்தவர் மருந்துச் செலவு உண்டாம். தேக உஷ்ண அசௌக்கியம் தோன்றி நீங்கும். பெண்களால் கௌரவக் குறைவும், பெண்களுக்கு ஆண்களால் பாதிப்பும் உண்டாம். பூர்விக சொத்து வகையில் சிக்கலுண்டோ. மாதக்கடைசியில் சில உயரிய நன்மை ஏற்படும். உத்தியோகத்துறையினர்க்கு அலைச்சல், உங்கள் சம்பந்தப்பட்டவைகள் உங்களுக்கு எதிராக இழந்தவைகளை மாற்றி அமைக்கும். முன்பு ஏற்பட்ட இழப்புகளில் இருந்து படிப்படியாக உயர்வுகாணலாம். சகோதரவகையில் கருத்து வேறுபாடு உண்டாகும். சிலருக்கு திருமணம் சேச்சு இடம்பெறும். வெற்றிக்கு தெளிவானபாதையை பிடித்து விட்டீர்கள். இனிமையான போக்கு சூழ்நிலை ஏற்படும். இது

மீதுணம்

(மிருகசீரிடம் 3, 4ம் பாதம் திருவாரூர், புனர்பூசம் 1, 2, 3ம் பாதம்)

உங்களுக்கு குறையாக விட்ட வேலைகளை பூர்த்தியாக்க தயார் ஆக வேண்டிய கட்டம். பெரிய மனிதர் சந்திப்பு தெய்வ வழிபாடு உண்டாம். கணவன் மனைவி உறவு சுகமாயிருக்கும். சிலர் தந்தை உறவில் துர்க்கும் செலவு பெறுவர். புத்திரன் புத்திரியர் ஆரோக்கியம் நல்ல நிலையில் உள்ளது. நாட்டு மனிதரிடையே பழைய கணக்கு வழக்கு பிரச்சினைகள் எழலாம். திருமணத்திற்குச் சென்ற இடத்தில் எதிர்பாராத வாக்குவாதம் கசப்பான சூழ்நிலை உருவாகும். மாணவ மாணவியர் கவனித்துப் படிக்கவும். பெண்களுக்கு வெண்மைக் கல் ஆபரண சேர்க்கை உண்டாகும். பழைய நண்பர்களை சந்திப்பீர்கள். பிரயாணம் அடிக்கடி ஏற்படும். காதல் கடித தொடர்புகள் கணவுகளை உண்டாக்கும். சந்திப்புகள் விலகி நிற்பர். பண வரவு இருந்தாலும் பற்றுக்குறை கூடவே இருக்கும். உத்தியோகப் பிரிவில் ஆண் பெண்களுக்கு விருப்பமில்லாத கடிதம் வருவதும் மாற்றல் உத்தரவு போன்றவையும் கிடைக்கும். கண் சம்பந்தப்பட்ட நோய் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

கடகம்

(புனர்பூசம் 4ம் பாதம் பூசம், ஆயிலியம்.)

உங்களுக்கு பிரச்சினைகள் நிறைந்த மாதம். குடும்ப வகையில் அதிக கவனம் தேவை. அலைச்சல் அகால உறக்கம் ஏற்படும். மாத நடுப்பகுதியில் மனத் தெளிவு நற்செய்தி வந்தடையும். சகோதர சகோதரி இடையே இழந்த மனஸ்தாபம்

பிரபல சோதிட நிபுணர் : சாமிசங்கரதாஸ் Jr.

நீங்கி ஒற்றுமை நிலவும். உத்தியோகத்தவருக்கு இடமாற்றம் ஏற்படும். வாகனம் வைத்திருப்பவர்க்கு அடுத்தடுத்த செலவுகள் ஏற்படும். அரசாங்க வகையினரால் பாதிப்பு மனச் சலனம் ஏற்படும். அயல் நாட்டு கடிதம் பெறுதல், தொழில் வளர்ச்சி சுபச் செலவு ஏற்படும். கணவன் மனைவி உறவு இனிமையாயிருக்கும். கடன் பிரச்சினை சில வேளையில் அமைதியைக் குலைக்கும். மாணவ மாணவியர்க்கு சுமாரான காலம். கையைவிட்டு போனது எதிர்பாராத விதமாக கிடைக்கும் காலம். திடீர் அதிர்ஷ்டம் ஏற்படும். தூர் தேச பிரயாணம் உண்டாகும். உடல் உஷ்ணப் பாதிப்பு ஏற்படும். கூட்டு முயற்சி கலைப்பிரிவினர்க்கு வெற்றி அளிக்கும்.

சீமம்

(மகம், பூரம், உத்தரம் 1-ம் பாதம்)

உங்களுக்கு எதையும் யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய நேரம். கடந்தகால அனுபவங்களை மனதிற்கொண்டு செயற்படவேண்டும். கணவன் மனைவி உறவில் கண்ணியம் ஏற்படும். சிலருக்கு சந்தானப்பேறு உண்டாகும். வாகனச் சேர்க்கை ஏற்படும். வழக்கில் வெல்வீர். தொழில்க்கு மனிதர் எதிராளிகள் போல் தோன்றுவர். குடும்பச் சொத்து சம்பந்தமான பிரச்சினைக்கு சிறிது தீர்வு ஏற்படும். பெண்கள்தம் ஆபரணங்களை இழக்க நேரிடும். கவன மறதியால் பரிதவிக்க நேரிடும். மாணவ, மாணவியர்க்கு சாதாரணமான காலம். கணவன் மனைவியிடையே சிறு ஊடல் ஏற்படும். மற்றவர்கள் உங்களை சந்தேகக் கண்களுடன் நோக்குவர். கௌரவக் குறைவான வார்த்தைகள் கேட்க நேரிடும். குடும்பப் பிரச்சினை கோபத்தைக் கிளறுவதாய் அமையும். பேச்சை அளவாய் பேசுவது நன்று. உத்தியோகப் பிரிவில் ஆண், பெண்களுக்கு சிக்கலை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். தாய்வதை உறவில் திடீர் செலவு ஏற்படும்.

கர்சி

(உத்தரம் 2, 3, 4 அத்தம், சித்திரை 1, 2-ம் பாதம்)

உங்களுக்கு ஏற்பட்ட பணநெருக்கடி தவிர்க்கமுடியாதது. சுப்பான வார்த்தைகளைக் கேட்பீர்கள். வெளி

யூர்ப் பயணம் சிரமமாக இருந்தாலும் போகவேண்டிய நிலை ஏற்படும். கணவன் மனைவி வழி உறவிற்கு அவசியச் செலவு உண்டாகும். மாதப் பிற்பகுதியில் தம்பதியர் உறவில் மகிழ்ச்சி ஏற்படும். கலைப்பிரிவினர் கவனத்துடன் செயற்படவேண்டும்.

சகோதரி வழியில் புகைந்து கொண்டிருந்த ஸ்சயம் வெளியாகி குழப்பம் தோன்றி நன்மையாகும். உங்கள் முக்கியத்துவம் குடும்பத்தில் புலனாகும். கடந்த ஆண்டில் செய்த காரியங்களால் சில பிரச்சினைகள் தோன்றி மறையும். குழந்தைகள் ஆரோக்கியம் கெடும். பிரச்சினைகளின் வேகம் குறைந்துகொண்டு வரும். வெளிவட்டார மனிதர்களும் உதவுவர். பெண்களுக்கு நன்மையான காலம். மாணவ, மாணவியர்க்கு முயற்சியால் பலன் கிட்டும். உத்தியோகப் பிரிவினர்க்கு சுமாரான காலம். திடீர் மருத்துவச் செலவு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

துலாம்

சித்திரை 3, 4-ம் பாதம். சுவாதி, விசாகம், 1, 2, 3, 4-ம் பாதம்

உங்களுக்கு வெற்றி தோல்விமாறி மாறிவரும். அதை நினைத்து கவலையும் வேண்டாம். பணம் பற்றாக்குறை, பழைய சொத்து சம்பந்தமான வழக்கு இருபுறியாயிருக்கும். திருமணச் செலவுகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. உயர் அதிகாரிகள் கவனம் உங்களை பக்கம் திரும்பும். கணவன் மனைவியிடையே இருந்த முரண்பாடு மறைந்து எழுகமாகி விடும். தொழில், குடும்ப எல்லாம் திருப்தியாயிருக்கும் காசாலே வாகனம் வாங்கல், பழுது பார்த்தல் செலவு ஏற்படும். கௌரவச் செலவுகளும் உங்களை விடா. திடீர் பிரயாணம் முக்கியம் வாய்ந்தது. உத்தியோகப் பிரிவினர்க்கு பதவி உயர்வு அல்லது மாற்றம் கிட்டும். + ண் விழித்து வேலை செய்யவேண்டிய நிலை. அலைச்சல். ஆயினும் காரியங்கள் நிறைவாக இருக்கும். பாராட்டு பகைவர் மறைவு காரியசித்தி ஏற்படும். உடன் இருப்பவர் உங்களை 'பேசியே கெடுப்பர். எச்சரிக்கை தேவை. பெண்கள் ஆடம்பரச் செலவில் ஈடுபடுவர். குடும்ப கணக்கு வழக்கு விவரங்களை சரியாகவைத்திருத்தல் வேண்டும். மாணவ மாணவிகளுக்கு கல்வியில் சிறப்பான நேரம். உடல் நிலையில் நன்மை ஏற்படும்.

விருச்சிகம்

விசாகம், 4-ம் பாதம், அனுஷம், கேட்டை.

உங்களுக்கு செய் தொழிலில் சீரான போக்கு ஏற்படும். அலைச்சல் தவிர்க்க முடியாதது குழந்தைகளில் ஆரோக்கிய செலவும் அப்படியே, உத்தியோகப் பிரிவில் ஆண் பெண்களுக்கு சிக்கலான நேரமாயினும் தீர்வு கிடைக்கும். கலைப்பிரிவினர்க்கு புதிய ஒப்பந்தம் கிடைக்கும். அதிர்ஷ்டம் மூலம் பணவரவும் கிட்டும். சுபவிடயம் குறித்து கடிதப் போக்குவரவு நன்மையாய் நடக்கும். பணவிடயத்தில் நன்மையான முழுநிலை அடையமுடியாது. கடன்வாங்கி சில காரியங்களை முடிக்க நேரிடும். மற்றவர் பாராட்டும் பிரயாண வெற்றியும் கிட்டும். கணவன் மனைவியிடையே உறவு இனிப்பானதாயிருக்கும். மாணவ மாணவியர்க்கு நன்மையான காலம். காதல், கல்யாணம் மனம் திருப்தியளிப்பதாகவே இருக்கும். குழந்தைகள் சீதளத்தால் பாதிக்கப்படுவர். பிறர் மீது குறை கூறும் தன்மையால் வேண்டாத பிரச்சினைகள் வந்து சேரும். பெண்களுக்கு தங்கள் பேச்சில் கவனம் தேவை. பட்டாடை சேர்க்கை ஆபரணம் போன்றன கிட்டும்.

தனுசு

மூலம், பூரடம், உத்திராடம் 1-ம் பாதம்

உங்களுக்கு உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்திய கருத்துகள் நடைமுறைக்கு வரும் காலம். தொழில், குடும்ப நலம் எழுச்சியை உண்டாக்கும். ஆனால் ராகுசாரம் செல்லும் குருவினால் விபத்துக்கள் உண்டாம். குடும்பத்தில் பிணக்கு அதிகரிக்கும். நம்பிக்கை வைக்குமுன் யோசித்துச் செயல்படவும். உத்தியோகப் பிரிவினர் மிகக் கவனமாயிருக்க வேண்டும். ஏதோ ஓர் வழியில் தவறு செய்தவராக கருதப்படுவீர்கள். மாணவ மாணவியர்க்கு கல்வி நிலை திருப்தியாயிராது. எதிலும் எச்சரிக்கை தேவை. கட்டு வகை மனிதரிடையே கவனமாக பேச எழுத வேண்டிய காலம். சுபவிசயம் குறித்து எதிர்பார்த்த செய்தி நன்மையாய் இருக்கும். மற்றவர்களால் புகழப்படுவீர்கள். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி ஆரம்பமாகும். ஆயினும் மன உளைச்சலும் அலைச்சலும் இருந்து கொண்டே

இருக்கும். உத்தியோகத்தவர்க்கு இட மாற்றம் ஏற்படும். நல்லவர் தொடர்பு கிடும். அயல் நாட்டு பிரயாணம் ஏற்படவாய்ப்பு உண்டு. உங்கள் நடவடிக்கை மற்றவர்க்கு அதிர்ச்சி கொடுப்பதாயிருந்தாலும் நீங்கள் தடையின்றி செயற்படுவீர்கள். இதுவரை நிலைய கருத்து வேறுபாடுகள் நீங்கி படிப்படியே மகிழ்ச்சி தலைநூக்கும். பெண்களுக்கு வேண்டாத பிரச்சனைகள் தலை தாக்கப் பார்க்கும்.

மகரம்

[உத்தராடம் 2, 3, 4-ம் பங்கம் திரு வேர்ணம். அவிட்டம்: 1, 2-ம் பாதம்] உங்களுக்கு இப்போது மற்றவர் உதவியை தைரியத்திற்காவது நாட வேண்டியுள்ளது. ஸ்தம்பித்து நிற்கும் உங்களுக்கு பிரயாணத் தடை, அவசரச் செலவு குடும்பநல உறவில் கண்ணியம் காணப்படும். குழந்தைகள் நலனில் கவனம் தேவை. உத்தியோகப் பிரிவினர்க்கு தம் முந்திய பதவிப்பொறுப்பில் ஏற்பட்ட பாதிப்பால் மனச்சலனம் ஏற்படும் நம்பிக்கைகளுறையோடுதான் செயற்படுவீர்கள். தாய்வழி உறவுக்கு சுபச்செலவு ஏற்படும். புதிய கட்டிடம், இல்லம் புதுப்பித்தல் போன்ற வகையில் செலவு ஏற்படும். மாணவ மாணவியர்க்கு நன்மையான காலமன்று. சிலருக்கு திருமணம் திடீர் எனக் கூடிவரும். பழைய நண்பரை சந்தித்தல் தொழில்வகைக்கு நன்மை தரும். சிவந்தமண உள்ள

பிரதேச பிரயாணத்தை கூட்டி வைக்கும். இல்லறப்பற்று அதிகமாகும். காய், கறி. தானியவியாபாரிகளுக்கு சிறந்த காலம். பொதுவாக வனவாசம் அனுபவிப்பது போன்ற ஓர் இக்கட்டான நிலையில் இவ்விராசியினர் இருப்பர்.

கும்பம்

(அவிட்டம் 3, 4-ம் பாதம். சதயம், பூரட்டாதி 1, 2, 3-ம் பாதம்)

உங்களுக்கு மற்றவர்கள் பாராட்டுகள் கிடைக்கப்பெற்றாலும் எதிர்ப்புகளும், இழப்புகளும், இழப்பு களும் ஏற்பட்டவண்ணமே இருக்கும் சத்துருக்கள்கையே எப்போதும் ஓங்கி நிற்கும். பெண்கள் வகையால் கௌரவக்குறைவான வார்த்தைகள் உண்டாகும். நாகரீக வாகனம் கட்டிட சம்பந்தமானவகை செலவுகள் செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள். தினம் கொடுக்கல் வாங்கலில் தாமதம் ஏற்படும். சுபகாரியங்கள் தள்ளிப் போடும். உத்தியோகப்பிரிவினர் ஜாக்கிரதையாக கடமையாற்ற வேண்டிய நேரம். பெண்களிற்கு உடல்நிலை பாதிப்படையும். புத்திரிவகையால் கௌரவக் குறைவான வார்த்தை கேட்க நேரிடும். கணவன் மனைவி உறவு திருப்தியாயிருக்கும். சூரியன் உங்களுக்கு புதுத்தெம்பு பழைய நண்பர் மூலம் நல்ல தகவல் தருவான். உங்கள் கௌரவத்தை உயர்த்த அரும் செயல்களைச் செய்து பாராட்டு பெறுவீர். ஆபரணச்

சேர்க்கை பெண்களுக்கு உண்டாகும், மாணவ மாணவியர்க்கு சுமாரான நேரம்.

மீனம்

(புரட்டாதி 4-ம் பாதம் உத்திரட்டாதி ரேவதி)

உங்களுக்கு அலைச்சலும் அவசரச் செலவுகளும் உண்டாகிவிட்டன. பணம் எதிர்பார்த்த அளவுவராது. கணவன் மனைவி உறவு முணுமுணுப்பாயிருக்கும். தூரத்துப் பிரயாண தடை, தொழில்வழி அலைச்சல், குழந்தைகளுக்கு மருத்துவச் செலவு, உத்தியோகப் பிரிவு ஆன் பெண்களுக்கு எதிர்பார்த்த பிரயாணம் என்பன ஏற்படும். இந்த நிலை தொடர்ந்தால் தாங்கமுடியாது. ஆனால் இம்மாத நடுப்பகுதியில் இருந்து அனுகூலம் கூடிவரும். உத்தியோக உயர்வு மனத்திருப்தி ஏற்படும். குடும்பப்பொறுப்பு உடைய நேரம். பணத்திற்கு பஞ்சமிக்கலை. பெண்களுக்கு வயிறுகண் நரம்பு சம்பந்தமான நோய் ஏற்படும். கவன மறதியால் பாதிப்பு நேரிடும். மாணவமாணவியர்க்கு கல்விச் சிறப்பும் ஏற்படும். மேல்நிலை ஊழியர் மூலம் பாதிப்படடைவீர்கள் சிலருக்கு பதவி இறக்கமும் ஏற்படும் என்பதால் எச்சரிக்கை தேவை. சுபச்செலவுகள் தள்ளிப்போகும். தூரதேச பிரயாணமும் அப்படியே. வழக்கு இழுபறியாக இருக்கும். கணவன் மனைவி உறவு மட்டும் மனதிற்கு இதமாயிருக்கும்.

இலக்கியக் காட்சி

சோழனுக்கு ஒரு செய்தி

எஸ். பி. கே.

முத்தொள்ளாயிரம் 2700 பாடல் களைக் கொண்ட கவிதை நூல். இஃது எமக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எழுந்ததாகக் கூறப்படும் இந் நூலைப் பாடிய புலவரின் பெயரும் தெரியவில்லை. இந் நூலில் இன்று நாம் சுவைக்க இருப்பது 108 பாடல்களே ஏனையவை. கால வெள்ளத்தில் அழிந்து போயின. எஞ்சியிருக்கும் 108 பாடல்களையும் படிக்கும்போது முழுப் பாடல்களையும் சுவைக்க கொடுத்து வைக்கவில்லையே என்ற கவலை எழுகின்றது.

முத்தொள்ளாயிரக் கவிஞர் காதலைப் பாடிய அளவிற்கு வேறெந்த புலவரும் பாடியிருக்க முடியாது

என்று மகிழும் வகையில் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன.

சோழ நாட்டின் தலைநகரம் உறையூர். சோழ மன்னன் மேல் காதல் கொண்ட கன்னி ஒருத்தி உறையூரை அடுத்த கிராமத்தில் வாழ்கிறாள். சோழனை நினைத்து நினைத்து உருகுகிறாள்.

உறையூர்ப் பக்கம் நோக்கி ஒரு நாரை பறந்துகொண்டிருக்கின்றது அதனைக் காணும் கன்னியவள் மன்னனை நினைக்கிறாள். இந்த நாரையிடம் என் காதலைச் சொல்லி அனுப்பினால் என்ன என எண்ணுகிறாள்.

நிமிர்ந்து வானத்தைப் பார்க்கிறாள்.

ஓ! சிவந்த அழகிய கால்களையு

டைய நாரையே! நீ உறையூர் போகிறாயல்லவா? எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா? உன் கால்களை பிடித்து கும்பிடுகிறேன். என் காதல் நோயைப் பற்றி அந்தச் சோழரிடம் சொல்லமாட்டாயா?

காவிரிநாடன் எவ்வளவு செழிப்பாக வாழ்கிறான். காவிரியில் நீந்துகின்ற மீன்கள் கொழுத்த மீன்கள் அந்த அழகிய மீன்கள் கரையில் வந்து உராய்ந்து மீண்டும் துள்ளி நீரிலே விழும் அழகோ அழகு. அத்தனை செழுமை காணும் காவிரி நாட்டு மன்னனுக்கு என் ஏலம்புகளை உருக்கும் காதல் நோய் தெரியவா போகிறது?

என்றாலும்... என்னைப் பற்றி (44ம் பக்கம் பார்க்க)

தானியங்கி

காலத்தின் மாற்றத்தால் சரித் திரமும் மாறுதலடைகின்றது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால், கடந்த நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இனி வரவிருக்கும் நூற்றாண்டில் மேலும் மாறுதலடையலாமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

அண்மைக் காலத்தில் விஞ்ஞானத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மனிதனின் சமூக பொருளாதார வாழ்க்கையில் பெரிதும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணியுள்ளன. இதன் காரணமாக மனிதனின் நடை, உடை, பாவனை என்பன பெரும் மாறுதலுக்கு உட்பட்டுள்ளன. காரணம், இன்றைய உலகம்பெரிதும் இயந்திரமயமாக்கப் பட்டுவிட்டதே யாகும். எனவே இதன் காரணமாக அடுத்த நூற்றாண்டில் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்கள் தான் என்ன?

ஆண் கருத்தரித்தல்

இன்றைய விஞ்ஞான விருத்தி காரணமாக மனிதனுக்கும் இயந்திரத்திற்குமிடையேயுள்ள இடைவெளியானது பெரும்பாலும் மறைந்துவிட்டது. எதிர் காலத்தில் ஆணுருவன் கருத்தரிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் உண்டென இன்றைய விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர்.

கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஏற்பட்ட தொழிற் புரட்சியின் காரணமாக மனிதன் இயந்திரத்தில் அதிக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். சரியாக ஒரு நூற்றாண்டின் பின் 1950களில் கணனி வழி இயந்திரங்களினாலும், ரோபட் என்றும் மனித இயந்திரத்தினாலும் எதனையும் எப்பவும் சாதிக்க முடியுமென்ற நிலை உருவாகியது.

(43ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொஞ்சம் அவனிடம் சொல்ல மாட்டாயா? என்று வாய்விட்டுச் சொல்லுகிறான் அவன். அவனை அப்படி பேச வைத்தது அவள் சோழன் மீது கொண்ட காதல்.

இக் காட்சியை உணர்த்தும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடல் இதோ "செங்கால் மடநாராய்!

தென் உறந்தை சேறியேல் நின் கால்மேல் வைப்பன் என்கையிரண்டும் - வன்பால் கரை உரைஞ்சி மீன் பிறனும் காவிரி நீர் நாடற்கு உரையாயோ யான் உற்ற நோய்!"

மேற்படி காரணத்தினால் Automation என்னும் 'தான் இயங்கும்' தன்மையானது வலுப்பெற்றதில் வியப்பில்லையெனலாம். தான் இயங்கும் தன்மையென்றால் என்ன? இயந்திரமானது மனித உதவியின்றி தானே இயங்கி குறிப்பிடப்பட்ட வேலையைச் செய்து முடித்தலாகும்: கொடுக்கப்பட்ட சில தரவுகளுக்கேற்ப இயந்திரமானது தானே இயங்கி வேலைகளைச் செய்து முடிக்கக்கூடிய நிலை இன்று சாதாரணமாகிவிட்டது. இதன் தன்மை மேலும் விரிவடையுமென்பதால் ஓரணுவேனும் ஐயமில்லை.

மேற்படி விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள் காரணமாக தொலைத் தொடர்பு, செய்தி பரிவர்த்தனை போன்றவற்றில் பெரிதும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

சக்தியின் தேவைகள்

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக சக்தியின் தேவையானது மேலும் அதிகரித்தது. எரி சக்தி மட்டுமல்லாது, மின்சக்தி, அணுசக்தி போன்றவைகளும் போதாமையென்ற நிலையை அடைந்தன. இவற்றை ஈடுசெய்ய செயற்கைக் கோள் மூலம் சூரிய சக்தி போன்ற சக்திகளும் உபயோகிக்கவேண்டியேற்பட்டது. முக்கிய சக்தியான மனித சக்தி மட்டுமல்லாது, மனிதனின் சிந்தனாசக்தியும், இன்றைய எதிர்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு முக்கிய ஏதுவாக அமைகின்றது. ஏனெனில், மனிதனின் மனத்தில் எழும் எண்ணங்களே இன்று இயந்திரமூலம் செயல் உருப்பெற்று வெளிவருகின்றன எனலாம்.

பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பாலுள்ள இரு இடங்களிலிருந்து ஒரே நேரத்தில் ஒரேவிதமான செய்திகளையும், படங்களையும் அமைப்பையும் கொண்டு பத்திரிகைகள் வெளிவர முடியுமென்றால் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சிதான் என்ன?

முப்பரிமாண உருவங்கள்

அரசியல் மாநாடென்ன, வர்த்தக மாநாடென்ன தத்தம் நாடுகளிலிருந்தவாறே தொலைக்காட்சி, கணனி போன்ற சாதனங்கள் மூலம் நேருக்கு நேர் உரையாடி மாநாட்டை நடத்தக் கூடியதான வளர்ச்சி விரைவில் ஏற்படத்தான் போகின்றது. மேலும், இன்றைய இருபரிமாண தொலைக்காட்சிப் படங்கள் விரைவில் முப்பரிமாணப் படங்களையும் ஒளி ரப்பக்கூடியதாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

மனித இயந்திரம்

மனிதனே இயந்திரமாக மாறி வரும் இன்றைய உலகில் மனித இயந்திரத்தின் சேவையும், தேவையும் இன்றியமையாததாகின்றது. இன்று "ரோபட்" என்ற மனித இயந்திரத்தின் சேவை உலகில் பல ராலும் பெறப்படுகின்றது. இதன் வளர்ச்சி அடுத்த நூற்றாண்டில் மேலும் தீவிரமடைந்து 'மனித இயந்திரம்' இன்றி எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையும் உருவானால் ஆச்சரியமில்லை. இவற்றின் "மூளை" வளர்ச்சியானது அபரிமிதமாக வளர்ச்சியடைந்து உருவாக்கிய, இரக்கிய விஞ்ஞானியை எதிர்க்கவோ அல்லது சீழ்ப்படிய மறுக்கவோ கூடும்.

ரோபட்டின் முக்கியம் அதிகரித்து வருவதால் இவற்றின் குறியீட்டு நாமங்களான AMN432, XZ2176 போன்றவைக்குப் பதிலாக மனிதர்களின் ஆண், பெண் பெயர்களே குட்டப்படலாம்.

வண்ணை

சே. சீவராசா

இத்தகைய "தான் இயங்கும்" இயந்திரங்களின் உதவியினால்; அறிவையும் ஆற்றலையும் கூட இரவல் வாங்கக் கூடியதாக அடுத்த நூற்றாண்டு அமையப் போகின்றது. இதன் காரணமாக இந்தப் பரந்த உலகமானது சுருங்கி ஒரு சிறிய கிராமம் போன்று விரைவாகச் செயற்படப் போகின்றது. அடுத்த நூற்றாண்டில் வாழப் போகும் மனிதனின் எண்ணங்களும்; சிந்தனைகளும் இவற்றால் பெரும் பாதிப்படையவிருக்கின்றன.

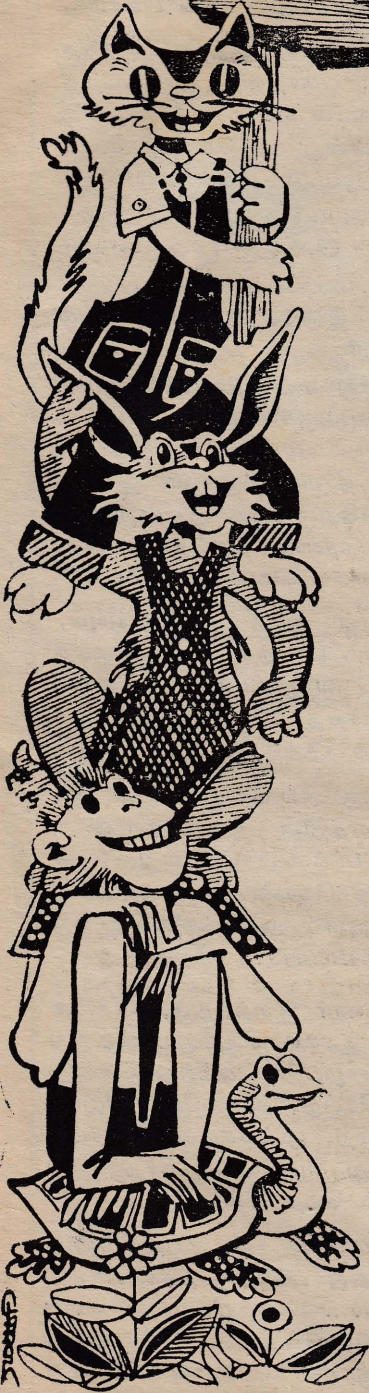
கணப்பொழுதில் தொலைத் தொடர்பு பரிவர்த்தனைகளையும்; இமைப்பொழுதில் மிகப்பெரிய வேலைகளையும் செய்து முடிக்கக் கூடியதான சூழ்நிலை மிக விரைவில் அமையத்தான் போகின்றது.

இத்தகைய வளர்ச்சி காரணமாக உலகமனைத்திற்கும் பொதுமொழியாக ஒரே மொழியாக கணனி மொழி உருவாக உலகமக்களனைவரும் உறவாட முடியும்.

எதிர்கால விஞ்ஞானத்தை எதிர்நோக்க அடுத்த தலைமுறையினர் தயாராகட்டும். ●

ரமணி

வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட அரும்பு நெஞ்சங்களே!

'ரமணி'—என்னும் பத்திரிகைப் பக்கங்கள் புதிதாக உங்களுக்கு காசு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன,

பாலர்-சிறுவர்-போன்ற உங்களுக்கான ஏற்றவொரு பத்திரிகையை வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதற்கான முன்மாதிரியான முயற்சிதான்—ரமணி!

வளர்ந்த முதிர்ச்சிபெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு நாம் வேண்டுகோள் விடுக்கும் வேளையில்,

உங்களிடமும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம், இது—

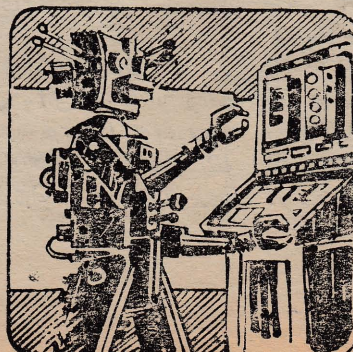
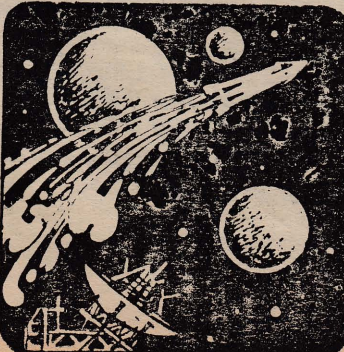
உங்கள் பத்திரிகை. உங்கள் மனதில் விழுந்தவைகளை எழுதி அனுப்புங்கள். எழுத்தாற்றலை வளருங்கள். விஞ்ஞானப் புதுமைகள்-பெரியோர் வாழ்வில்-வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள்-வினையாட்டுக்கள் வேடிக்கைகள்-பாடல்-கதை-கவிதை-கட்டுரை-சித்திரம் - என உங்களுக்கு விருப்பமான துறைகளில் ஆர்வத்துடன் பங்கு கொண்டு, ரமணியை வளர்த்தெடுங்கள்.

ரமணியை சிறுவர் களஞ்சியமாக மாற்றுவதே எமது நோக்கம்.

இனி, வரும் இதழ்கள் புதிய புதிய விடயங்களைத் தாங்கி வரும்.

அன்புடன்,
ராஜா மரமன்

சிறுவர் களஞ்சியம்

● கிழவியின் தந்திரம் ●

ஓர் ஊரில் ஒரு கிழவி இருந்தாள். அவள் மிகப்பெரிய கருமி, எச்சில் கையால் காக்கையைக்கூட விரட்டமாட்டாள். அதனால் அவளிடம் ஏராளமான பணம் சேர்ந்திருந்தது. அவளது பணத்தை எப்படியும் திருடி விடுவது என்று நான்கு திருடர்கள் கங்கணம் கட்டினர்.

கிழவியின் வீட்டில் எலிகளின் தொல்லை அதிகம். மண் சுவர்களின் ளெல்லாம் எலிகள் வளை தோண்டிப் பெரும் தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தன. ஆகவே, ஒருநாள் எலிப்பாக்ஷாணத்துடன் சோற்றைப் பிசைந்து, வீட்டின் மூலைக்கொன்றாக உருட்டி வைத்து, ஒரு பாத் திரத்தில் நீரும் வார்த்து வைத்துவிட்டுப் படுத்து உறங்கிப் போனார்.

நான்கு திருடர்களும் கிழவியின் வீட்டிற்கு கண்ணம் வைத்து, உள்ளே புகுந்தார்கள். கிழவியோ நல்ல நித்திரை. அவளின் பணப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தார்கள்.

அவர்கள் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை.

தங்க நாணயங்கள் பளிச்சிட்டன.

அவர்கள் சந்தோஷத்தால் திக்கு முக்காடினர். அவர்கள் கண்ணில் கிழவி திரட்டி உருட்டி வைத்திருந்த சாதமும், நீரும் பட்டன. அவர்களுக்கு இருந்த மகிழ்ச்சியில் மூளை வேலை செய்யவில்லை. அத்துடன் சோற்றின் வாசனை பசியைக் கிளப்பி விட்டது. ஆவலோடு அவற்றை எடுத்து ஆளுக்காள் உண்டனர். நீரை அருந்தினர் அவ்வளவுதான்—

நால்வரும் கட்டையைப் போட்டு விட்டனர்.

நடுச்சாமத்தில் கிழவி கண் விழித்துப் பார்த்தாள், பணப்பெட்டி திறந்திருப்பதையும், திருடர்கள் நால்வரும் செத்துக்கிடப்பதையும் கண்ணுற்ற போது அவளுக்கு விசயம் விளங்கி விட்டது. பயம் பிடித்துக்கொண்டது.

“விடிந்தால்—நான்கு பேர்களின் மரணத்துக்கு தான் பதில் சொல்ல வேண்டுமே!”—

அவளுக்கு ஒருயோசனை பிறந்தது, நடுச்சாமத்தில் ஊர் கோடியிலுள்ள சத்திரத்துக்குப் போனார். அங்கு எப்பொழுதும் ஒரு சோம்பேறிச் சாமியார் படுத்துக்கிடப்பது வழக்கம். ஊரை ஏமாற்றி உடம்பை வளர்ப்பவர் அவரை நித்திரையினின்றும் தட்டி எழுப்பினார்.

“என்ற புருஷன் திடீரென்று காலமாகிவிட்டார். நான் நாதி அற்றவன். வேறு ஆண் துணியில்லை. நீர் வந்து அவரை அடக்கம் செய்ய உதவினால் ஐம்பது பணம் தருகிறேன்” என்றார். சாமியாரும் உடன்பட்டார்.

“நான் முதலில் வீட்டுக்குப்போய் ஆயத்தம் செய்கிறேன்”— என்று தனது வீட்டுக்கு வரும் வழியைக்கூறி விட்டு நடந்தார். வீட்டிலிருந்த பிணங்களில் ஒன்றை மட்டும் வெளியே எடுத்து வந்து உரலில் சாத்தி, நெற்றி நிறைய நாமம் போட்டு வைத்திருந்தார்.

சாமியார் வந்ததும் அவர் கையில் மண்வெட்டியைக் கொடுத்து, முதுகில் பிணத்தை தூக்கிவைத்து அனுப்பினார்.

சாமியார் பிணத்தை அடக்கம் செய்து விட்டுப் பணம்பெற வந்தார். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்;

வீட்டு வாசலில் உரலில் முன்போல் ஒருபிணம் சாத்தப்பட்டிருந்தது.

“நல்லவேலை செய்தே! நீ நல்லாப் புதைக்காததால், உனக்கு முன்னால் பிணம் இங்க வந்திட்டுது.”— என்று கிழவி கடிந்து கூறவே, சாமியார் பிணத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தார். அதே பிணம். அதே நாமம்.

சாமியார் பழையபடி பிணத்தைச் சுமந்து சென்றார். இரண்டாவது தடவையாக பிணத்தை அடக்கம் செய்து விட்டுவர.. மீண்டும் பழையபடி உரலில் பிணம்... நெற்றியில் நாமம்...

மீண்டும் கிழவி கோபித்துக் கொண்டாள்,

மூன்றாம் முறையும் சாமியார் பிணத்தைக் கொண்டுபோய் ஆழமாக குழிவெட்டித் தாட்டுவிட்டு வந்தால்-- மீண்டும் வாசலில் உரலில் பிணம்...

சாமியாருக்கோ ஆத்திரம் தாங்க முடியவில்லை. பிணத்தை ஏசக்கூடாத வார்த்தைகளால் ஏசினார். பிணத்தை கொண்டு சென்று குழிவெட்டி அடக்கம் செய்துவிட்டு அதன்மேல் ஒரு பாறாங்கல்லையும் வைத்துவிட்டு வரும் போது நன்றாக விடிந்துவிட்டது. எனவே—

வழியில் இருந்த ஆற்றில் இறங்கி நீராடலானார்.

அப்போது அவ்வழியாக, தினமும் பக்கத்து ஊருக்கு ஏட்டுப் பாடசாலைக்குப் போகிற பிராமண வாத்தியார் ஆசாரமாக நாமம் திருமண இட்டுக் கொண்டு “வேகு வேகு” என்று ஓட்டமும் நடையுமாக சென்றுகொண்டிருந்தார்.

அவரின் துரித நடையையும், நாமத்தையும் பார்த்த சாமியாருக்கு படுகோபம் வந்துவிட்டது. தான் அடக்கம் செய்த பிரேதம்தான் நடக்கிறது என்ற ஆத்திரம்

“உனக்கு அவ்வளவு திமிரா ஒரு மனுஷன் எத்தனை தரம்தான்... உன்னை அடக்கம் செய்வது...”— என்று கத்திக்கொண்டே ஓடிப்போய் மண்வெட்டியால் அவர் தலையில் ஒரு போடு போட்டான்.

பிராமணர் இறந்ததும், அவரின் கால்கள் இரண்டையும் உடைத்து விட்டு, பழையபடி சுமந்து சென்று அடக்கம் செய்து, அதன்மேல் ஏராளமான பாறை, முட்செடிகளைப் பரப்பி விட்டு வந்து கிழவியிடம் சேதிசொல்லிப் பணம் பெற நின்றார்.

“அடபாவி! குடியைக் கெடுத்தாயே அது பக்கத்து ஊர் வாத்தியாரல்லவா?... அநியாயமாக ஒரு உயிரை போக்கீட்டியே.”— என்று உரத்த குரலில் கூப்பாடு போடத் தொடங்கினார் கிழவி.

“உன்ர காகம் வேணும்... ஒரு மண்ணும் வேண்டாம். என்னைச் சும்மாவிட்டால் போதும்...” என்ற படி சாமியார் ஓட்டம்பிடித்தார்.

சிங்கராசா சிதறி ஓட.....

— வளன் ஞேசா

அடர்ந்த காட்டில் அரசனான சிங்கராஜா தன் பலத்தால் அடக்கி ஆண்டு வந்த காலம் அவன் துணைக்கு நரியார் தனது தந்திரத்தால் பல உயிரை பலியாய் கொடுக்க உதவி வந்தார் இவர் உதவி சிங்கத்திற்கு சிரமமில்லா உணவுடன் தன் உறுமலாலே வெருட்டி வாழ்ந்தார் இப்பலியில் தப்புவதற்கு மான்கள் கூட்டம் அருகில் உள்ள பற்றைக் காட்டில் தஞ்சம் புகுந்து அங்கு தங்கள் பாதுகாப்பை பலவழியாய் — ஏற்படுத்த ஒன்று கூடி ஓர் முடிவை எடுக்கலாச்சு. எம்மினத்தைக் காப்பதற்கு நாம் முயல்வோம் சிங்கராசா எம் இனத்தை அழிக்கும் நிலைக்கு ஒளித்திருந்து நரியார் செய்யும் குறும்புச் சேட்டை குதறித் தின்னும் சிங்கராசாவின் உணவின் மிகுதி குள்ள நரிக்கு பரிசாய்க் கொடுக்கும் நிலைதனை மாற்றுவோம் என்று கூடி முடிவெடுத்த மான்கள் கூட்டம் தம் முடிவின் முதல் செயலாய் நரியார்க்கு விருந்து நல்லதாய்க் கொடுத்து நரி உறவை சிங்கத்தின் நின்று பிரிக்கலாச்சு இந் நிலையை உணர்ந்த சிங்கம் உடன் எழுந்து பற்றைக் காட்டில் பதுங்கிப் பதுங்கி முற்றுகையிட ஒளித்து நின்று தம்மைக் காத்த மான்கள் கூட்டம் ஒற்றுமையாய் தம் எதிர்ப்பைக் கொம்பால் காட்ட ஓடினரே சிங்கராசா அடர்ந்த காட்டில் தம் தோல்வி தனைப்பொறுக்கா சிங்கராசா உதவிக்காக மேல் பறந்த சுழுகைக் கேட்டார் தன் உதவி தருவதானால் தனக்கும் சில ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று கேட்க என்னுயிர் வாழ்வதற்காய் எதுவும் தருவேன் எதிரா கொம்பு உடைக்கவேணும் அவர்கள் உயிர் எனக்கு வேண்டும் என்று கத்த கழுகு தன்பறப்பால் பல பழங்கள் பரண்ப் போட்டு குட்டி மான்கள் துள்ளித் துள்ளித் தின்னவைத்து புல்லுத் தின்ற மான்கள் இன்று பழங்கள் தின்ன அதனைத் தின்ற மான்கள் மனம் மதிமயங்க பழம் தின்னும் போட்டியாலே பல பிரிவாய் மாறி தம் இனத்துள் பல பிரிவை வளர்க்கலாயின இந் நிலையில் பசியால் வாடி பரிதவித்த சிங்கத்தாரும் தம் உணவைத் தேடிவந்தார் வட்டமிட்ட கழுகுக் கூட்டம் மேலே சுற்ற திட்டமிட்டு வருவதுபோல் சிங்கத்தார் வந்தார் சத்தமில்லை சபலமில்லை மான்கள் கூட்டம் ஊர் அடங்கி உயிர் உறங்கித் தவிக்கையிலே பாத்திருந்து பாய்ந்தது போல் பதகனிப்பு தனித்தனியே தவித்தனவே மான்கள் கூட்டம் இந்நிலையைக் கண்டசிங்கம் தன் மகிழ்வை உரத்தகுரலில் உயரப்பறந்த கழுகுக்கு உரைத்திடவே கழுகுக் கூட்டம் சிங்கத்தை நோக்கிச் சிரிப்புடனே என்னுயிரை வாழவைத்த எங்களுக்கு சிறகடித்து சிறகடித்து களைத்ததனால் உன் காட்டில்

விடுகதைகள்

1. செம்பு நிறைய முத்து. அது என்ன?
2. காட்டுக்குள் கறுத்தச் சட்டி கவித் திருக்கு. அது என்ன?
3. தக தக தங்கம் போலே தாமரைப் பூ வலயம் போலே- அது என்ன?
4. வெள்ள ரோட்டிலே கறுப்புக்கார் ஓடுது. அது என்ன?
5. கறுப்பு மாட்டை சுழுவினால் வெள்ளைமாடா வரும். அது என்ன?
6. தொப்பென்றுவிழுந்தான் தொப்பி சுழண்டான். அது என்ன?
7. தலையிருக்கு உடம்பிருக்கு. கால் கை இல்லை அது என்ன?
8. வெள்ளைக் குதிரை வெளியை எட்டிப் பார்க்குது அது என்ன?
9. நாலு உரல் இடிச்சு வர இரண்டு சுளகு புடைக்க வரும் அது என்ன?
10. காலையில் மலரும் பூ கதிரவனை மறைக்கும் பூ அது என்ன?
11. சிங்கப்பூர் மச்சானுக்கு உடம்பு முழுவதும் உரோமம் அது என்ன?
12. ஏறு ஏறு சங்கிலி இறங்கு இறங்கு சங்கிலி எட்டாத கொப்பெல்லாம் தொட்டு வா சங்கிலி அது என்ன?
13. கொப்பில பழுத்த பழம் என்ன பழம்?
14. மாவில பழுத்தபழம் என்ன பழம்?
16. சிக்கு சிக்கு கொத்த மல்லி சிங்காரக் கொத்த மல்லி அது என்ன?
16. கொத்து கொத்து ஈச்சங்காய் மதுரைக்குப் போனாலும் வாடாத ஈச்சங்காய் அது என்ன?

விடைகள்

1. மாதுளம் பழம்
2. சாணி
3. தாலிக்கொடி
4. கண்
5. உழுந்து
6. பனங்காய்
7. நெருப்புக்குச்சி
8. சேற்று பாணையில் இருந்து வரை நுரை
9. யானையின் கால்களும் காதும
10. குடை
11. ரம்புட்டான் பழம்
12. அணில்
13. கொய்யாப்பழம்
14. பலகாரம்
15. இடியப்பம்
16. பல்லு

மூளைக்கு வேலை

உங்களிடம் ஒரு மெழுகுவர்த்தி, தீப்பெட்டி, ஒரு ஆணி, சுத்தியல் ஆகியவற்றைத் தந்து ஒரு வெற்றறையில் விடப்படுகிறீர்கள்.

நிலத்தில் கைக்காமல் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைக்கும்படி கேட்டால் எவ்வாறு நீங்கள் செயல்படுவீர்கள்.

சரியான விடைக்கு பரிசு உண்டு.

மற்றவர்களிடம் கேட்காமல் உங்கள் சொந்த மூளையைப் பயன்படுத்துவது, உங்கள் மூளை வளர்ச்சிக்கு நல்லது. இதற்கும் ரியூசன் சென்றருக்குப் போகாதீர்கள்.

ஓர் இடம் எங்களுக்கு இப்போ வேண்டும் என்றுரைக்க குள்ளநரி இல்லாக் குறையும் தீரும் தனக்கு உணவு அயலில் இருந்தும் வந்து சேரும் என் நிலையில் இதைத்தவிர எதுவுமில்லை என்னுதவி உங்களுக்கு என்றும் உண்டு என்று கூறித் தன் உறவை சிங்கம் வளர்க்கலாச்சு மான் கூட்டம் சிதறியதால் மானம் போச்சு. எம் இனத்தான் அழியும் என்ற நிலையும் ஆக்கி ஒன்றுபட்டு ஓரணியில் எதிர்த்து வாழ்ந்தால் எம் எதிரி எமமை அணுக வழியேயில்லை. என்றுணர்ந்து கலைமான் கூட்டம் ஒன்றுகூடும் எதிர்ப்பை ஓர் அணியாய் காட்டலாச்சு ஒன்றுபட்டோம், ஓரணியாய் எதிர்த்து நிற்போம் சிங்கராசா சிதறி ஓட வழிசமைப்போம் அன்றுவெற்றி அறுதிவெற்றி என்றும் வெற்றி எம்மினத்தின் வெற்றிக்கும் இதுவே வழி.

கோழிக்குஞ்சுப் பட்டாளம்

(வ. இராசையா)

பாட்டி வளர்த்த கோழி, குஞ்சு பொரித்தி ருக்குது; காட்டு கிறேன்; நீங்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு வாங்கோ!

மூன்று வாரம் பேட்டுக் கோழி அடையி ருந்ததும் முட்டை எல்லாம் குட்சு ஆச்சு! வந்து பாருங்கோ!

எத்தனைக் குஞ்சு பொரித்த தென்று எண்ண முடியலை; எல்லா ருமாய் எண்ணிப் பார்ப்போம்; வீட்டுக்கு வாங்கோ!

பட்டுப் போலப் பஞ்சு போலச் சின்னக் குஞ்சுகள்! தொட்டுப் பார்ப்போம்; தூக்கிப் பார்ப்போம்; தோழரே வாங்கோ!

கிட்டச் சென்றால் அம்மாக் கோழி கொத்த வருகுது. எட்டி நின்றே தூக்கிப் பார்ப்போம்; எல்லாரும் வாங்களே!

இறக்கைக் குள்ளே அடைத்து வைத்தால் கீச்சுக் கச்சேரி கலக லப்பாம் நடக்கும்; அதனைக் கேட்கலாம் வாங்கோ!

கரப்புக் குள்ளே அடைத்து வைத்தால் கீச்சுக் கச்சேரி கலக லப்பாய் நடக்கும்; அதனைக் கேட்கலாம் வாங்கோ!

கொக்கொக் என்று கோழி அம்மா மேளம் கொட்டவே குஞ்சுகள் 'சிம்சிம்' தாளம் போடும்! வந்து பாருங்கோ!

அம்மா கோழி குஞ்சுக் குப் பசல் கொடுப்ப தேஇல்லை! அரிசிக் குறுணல் தான்கொ டுக்கும்; காட்டுறன்; வாங்கோ!

கோழிக் குஞ்சுப் பட்டாளத்துக்குக் குறுணல் தூவியே கொத்தித் தின்னும் அழகைப் பார்ப்போம்; வீட்டுக்கு வாங்கோ!

தலைகூடிய நகல்கள்
கீழ்க்கண்ட படிப்பை

நூல்களின் பரிந்துரை

நகல்களாகவும் புத்தகங்களாகவும் அனைத்து நூல்களும்

அனைத்து நூல்களும் கீழ்க்கண்ட படிப்பை
புத்தகங்களாகவும் நகல்களாகவும் அனைத்து நூல்களும்

சென்னை
1940

!புத்தகங்கள்! !படிப்பை! !கலைப்பின்பு!

வியக்கி ருந்துக - சூடாடி

உங்கள் முதலீடு
5 வருடங்களில்

இரண்டு மடங்காகிறது

விபரங்களுக்கு உடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

தனித்துவமான

36%

வட்டி முதிர்வுநிலை வைப்புகளுக்கு
வழமைபோல் நீங்கள் பெறலாம்

நம்பிக்கை! நாணயம்! பாதுகாப்பு!

யாழ்-சமீபூர் நிதியம்

140, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

(மனோகா திபேர்) (தமிழ்) (நகராமையிக்)

(9 947)

தொலைபேசி: 2243